

Λιχόνα

Η θαυμαστή Του
χάρη, σελ. 10, 12

Γιατί σεμινάριο, σελ. 20, 46, 48

Γονείς, αφιερώνετε χρόνο να
μιλάτε με τα παιδιά σας, σελ.
34

Παιδιά, μιλάτε με τους γονείς
σας, σελ. 58

ΚΑΤΟΠΙΝ ΑΔΕΙΑΣ ΤΟΥ ΙΑΡΧΜΑΤΟΣ ΤΕΧΝΩΝ ΤΗΣ ΜΗΝΕΑΤΟΝΣ (ΜΙΝΕΣΟΤΑ, Η.Π.Α.), ΤΟΥ ΡΥΤΝΑΜ ΔΑΝΑ ΜCΜΙΛΙΑΝ FUND, ΑΠΑΤΟΦΕΥΓΗ Η ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ.

Η άρνηση του Αγίου Πέτρου, υπό Gerrit van Honthorst

«Βλέποντάς τον, [τον Πέτρο] όμως, μία δούλη να κάθεται κοντά στο φως... είπε:

Κι αυτός ήταν μαζί [με τον Ιησού].

»Κι εκείνος τον αρνήθηκε, λέγοντας: Γυναίκα δεν τον γνωρίζω.

»Και ύστερα από λίγο ένας άλλος βλέποντάς τον, είπε: Κι εσύ είσαι απ' αυτούς.

Και ο Πέτρος είπε: Ανθρωπε, δεν είμαι.

»Και... ένας άλλος ισχυριζόταν, λέγοντας: Στ' αλήθεια, κι αυτός ήταν μαζί του ...

»Και ο Πέτρος είπε: Ανθρωπε, δεν ξέρω τι λες. Κι αμέσως... λάλησε ο πετεινός ...

»Και ο Πέτρος, βγαίνοντας έξω, έκλαψε πικρά» (Κατά Λουκάν 22:56–60, 62).

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

- 4** Μήνυμα της Πρώτης Προεδρίας: «Ανέστη» – η μαρτυρία ενός προφήτου
Από τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον
- 7** Μήνυμα Επισκεπτριών Διδασκαλισσών: **Αγαπάτε, φυλάξτε και ενδυναμώστε**

ΑΡΘΡΑ ΠΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ

- 12** Η εξιλέωση και το ταξίδι της θνητότητας
Από τον Πρεσβύτερο Ντέιβιντ Μπέντναρ
Πώς μας ενδυναμώνει η εξιλέωση να κάνουμε καλό, να είμαστε καλοί και να υπηρετούμε πέραν της επιθυμίας και της ικανότητός μας.

- 20** Οι ευλογίες του σεμιναρίου
Υπό Μπρίτανυ Μπίτι
- 26** Μία κλήση για μία νεοφώτιστη
Υπό Χέλενα Χανόνεν
- 30** Συμβούλια τομέα επί το έργον
Υπό ΛαΡένε Γκοντ
Ποιοι αποτελούν μέρος του συμβουλίου τομέα και τι πρέπει να επιτύχουν;

ΤΜΗΜΑΤΑ

- 8** Σημειωματάριο συνέλευσης Απριλίου: **Αντλώντας περισσότερα από τη Γενική Συνέλευση**
Υπό Μάικλ Μπάρμπερ και Ντέιβιντ Μαρς
- 10** **Μιλάμε για τον Χριστό: Θαυμαστή χάρη**
Υπό Κρίστεν Νικόλ Κάρντον

- 34** Το σπίτι μας, η οικογένειά μας: **Αφιερώνοντας χρόνο να μιλήσουμε και να ακούσουμε**
Υπό Ρόζμαρι Γουίξομ
- 38** Φωνές των Αγίων των Τελευταίων Ημερών
- 74** Νέα της Εκκλησίας
- 79** Ιδέες για την οικογενειακή βραδιά
- 80** Μέχρι να ξανασυναντηθούμε: **Ελπίδα στην εξιλέωση**
Από τον Επίσκοπο Ρίτσαρντ Έντζλι

ΣΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ

Εμπροσθεν: *Μη μου άπτου*, υπό Minerva Teichert, κατόπιν αδείας του Μουσείου Τέχνης του Πανεπιστημίου Μπρίγκαμ Γιανγκ. Οπισθεν: *Λεπτομέρεια από το Ιδέστε τα χέρια μου*, υπό Jeff Ward.

42 Όλοι γνωρίζουν τον Μπλεκ
 Υπό Άνταμ Όλσον
Η αγάπη του Μπλεκ για την καλαθοσφαίριση είναι και δοκιμασία και ευλογία.

Δείτε εάν μπορείτε να βρείτε τη Λιαχόνα που είναι κρυμμένη σε αυτό το τεύχος. Συμβουλή: Διαλέξτε τη σωστή σελίδα.

46 Ερωτήσεις και απαντήσεις
Γιατί χρειάζεται να πηγαίνω στο σεμινάριο, αν απλώς μπορώ να μελετώ τις γραφές μόνος μου;

48 Γιατί σεμινάριο;
Επτά προφήτες κάνουν λόγο για τις ευλογίες του σεμιναρίου.

50 Σεμινάριο στη ζούγκλα του Ισημερινού
 Υπό Τζόσουα Πέρκυ
Πώς το σεμινάριο σε έναν καινούργιο κλάδο με κυρίως πρόσφατους νεοφώτιστους γέμισε τους νέους με μαρτυρία, γνώση και πίστη.

52 Και μετά το σεμινάριο τι;
 Υπό Ντέιβιντ Α. Έντουαρντς
Ορίστε η πρόσκλησή σας για το ιωσιτούτο.

53 Γραμμή επάνω στη γραμμή: Προς Τιμόθεον Β΄ 3:16-17

54 Μην συντριβείς
 Υπό Άνταμ Όλσον
Λίγη φροντίδα και προετοιμασία τώρα μπορούν να αποτρέψουν μεγάλα προβλήματα αργότερα.

57 Αφίσα: Εισχώρησε στις γραφές

48

58 Χρόνος για συζήτηση
 Υπό Χίλαρι Γουάτκινς Λέμον

61 Έσπασε τα δεσμά του θανάτου
 Από τον Πρεσβύτερο Πάτρικ Κήρον
Ο Σωτήρας πέθανε και αναστήθηκε, ώστε εμείς να μπορούμε να ζήσουμε πάλι με τον Επουράνιο Πατέρα και την οικογένειά μας.

62 Φέρνοντας την Προκαταρκτική στο σπίτι: Ο Ιησούς Χριστός με διδάσκει να διαλέξω το σωστό

64 Μουσική: Σαν τον Ιησού θα γίνω με προσπάθεια
 Υπό Τζάνις Καπ Πέρι

66 Αδελφές στο όνομα και την πίστη
 Υπό Χέδερ Ρίγκλυ

68 Ειδικός μάρτυς: Τι μπορώ να κάνω, για να ακολουθήσω το σχέδιο του Επουράνιου Πατέρα για μένα;
 Από τον Πρεσβύτερο Ρίτσαρντ Σκοτ

69 Τα πρότυπά μου του Ευαγγελίου

70 Για μικρά παιδιά

81 Μορφές γραφών από το Βιβλίο του Μόρμον

Διεθνές περιοδικό της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών

Η Πρώτη Προεδρία: Τόμας Μόνσον, Χένρυ Άρινγκ, Ντίτερ Ούχτντορφ

Η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων: Μπίοντ Πάκερ, Τομ Πέρι, Ράσελ Νέλσον, Ντάλν Όουκς, Ράσελ Μπάλαρντ, Ρίτσαρντ Σκοτ, Ρόμπερτ Χέλις, Τζέφσον Χόλαντ, Ντέιβιντ Μπένταρ, Κουέντιν Κοκ, Τοντ Κριστόφερσον, Νιλ Αντερσον

Συντάκτης: Πωλ Πίπερ

Σύμβουλοι: Κιθ Έντουαρντς, Κρίστοφερ Γκόλντεν ο νεότερος, Περ Μαλμ

Διευθύνων Σύμβουλος: Ντέιβιντ Φρίσκιεχτ

Διευθυντής συντάξεως: Βίνσεντ Βον

Διευθυντής γραφικών: Άλαν Λόιμποργκ

Διευθύνων συντάκτης: Ρ. Βαλ Τζόνσον

Βοηθοί διευθύνοντες συντάκτες: Τζένιφερ Γκρίνγουντ, Άνταμ Όλσον

Συνεργαζόμενοι συντάκτες: Σούζαν Μπάρετ, Ράιαν Καρ
Δημοσιογραφικό επιτελείο: Μπρίταν Μπίτι, Ντέιβιντ Έντουαρντς, Μάθιου Φλίτον, Λαρένε Πόρτερ Γκοντ, Κάρι Κάστεν, Τζένιφερ Μάντυ, Λία Μακκλάναχαν, Μελίσα Μέριλ, Μάικλ Μόρις, Σάλυ Οντεκρκ, Τζόσουα Πέρκυ, Τσαντ Φέαρς, Γιαν Πίνμπορου, Πωλ ΒανΝτενΜπέργκε, Μαρία Γουίντισον, Μελίσα Ζεντένο

Καλλιτεχνικός διευθυντής: Τζ. Σκοτ Κνούτσον

Καλλιτεχνικός διευθυντής: Σκοτ Βαν Κάμπεν

Διευθύντρια παραγωγής: Τζέιν Αν Πίπερς

Παραγωγή και δημοσιογραφικό: Κολέτ Νέιμπερσον, Κόνι Μπούσθορι Μπριντζ, Χάουαρντ Μπράουν, Τζούλι Μπέρντετ, Μπράιαν Γκάιτζ, Κάθλιν Χάουαρντ, Ντενίζ Κίρμπυ, Γκίνυ Νίλσον, Γκέιλ Τέητ Ράφερτυ

Προτύπωση: Τζεφ Μάρτιν

Διεύθυνση εκτυπώσεων: Κρεγκ Σέντγκρικ

Διεύθυνση διανομής: Έβαν Λάρσον

Για συνδρομές και τιμές εκτός Ηνωμένων Πολιτειών και Καναδά, επικοινωνήστε με το τοπικό σας κέντρο διανομής της Εκκλησίας ή με τον ηγέτη τομέα ή κλάδου.

Υποβάλετε χειρόγραφα και απορίες στο Διαδίκτυο, στο liahona.lds.org, με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στο liahona@ldschurch.org ή με κανονικό ταχυδρομείο στο *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Η Λιαχόνα (ένας όρος στο Βιβλίο του Μόρμον που σημαίνει «πειξίδα» ή «κατευθυντής») εκδίδεται στα Αλβανικά, Αρμενικά, Μπισλάμα, Βουλγαρικά, Καμποτζιανά, Σεμπούανο, Κινεζικά, Κινεζικά (απλοποιημένα), Κροατικά, Τσεχικά, Δανικά, Ολλανδικά, Αγγλικά, Εσθονικά, Φιτζι, Φινλανδικά, Γαλλικά, Γερμανικά, Ελληνικά, Ουγγρικά, Ισπανικά, Ισραηλικά, Ινδονησιακά, Ιταλικά, Ιαπωνικά, Κιριμπίτι, Κορεατικά, Λεττονικά, Λιθουανικά, Μαλγασικά, γλώσσα νήσων Μάρσαλ, Μογγολικά, Νορβηγικά, Πολωνικά, Πορτογαλικά, Ρουμανικά, Ρωσικά, Σαμόα, Σλοβενικά, Ισπανικά, Σουηδικά, Ταγκαλόγκ, Ταϊτιανό, Ταϊλανδικά, Τονγκικά, Ουκρανικά, Ούρτου και Βιετναμικά. (Η συχνότητα ποικίλλει ανά γλώσσα.)

© 2012 Intellectual Reserve, Inc. Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα. Printed in The United States of America

Κείμενο και οπτικό υλικό στο Λιαχόνα μπορεί να αντιγραφεί για περιστασιακή, μη εμπορική χρήση για την εκκλησία ή το σπίτι. Το οπτικό υλικό δεν μπορεί να αντιγραφεί, αν υπάρχουν περιορισμοί που αναφέρονται στον υπότιτλο του έργου τέχνης. Ερωτήματα ως προς τα πνευματικά δικαιώματα θα πρέπει να απευθύνονται στο Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA. Ηλεκτρονική διεύθυνση [e-mail]: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2012 Vol. 8 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Greek (ISSN 1553-2194) is published once a year (April) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$1.00 per year; Canada, \$1.20 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah and at additional mailing offices. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Περισσότερα στο Διαδίκτυο Liahona.lds.org

ΓΙΑ ΕΝΗΛΙΚΟΥΣ

Διάφορα άρθρα σε αυτό το τεύχος διδάσκουν και καταθέτουν μαρτυρία για τον Σωτήρα. Μάθετε περισσότερα για Εκείνον στο JesusChrist.lds.org.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Διάφορα άρθρα σε αυτό το τεύχος κάνουν λόγο για τις ευλογίες του σεμιναρίου (βλέπε σελίδες 20–25 και 46–53). Για να μάθετε περισσότερα, επισκεφθείτε το seminary.lds.org.

ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

Για να ακούσετε το τραγούδι «Σαν τον Ιησού θα γίνω με προσπάθεια» (βλέπε σελίδες 64–65), επισκεφθείτε το liahona.lds.org.

ΘΕΜΑΤΑ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

Οι αριθμοί αντιπροσωπεύουν την πρώτη σελίδα του άρθρου.

- Ανάσταση**, 4, 61, 62, 70
- Βιβλίο του Μόρμον**, 38
- Γενική συνέλευση**, 8
- Ελπίδα**, 80
- Έμπνευση**, 39, 40
- Εξιλέωση**, 4, 12, 61, 62, 80
- Επικοινωνία**, 34, 58
- Ιεραποστολικό έργο**, 42
- Ιησούς Χριστός**, 4, 10, 12, 61, 64, 70
- Ινστιτούτο**, 52
- Κλήσεις της Εκκλησίας**, 26, 30
- Μελέτη των γραφών**, 53, 57, 68
- Μουσική**, 26, 64
- Οικογένεια**, 34, 42, 58, 66
- Προετοιμασία**, 54
- Προσευχή**, 41
- Πρότυπα**, 69
- Σεμινάριο**, 20, 46, 48, 50
- Συμβούλια**, 30
- Υπακοή**, 54
- Χάρη**, 10, 12

ΣΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΣΑΣ

Η Λιαχόνα και άλλο υλικό της Εκκλησίας είναι διαθέσιμα σε πολλές γλώσσες στο languages.lds.org.

Από τον Πρόεδρο
Τόμας Μόνσον

«Ανέστη»

Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΝΟΣ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

Η κλήση της σάλπιγγας από τη χριστιανοσύνη, έχει δηλώσει ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον, είναι ότι ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ ανέστη εκ νεκρών. «Η πραγματικότητα της αναστάσεως παρέχει σε κάποιον και σε όλους τη γαλήνη που υπερβαίνει την κατανόηση» (βλέπε Προς Φιλιππησίους 4: 7).¹

Στα ακόλουθα αποσπάσματα, ο Πρόεδρος Μόνσον αναφέρει τη μαρτυρία και την ευγνωμοσύνη του για την αναστάση του Σωτήρος και δηλώνει ότι επειδή ο Υιός νίκησε τον θάνατο, όλα τα τέκνα του Πατέρα, τα οποία έρχονται στη γη, θα ζήσουν ξανά.

Ζωή πέραν της θνητότητας

«Πιστεύω ότι κανείς από εμάς δεν μπορεί να διανοηθεί πλήρως τη σημασία αυτού που έκανε ο Χριστός για εμάς στη Γεθσημανή, αλλά είμαι ευγνώμων κάθε ημέρα της ζωής μου για την εξιλεωτική θυσία Του για λογαριασμό μας.

»Την τελευταία στιγμή θα μπορούσε να είχε γυρίσει πίσω. Όμως δεν το έκανε. Κατέβηκε υπό τα πάντα, ώστε να μπορέσει να σώσει τα πάντα. Κάνοντάς το, μας έδωσε ζωή πέραν αυτής της θνητής υπάρξεως. Μας επανέφερε από την πτώση του Αδάμ.

»Ως τα βάθη της ίδιας μου της ψυχής Του είμαι ευγνώμων. Μας δίδαξε πώς να ζούμε. Μας δίδαξε πώς να πεθάνουμε. Διασφάλισε τη σωτηρία μας.²

Διαλύοντας το σκότος του θανάτου

«Σε ορισμένες καταστάσεις, όπως σε μεγάλα δεινά και ασθένεια, ο θάνατος έρχεται ως άγγελος ευσπλαχνίας. Όμως κατά το μέγιστο μέρος, τον θεωρούμε ως εχθρό της ανθρώπινης ευδαιμονίας.

»Το σκότος του θανάτου μπορεί να διαλυθεί από το φως της αποκεκαλυμμένης αλήθειας. Έγώ είμαι η αναστάση και η ζωή, είπε ο Διδάσκαλος. «Αυτός που πιστεύει σε μένα, και αν πεθάνει, θα ζήσει. Και καθένας που ζει

και πιστεύει σε μένα, δεν πρόκειται να πεθάνει στον αιώνα».

»Αυτή η διαβεβαίωση—ναι, δηλαδή αγία επιβεβαίωση—για τη ζωή πέραν του τάφου θα μπορούσε κάλλιστα να παράσχει τη γαλήνη την οποίαν υποσχέθηκε ο Σωτήρας, όταν διαβεβαίωσε τους μαθητές Του: «Ειρήνη αφήνω σε σας, ειρήνη τη δική μου δίνω σε σας· όχι όπως δίνει ο κόσμος, σας δίνω εγώ. Ας μην ταράζεται η καρδιά σας ούτε να δειλιάζει».³

Δεν είναι εδώ

«Ο Σωτήρας μας έζησε ξανά. Το πιο ένδοξο, παρηγορητικό και καθησυχαστικό όλων των γεγονότων της ανθρώπινης ιστορίας είχε λάβει χώρα—η νίκη επί του θανάτου. Ο πόνος και η αγωνία της Γεθσημανή και του Γολγοθά είχαν αφαιρεθεί. Η σωτηρία της ανθρωπότητας είχε διασφαλισθεί. Η πτώση του Αδάμ είχε επανορθωθεί.

»Ο άδειος τάφος εκείνο το πρώτο πρωινό του Πάσχα ήταν η απάντηση στην ερώτηση του Ιώβ: «Αν ο άνθρωπος πεθάνει, θα ξαναζήσει;» Προς όλους όσους ακούν τη φωνή μου, δηλώνω: Αν κάποιος πεθάνει, θα ξαναζήσει. Το γνωρίζουμε, διότι έχουμε το φως της αποκεκαλυμμένης αλήθειας ...

»Αγαπημένοι μου αδελφοί και αδελφές, κατά την ώρα της βαθύτατης θλίψης μας, μπορούμε να βρούμε βαθεία γαλήνη από τα λόγια του αγγέλου εκείνο το πρώτο πασχαλινό πρωινό: «Δεν είναι εδώ· επειδή, αναστήθηκε».⁴

Όλοι θα ξαναζήσουν

«Γελούμε, κλαίμε, εργαζόμαστε, παίζουμε, αγαπούμε, ζούμε. Και μετά πεθαίνουμε ...

»Και θα παραμέναμε νεκροί, εάν δεν ήταν ένας Άνδρας και η αποστολή Του, δηλαδή ο Ιησούς από την Ναζαρέτ ...

»Με όλη την καρδιά μου και την θέρμη της ψυχής μου, υψώνω τη φωνή μου σε μαρτυρία, ως ειδικός μάρτυς και διακηρύσσω ότι ο Θεός πράγματι ζει. Ο Ιησούς είναι ο Υιός Του, ο Μονογενής του Πατρός κατά την σάρκα. Είναι ο Λυτρωτής μας· είναι ο Συνήγορός μας προς τον Πατέρα. Εκείνος πέθανε στον σταυρό για να μας εξιλιώσει για τις αμαρτίες μας. Έγινε η απαρχή της αναστάσεως. Επειδή Εκείνος πέθανε, όλοι θα ξαναζήσουν».⁵

Μία προσωπική μαρτυρία

«Διακηρύσσω την προσωπική μαρτυρία μου ότι ο θάνατος έχει νικηθεί, η νίκη επί του τάφου έχει κερδισθεί. Είθε τα λόγια, τα οποία έγιναν ιερά από Εκείνον που τα εκπλήρωσε, να γίνουν πραγματική γνώση σε όλους. Να τα θυμάστε. Να τα αγαπάτε. Να τα τιμάτε. *Ανέστη*».⁶ ■

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. «Ανέστη», *Λιαχόνα*, Απρ. 2003, 7.
2. «Καθώς χωρίζουμε», *Λιαχόνα*, Μάιος 2011, 114.
3. «Now Is the Time», *Λιαχόνα*, Ιαν. 2002, 68.
Βλέπε, επίσης, Κατά Ιωάννην 11:25–26, 14:27.
4. «Ανεστήθη», *Λιαχόνα*, Μάιος 2010, 89, 90.
Βλέπε, επίσης, Ιώβ 14:14, Κατά Ματθαίον 28:6.
5. «Το ξέρω ο Λυτρωτής μου ζει!» *Λιαχόνα*, Μάιος 2007, 24, 25.
6. *Λιαχόνα*, Απρ. 2003, 7.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ

Αφού αναφέρετε παραθέματα από το μήνυμα του Προέδρου Μόνσον, προσέξτε τη μαρτυρία που καταθέτει για το αληθινό νόημα του Πάσχα. Θα μπορούσατε να κάνετε στα μέλη της οικογενείας τις ακόλουθες ερωτήσεις: «Τι σημαίνει για εσάς το γεγονός ότι ένας ζων προφήτης έχει καταθέσει μαρτυρία για τις αλήθειες αυτές σήμερα; Πώς μπορείτε να τις εφαρμόσετε στη ζωή σας;» Σκεφθείτε το ενδεχόμενο να προσθέσετε τη μαρτυρία σας.

Θα τον ξαναδώ

Υπό Μόργκαν Γουέμπκε

Ο μπαμπάς έκανε το καθένα από εμάς, τα παιδιά, να αισθανόμαστε ξεχωριστά. Μας αγαπούσε και συγχωρούσε εύκολα. Έκανε το καλύτερο που μπορούσε, για να βεβαιωθεί ότι καθένα από εμάς ήμαστε ευτυχισμένα και ξεκαθάρισε ότι ήθελε το καλύτερο για εμάς. Τον αγαπούσα τόσο πολύ.

Όταν ήμουν στην έκτη τάξη, ο μπαμπάς μου πέθανε σε ένα αυτοκινητικό ατύχημα. Η οικογένειά μου κι εγώ ήμαστε εντελώς συντετριμμένοι. Υπήρξε ένα μεγάλο κενό στην οικογένειά μας. Ο μπαμπάς ήταν αυτός στον οποίον στηριζόμουν, αυτός στον οποίον πήγαινα, όταν είχα προβλήματα. Αντί να επιζητήσω βοήθεια, άφησα τον θυμό και τον πόνο να παραμείνουν. Τελικώς απεφάσισα ότι έφταιγε ο Θεός. Σταμάτησα να διαβάζω τις γραφές μου και να λέω τις προσευχές μου. Πήγαινα στην εκκλησία μόνον επειδή το

ήθελε η μαμά. Προσπαθούσα να παραμείνω μακριά από τον Επουράνιο Πατέρα μου.

Τότε πήγα στην κατασκήνωση Νέων Γυναικών για πρώτη φορά. Μου άρεσε που συνάντησα νέες φίλες, αλλά ακόμη δεν διάβαζα τις γραφές μου. Την τελευταία νύκτα, είχαμε μία συγκέντρωση μαρτυρίας. Ένωσα κάτι που δεν το είχα νιώσει πολύ καιρό: το Πνεύμα. Θαύμαζα τα κορίτσια που σηκώθηκαν και κατέθεσαν τη μαρτυρία τους, αλλά παρέμεινα καθισμένη επειδή πίστευα ότι δεν είχα μαρτυρία. Ξαφνικά αισθάνθηκα ότι έπρεπε να σηκωθώ. Άνοιξα το στόμα μου, διερωτώμενη τι να πω. Έτσι, είπα ότι χαιρόμουν για την κατασκήνωση Νέων Γυναικών. Τότε βρέθηκα να λέω ότι ήξερα πως ο Ιησούς Χριστός πέθανε για μένα και πως ο Επουράνιος Πατέρας με αγαπούσε και πως η Εκκλησία ήταν αληθινή.

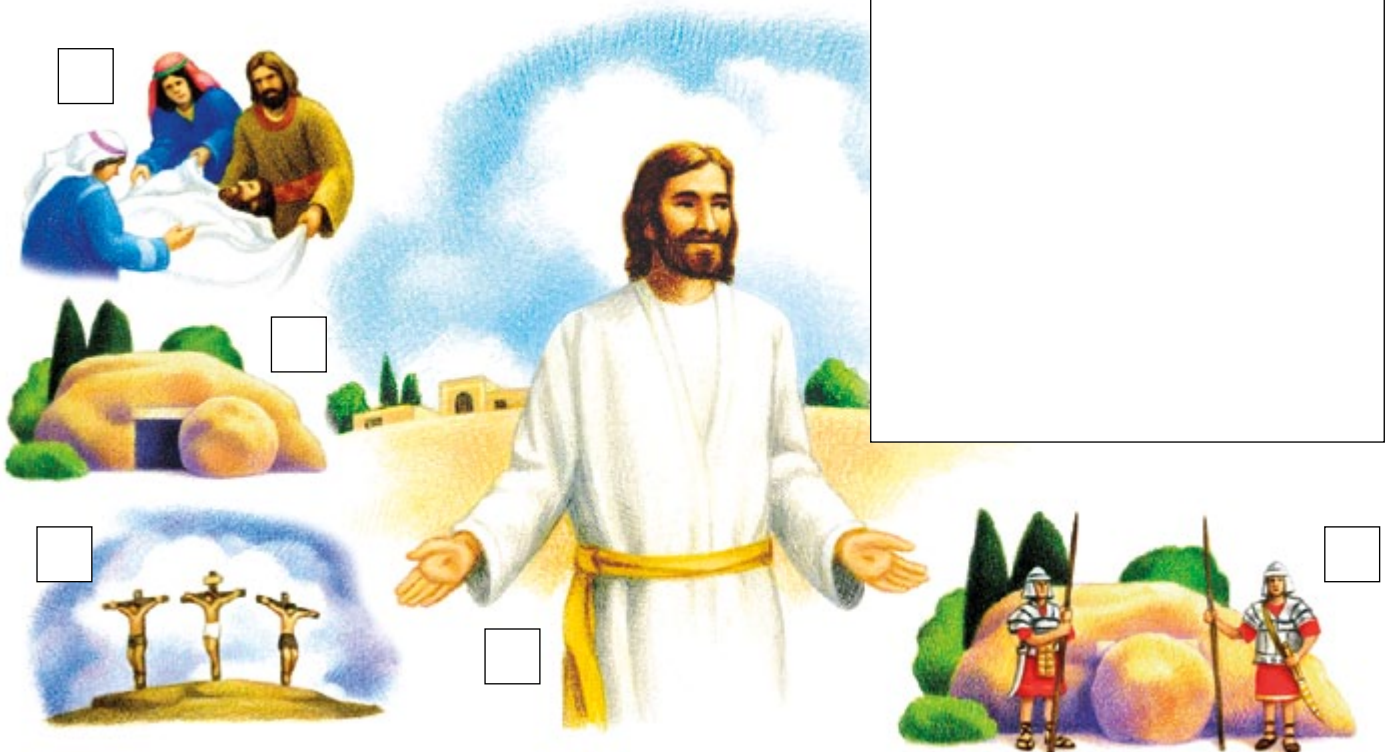
Γέμισα με αξιοθαύμαστη ειρήνη. Χάριν αυτής της εμπειρίας μπορώ να πω ότι γνωρίζω πως θα ξαναδώ τον μπαμπά μου χάριν της εξιλέωσης και της αναστάσεως του Σωτήρος.

ΠΑΙΔΙΑ

Εκείνος ζει!

Ο Πρόεδρος Μόνσον διδάσκει ότι επειδή ο Ιησούς Χριστός πέθανε και ανέστη, όλοι θα ξαναζήσουμε. Κοιτάξτε τις απεικονίσεις παρακάτω. Γράψτε έναν αριθμό σε κάθε τετραγωνίδιο, για να δείξετε τη σειρά με την οποία συνέβησαν αυτά τα γεγονότα.

Επειδή ζει ο Ιησούς Χριστός, οι οικογένειες μπορούν να είναι για πάντα μαζί. Κάντε μία ζωγραφιά της οικογένειάς σας στο τετράγωνο παρακάτω.

Μελετήστε με προσεχή αυτό το υλικό και κατά την κρίση σας συζητήστε το με τις αδελφές που επισκεπτεύετε. Χρησιμοποιήστε τις ερωτήσεις, για να σας βοηθήσουν να ενδυναμώσετε τις αδελφές και να καταστήσετε την Ανακουφιστική Εταιρεία ενεργό μέρος της δικής σας ζωής.

Αγαπάτε, φυλάξτε και ενδυναμώστε

Σαν τον Σωτήρα, οι επισκέπτριες διδασκάλισσες εκτελούν διακονία μία προς μία (βλέπε Νεφί Γ' 11:15). Γνωρίζουμε ότι είμαστε επιτυχείς στην τέλεση διακονίας ως επισκέπτριες διδασκάλισσες, όταν μπορούν να πουν οι αδελφές μας: (1) η επισκέπτρια διδασκάλισσά μου με βοηθά να αναπτυχθώ πνευματικά (2) ξέρω ότι η επισκέπτρια διδασκάλισσά μου ενδιαφέρεται πολύ για μένα και την οικογένειά μου και (3) αν έχω προβλήματα, ξέρω ότι η επισκέπτρια διδασκάλισσα θα αναλάβει δράση, χωρίς να περιμένει να της το ζητήσουν.¹

Πώς μπορούμε εμείς, ως επισκέπτριες διδασκάλισσες, να αγαπούμε, να φυλάσσουμε και να ενδυναμώνουμε μία αδελφή; Ακολουθούν εννέα προτάσεις που ευρίσκονται στο 7ο κεφάλαιο από το *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* για να βοηθήσουν τις επισκέπτριες διδασκάλισσες να εκτελούν διακονία στις αδελφές τους:

- Προσεύχεστε καθημερινώς για εκείνη και την οικογένειά της.
- Επιζητήστε έμπνευση για να γνωρίσετε εκείνη και την οικογένειά της.
- Να την επισκέπτεστε τακτικά, προκειμένου να μάθετε πώς πάει και να την παρηγορείτε και να την ενδυναμώνετε.
- Παραμείνετε σε συχνή επαφή μέσω επισκέψεων, τηλεφωνημάτων, γραμμάτων, ηλεκτρονικών μηνυμάτων, γραπτών μηνυμάτων και απλής πράξεων καλοσύνης.
- Να την χαιρετάτε στις συγκεντρώσεις της Εκκλησίας.
- Να την βοηθάτε, όταν έχει μία έκτακτο ανάγκη, μία ασθένεια ή άλλη επείγουσα ανάγκη.
- Να της διδάσκετε το ευαγγέλιο από τις γραφές και τα Μηνύματα Επισκεπτριών Διδασκαλίσσων.

- Να την εμπνέετε, θέτοντας ένα καλό παράδειγμα.
- Δώστε αναφορά σε μία ηγέτιδα της Ανακουφιστικής Εταιρείας για την υπηρεσία τους και την πνευματική και εγκόσμια ευημερία της αδελφής.

Από τις γραφές

Κατά Λουκάν 10:38–39, Νεφί Γ' 11:23–26, 27:21

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλέπε Τζούλι Μπεκ, «Τι ελπίζω να καταλάβουν οι εγγονές (και οι εγγονοί) μου σχετικά με την Ανακουφιστική Εταιρεία», *Λιαχόνα*, Νοέμβρ. 2011, 113.
2. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 112.
3. *Daughters in My Kingdom*, 119–20.
4. Μπρίγκαμ Γιανγκ, «Remarks», *Deseret News*, 15 Οκτ. 1856, 252.
5. Βλέπε *Daughters in My Kingdom*, 36–37.

Τι μπορώ να κάνω;

1. Πώς μπορώ να ξέρω τι χρειάζονται οι αδελφές μου;
2. Πώς θα ξέρουν οι αδελφές μου ότι ενδιαφέρομαι πολύ γι' αυτές;

Πίστη, Οικογένεια, Ανακούφιση

Από την Ιστορία μας

«Η επίσκεψη διδασκαλίσσων έχει γίνει το μέσον για τις γυναίκες Αγίες των Τελευταίων Ημερών ανά τον κόσμο να αγαπούν, να γαλουχούν και να υπηρετούν—προκειμένου να 'ενεργούν σύμφωνα με τη συμπάθεια την οποία έχει εμφυτεύσει ο Θεός στον κόρφο [μας]', όπως διδάξε ο Τζόζεφ Σμιθ».²

Μια αδελφή που είχε χηρέψει προσφάτως είπε για τις επισκέπτριες διδασκάλισσές της: «Άκουγαν με προσοχή. Με παρηγορούσαν. Έκλαιγαν μαζί μου. Και με αγκάλιαζαν. ...Με βοήθησαν από τη βαθειά απόγνωση και κατάθλιψη των πρώτων μηνών μοναξιάς».³

Η βοήθεια με τις εγκόσμιες υποχρεώσεις είναι επίσης ένα ειδικό επιτελέσεως διακονίας. Στη γενική συνέλευση Οκτωβρίου 1856, ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ ανακοίνωσε ότι οι πρωτοπόροι της ομάδος χειράμαζας παγιδεύτηκαν σε βαθύ χιόνι (435–595 χλμ.) μακριά. Κάλεσε τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ να τους διασώσουν και να «φροντίσουν αυστηρώς τα πράγματα αυτά που αποκαλούμε εγκόσμια».⁴

Η Λούσυ Μιζέρβ Σμιθ κατέγραψε ότι οι γυναίκες έβγαλαν τα ζεστά μεσοφόρια και τις κάλτσες τους εκεί επί τόπου στο Ταμπερνάκλ και τα στοιβάξαν σε άμαξες για να τα στείλουν στις πρωτοπόρους που ξεπάγιαζαν. Κατόπιν συγκεντρώσαν κλινοστρωμή και ματισμό για όσους θα έρχονταν τελικώς με λίγα υπάρχοντα. Όταν έφθασαν οι ομάδες χειράμαζας, ένα κτήριο στην πόλη ήταν «γεμάτο με προμήθειες γι' αυτούς».⁵

Σημειωματάριο συνέλευσης Απριλίου

«Αυτά που εγώ ο Κύριος είπα, τα είπα... είτε με τη δική μου φωνή είτε με τη φωνή των δούλων μου, είναι το ίδιο» (Δ&Δ 1:38).

Αντλώντας περισσότερα από τη Γενική Συνέλευση

Υπό Μάικλ Μπάρμπερ και Ντέιβιντ Μαρς
Τμήμα προγράμματος μαθημάτων

Αν και λέμε «μήνη» στο τέλος της τελευταίας συγκεντρώσεως της γενικής συνέλευσεως, η πνευματική ευωχία δεν πρέπει να τελειώνει εκεί. Μπορεί να συνεχισθεί καθώς μελετούμε και εφαρμόζουμε τις διδασκαλίες από αυτήν τη συνέλευση. Με τα χρόνια, οι προφήτες μάς έχουν ενθαρρύνει να κάνουμε απλώς αυτό. Λόγου χάριν, το 1946, ο Πρόεδρος Χάρολντ Λη (1899–1973) παρότρυνε τα μέλη να επιτρέψουν στις ομιλίες της συνέλευσεως «να είναι ο οδηγός του τρόπου δράσεως και ομιλίας τους κατά τη διάρκεια των επομένων έξι μηνών». Εξήγησε: «Αυτά είναι τα σημαντικά ζητήματα τα οποία ο Κύριος αποφασίζει να αποκαλύψει στον λαό αυτόν σήμερα».¹

Το 1988, ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον (1899–1994) επανέλαβε αυτήν τη συμβουλή, όταν διδάξε: «Για τους επόμενους έξι μήνες, η έκδοση του *Ensign* από τη συνέλευση θα πρέπει να υπάρχει δίπλα στις βασικές γραφές και να ανατρέχετε σε αυτήν συχνά».²

Κλείνοντας τη γενική συνέλευση Οκτωβρίου 2008, ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον διεκήρυξε εκ νέου τη σημασία της μελέτης των ομιλιών από τη γενική συνέλευση. Είπε: «Είθε να θυμιάσετε για πολύ καιρό όσα ακούσαμε κατά τη διάρκεια αυτής της γενικής συνέλευσεως. Καθένα από τα μηνύματα που εδόθη, θα τυπωθεί στα περιοδικά *Ensign* και *Διαχόνα* του επομένου μηνός. Σας παροτρύνω να τα μελετήσετε

και να συλλογισθείτε τις διδασκαλίες τους.³

Καθώς μελετάτε και συλλογίζετε τα μηνύματα της συνέλευσης, τι μπορείτε να κάνετε για να τα καταστήσετε πιο σημαντικά στη ζωή σας; Ορίστε ορισμένες προτάσεις για να σας βοηθήσουν να προετοιμασθείτε για τα εμπνευσμένα λόγια, να τα λάβετε και να ενεργήσετε επ' αυτών:

Προετοιμασθείτε να λάβετε έμπνευση. Είτε παρακολουθείτε, ακούτε είτε διαβάσετε τις ομιλίες της συνελεύσεως, πρέπει να ανοίξετε την καρδιά και τον νου σας στην ουράνια έμπνευση. Ο Πρεσβύτερος Ντέιβιντ Μπέντναρ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων διδάξε ότι όσο αποτελεσματικώς κι αν διδάσκει ένας ομιλητής «το περιεχόμενο ενός μηνύματος και η μαρτυρία του Αγίου Πνεύματος διεισδύουν στην καρδιά μόνον αν ο αποδέκτης τούς επιτρέπει να εισέλθουν». Εξήγησε ότι η λήψη εμπνεύσεως «απαιτεί πνευματική, διανοητική και σωματική προσπάθεια και όχι απλώς παθητική λήψη».⁴

Οι ακόλουθες ιδέες μπορούν να βοηθήσουν στην προετοιμασία σας να διδαχθείτε από το Πνεύμα:

1. Αφιερώστε χρόνο και δημιουργήστε ένα περιβάλλον χωρίς περισπασμούς στο οποίο μπορείτε να λάβετε πνευματικές προτροπές.
2. Επιζητήστε ουράνια καθοδήγηση μέσω προσευχής.
3. Απαριθμήστε προσωπικές ερωτήσεις ή ανησυχίες για τις οποίες επιζητείτε απαντήσεις.

Καταλάβετε τα μηνύματα. Ζώντες προφήτες και απόστολοι διδάσκουν, επεξηγούν, προτρέπουν, προειδοποιούν και καταθέτουν μαρτυρία. Το να κοιτάζετε από κοντά τις ομιλίες τους θα σας βοηθήσει να καταλάβετε τα μηνύματά τους πληρέστερα. Ορίστε ορισμένες αποτελεσματικές μέθοδοι μελέτης:

- **Κάνετε ερωτήσεις.** Για παράδειγμα: Τι θέλει ο Κύριος να μάθω από αυτό το μήνυμα; Πώς βελτιώνει αυτή η ομιλία την κατανόησή μου για μία ευαγγελική αρχή ή ένα εδάφιο γραφής; Ποιες ιστορίες χρησιμοποιούνται για να επεξηγήσουν ευαγγελικές αρχές και τι μαθαίνω εγώ από αυτές;
- **Γράψτε μία σκιαγράφηση.**

ΓΡΑΨΤΕ ΤΗΝ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΣΘΕΙΤΕ ΤΗΝ

«Από όλα όσα έχουμε

ακούσει, μπορεί να υπάρχει μία φράση ή μία παράγραφος που θα ξεχωρίζει και θα μας κάνει να δώσουμε προσοχή. Αν συμβεί αυτό, ελπίζω ότι θα την γράψουμε και θα την συλλογισθούμε έως ότου απολαύσουμε το βάθος του νοήματός της και την έχουμε κάνει μέρος της δικής μας ζωής».

Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι (1910–2008), «Μια ταπεινή και συντετριμμένη καρδιά», *Λιαχόνα*, Ιαν. 2001, 103.

Δώστε σημασία σε αυτό που φαίνεται ότι είναι η σκιαγράφιση του ομιλητή. Χωρίστε την ομιλία σε τμήματα και γράψτε μία σύνοψη που εξηγεί την κύρια ιδέα η οποία παρουσιάζεται σε κάθε τμήμα.

- **Προσδιορίστε ποικίλα στοιχεία μέσα στην ομιλία.** Σημειώστε πράγματα όπως διδαχές, γραφές, ιστορίες, προειδοποιήσεις, καταλόγους, μαρτυρίες, προσκλήσεις σε δράση και ευλογίες υπεσχημένες από την υπακοή στη συμβουλή.
- **Μελετήστε την ομιλία παραπάνω από μία φορά.** Είναι απαραίτητο να μελετήσετε τις ευαγγελικές αλήθειες παραπάνω από μία φορά, προκειμένου να κατανοήσετε το πλήρες νόημα

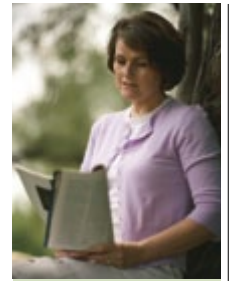
και τη σημασία τους. Κάθε φορά που μελετάτε, σημειώστε νέες εσώτερες γνώσεις που λαμβάνετε.

Ενεργήστε επ' αυτών που μαθαίνετε. Αν μελετάτε με προσεχή τις ομιλίες, θα δείτε πώς τα μηνύματα ισχύουν στη ζωή σας. Μπορείτε να ξέρετε πώς να κάνετε σημαντικές αλλαγές, κάνοντας ερωτήσεις όπως: Τι θέλει να κάνω ο Κύριος με αυτό που μαθαίνω; Και: Τι έχω μάθει που θα με βοηθήσει στην οικογένειά μου, στη δουλειά μου ή στην κλήση μου της Εκκλησίας; Γράψτε εντυπώσεις, ούτως ώστε να μην τις ξεχάσετε. Καθώς το κάνετε, θα λάβετε την έμπνευση να ζητήσετε τις διδασκαλίες και θα λάβετε τις υπεσχημένες ευλογίες.

Η γενική συνέλευση είναι η εποχή στην οποία ο Κύριος σάς αποκαλύπτει το θέλημά Του μέσω των υπηρετών Του. Ο Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ (1895–1985) διδάξε για τις ομιλίες τής συνελεύσεως: «Κανένα κείμενο ή τόμος εκτός των βασικών γραφών της Εκκλησίας δεν θα πρέπει να έχει εξέχουσα θέση στα ράφια της προσωπικής σας βιβλιοθήκης—όχι για την ρητορική υπεροχή ή την ευγλωττία του ύφους, αλλά για τις έννοιες οι οποίες δείχνουν την οδό προς την αιώνια ζωή».⁵ ■

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Χάρολντ Λη, στο Conference Report, Απρ. 1946, 68.
2. Έζρα Ταφτ Μπένσον, «Come unto Christ, and Be Perfected in Him,» *Ensign*, Μάιος 1988, 84.
3. Τόμας Μόνσον, «Μέχρι να ξανασυναντηθούμε» *Λιαχόνα*, Νοέμβρ. 2008, 106.
4. Ντέιβιντ Μπέντναρ, «Seek Learning by Faith,» *Λιαχόνα*, Σεπτ. 2007, 17, 20.
5. Σπένσερ Κίμπαλ, *In the World but Not of It*, Brigham Young University Speeches of the Year (Μάιος 14, 1968), 3.

Για να διαβάσετε, να παρακολουθήσετε ή να ακούσετε ομιλίες της γενικής συνελεύσεως, επισκεφθείτε το conference.lds.org.

ΘΑΥΜΑΣΤΗ, χάρη

Υπό Κρίσταν Νικόλ Κάρντον

Βασίζομαι καθημερινά στη χάρη του Ιησού Χριστού.

ΜΕ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

«Με πίστη στον Κύριο Ιησού Χριστό και υπακοή στο ευαγγέλιό του, ένα βήμα κάθε φορά καθώς προχωρούμε βελτιούμενοι, παρακαλώντας για δύναμη, βελτιώνοντας τη στάση μας και τις φιλοδοξίες μας, θα βρεθούμε με επιτυχία στο ποίμνιο του Καλού Ποιμένου. Αυτό θα απαιτήσει πειθαρχία, εκπαίδευση, προσπάθεια και δύναμη. Όμως, όπως είπε ο Απόστολος Παύλος: "Όλα τα μπορώ, διαμέσου του Χριστού που με ενδυναμώνει". (Προς Φιλιππησίους 4:13)».

Πρόεδρος Χάουαρντ Χάντερ (1907–95), "Developing Spirituality," *Ensign*, Μάιος 1979, 26.

Στις συγκεντρώσεις της Εκκλησίας μας, δεν μιλάμε συχνά για τη χάρη», είπε ο καθηγητής μου της θεολογίας στο Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ, «όμως εμείς, ως μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, *πραγματικά* πιστεύουμε στη χάρη».

Πράγματι, δεν μπορούσα να θυμηθώ μαθήματα στις Νέες Γυναίκες ή στο σχολείο Κυριακής σχετικά με τη χάρη, όμως οι σκέψεις μου γύρισαν πίσω, στη χορωδία στο λύκειο και στο τραγούδι «Θαυμαστή χάρη».

Θαυμαστή χάρη! (πόσο γλυκός ο ήχος!)

*Που έσωσε έναν άθλιο σαν κι εμένα!
Κάποτε ήμουν χαμένος, μα τώρα
βρέθηκα.*

Ήμουν τυφλός, μα τώρα βλέπω.¹

«Η χάρη είναι η δύναμη του Θεού από την εξιλέωση του Ιησού Χριστού», εξήγησε ο καθηγητής μου. «Χωρίζω τη χάρη σε τέσσερις δυνάμεις: ανάσταση, λύτρωση, ίαση και ενδυνάμωση». Στη συνέχεια εξήγησε κάθε μία δύναμη, όμως ο νους μου είχε γυρίσει ξανά στις αναμνήσεις μου.

Εκείνη η ίδια χορωδία του λυκείου

ταξίδεψε κάποτε στην Καλιφόρνια των Η.Π.Α. για έναν διαγωνισμό σε φεστιβάλ μουσικής. Αρρώστησα ακριβώς λίγο πριν από την αναχώρηση και ο λαϊμός μου που πονούσε έδειχνε ότι δεν θα μπορούσα να τραγουδήσω με τη χορωδία μου στο φεστιβάλ—ή, αν το έκανα, το αποτέλεσμα θα ήταν μέτριο και θα συνοδευόταν από πόνο. Ζήτησα από τον πατέρα μου μια ευλογία ιεροσύνης και πέρασα την επόμενη ημέρα προσευχόμενη για ανάρρωση.

Ίσως δεν είχα καταλάβει απόλυτα τότε καθώς τραγουδούσα το «Θαυμαστή χάρη», με το λαϊμό μου θεραπευμένο τελείως στο φεστιβάλ, ότι τραγουδούσα ακριβώς για εκείνη την ίδια δύναμη που με είχε θεραπεύσει την προηγούμενη ημέρα. Η εξιλέωση του Σωτήρος με είχε ευλογήσει εκείνη την ημέρα. Η χάρη Του ήταν η πηγή της ίασής μου.

«Και αυτός θα έλθει, υποφέροντας πόνους και βάσανα και πειρασμούς κάθε είδους. Και τούτο ώστε να εκπληρωθεί ο λόγος που είπε ότι θα πάρει επάνω τους πόνους και τις ασθένειες του λαού του» (Άλμα 7:11).

Μετά το λύκειο, όπως πολλοί πρωτοετείς φοιτητές, είχα τελείως απορροφηθεί από τα μαθήματα στο κολέγιο και τις

δυσκολίες να ζω συγχρόνως μακριά από το σπίτι αλλά και με πέντε συγκατοίκους.

Τότε ήταν που έμαθα να κατανοώ την ενδυναμωτική, επικουρική δύναμη της χάρης του Χριστού. Περνούσα τις ημέρες μου δουλεύοντας και μελετώντας, όμως βασιζόμουν στις καθημερινές προσευχές, στις οποίες παρακαλούσα τον Επουράνιο Πατέρα να μου δώσει την ικανότητα να ολοκληρώσω τα απαραίτητα καθήκοντα. Καθώς προχωρούσε το σχολικό έτος, με χαρά ανακάλυπτα ότι με την ενδυναμωτική, επικουρική δύναμη της εξιλέωσης του Χριστού, μπορούσα να λειτουργήσω όχι μόνο καλά αλλά και χωρίς δυσκολία.

«Όλα τα μπορώ, διαμέσου του Χριστού που με ενδυναμώνει» (Προς Φιλιππησίους 4:13).

Μολονότι έχω ακόμα να βιώσω τις δύο άλλες πλευρές της χάρης Του—την ανάσταση και την πληρότητα της λύτρωσης—πάντοτε βασιζομαι καθημερινά στην εξιλέωση του Ιησού Χριστού. Η χάρη, η δύναμη του Θεού από την εξιλέωση του Ιησού Χριστού, με θεράπευσε και με ενδυνάμωσε. Καθώς πασχίζω να υπακούω τις εντολές του Θεού και να ακολουθώ το θέλημά Του, λαμβάνω ουράνια βοήθεια, η οποία υπερβαίνει κατά πολύ τη δική μου ικανότητα.

«Με τη χάρη σωζόμαστε, ύστερα από όλα όσα μπορούμε να κάνουμε» (Νεφί Β΄ 25:23). ■

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

1. Τζων Νιούτον, «Θαυμαστή χάρη» *Olney Hymns* (1779), αρ. 41.

ΠΩΣ ΕΠΗΡΕΑΖΕΙ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ Η ΧΑΡΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ;

Ο Πρεσβύτερος Ντέιβιντ Μπέντναρ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων βοηθά να απαντηθεί αυτή η ερώτηση στο «Η εξιλέωση και το ταξίδι της θνητότητας» σε αυτό το τεύχος, στη σελίδα 12:

- «Ο Κύριος επιθυμεί μέσω της εξιλέωσής Του και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος να ζει εντός ημών—όχι μόνο για να μας κατευθύνει, αλλά και για να μας ενδυναμώνει».
- «Η ατομική δύναμη θέλησης, η προσωπική αποφασιστικότητα και η παρακίνηση, ο αποδοτικός σχεδιασμός και ο στόχος που θέτουμε, είναι απαραίτητα, όμως τελικώς ανεπαρκή για εμάς ώστε να ολοκληρώσουμε θριαμβευτικά αυτό το θνητό ταξίδι. Πράγματι, θα πρέπει τελικά να βασιζόμαστε στην 'αξία και την ευσπλαχνία και τη χάρη του Άγιου Μεσσία' (Νεφί Β΄ 2:8)».
- «Η επικουρική δύναμη της εξιλέωσης μάς ενδυναμώνει να κάνουμε το καλό, να είμαστε καλοί και να υπηρετούμε πέρα από την ατομική επιθυμία μας και τη φυσική ικανότητά μας».

Σκεφθείτε να γράψετε στο ημερολόγιό σας και να συζητήσετε με την οικογένειά σας για κάποιες φορές όπου είχατε αισθανθεί τη χάρη του Κυρίου να σας θεραπεύει, να σας βοηθά ή να σας ενδυναμώνει.

Από τον
Πρεσβύτερο
Ντέιβιντ Μπέντναρ

Της Απαρτίας των
Δώδεκα Αποστόλων

Ο κύριος αντικειμενικός σκοπός του ευαγγελίου του Σωτήρος συνοψίστηκε από τον Πρόεδρο Ντέιβιντ ΜακΚέι (1873–1970): «Σκοπός του ευαγγελίου είναι... να κάνει τους κακούς ανθρώπους καλούς και τους καλούς ανθρώπους καλύτερους και να αλλάξει την ανθρώπινη φύση.¹ Συνεπώς, το ταξίδι της θνητότητας είναι να προοδεύσουμε από το κακό στο καλό, στο καλύτερο και να βιώσουμε τη μεγάλη αλλαγή της καρδιάς—να αλλάξει ο πεπτωκώς χαρακτήρας μας (βλέπε Μωσία 5:2).

Η εξιλέωση

ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΗΣ ΘΝΗΤΟΤΗΤΑΣ

*Η επικουρική δύναμη
της εξιλέωσης μάς
ενδυναμώνει να
κάνουμε το καλό, να
είμαστε καλοί και να
υπηρετούμε πέρα από
την ατομική επιθυμία
μας και τη φυσική
ικανότητά μας.*

Το Βιβλίο του Μόρμον είναι το εγχειρίδιο οδηγιών μας καθώς ταξιδεύουμε στο μονοπάτι από το κακό στο καλό, στο καλύτερο και προσπαθούμε να αλλάξουμε τις καρδιές μας. Ο βασιλιάς Βενιαμίν διδάσκει για το ταξίδι της θνητότητας και τον ρόλο της εξιλέωσης κατά την επιτυχή πλοήγησή μας στο ταξίδι: «Γιατί ο φυσικός άνθρωπος είναι εχθρός του Θεού, και ήταν από την πτώση του Αδάμ, και θα είναι, στους αιώνες των αιώνων, εκτός αν υποχωρεί στις προτροπές του Αγίου Πνεύματος και παραμερίσει το φυσικό άνθρωπο και γίνει άγιος μέσω της εξιλέωσης του Χριστού του Κυρίου» (Μωσία 3:19. Η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Εφιστώ την προσοχή σας σε δύο συγκεκριμένες φράσεις. Πρώτον—«παραμερίσει το φυσικό άνθρωπο». Το ταξίδι από το κακό στο καλό είναι η διαδικασία να παραμερίσουμε τον φυσικό άνδρα ή τη φυσική γυναίκα στον καθέναν/στην καθεμία από εμάς. Στη θνητότητα όλοι πειραζόμαστε από τη σάρκα. Τα στοιχεία από τα οποία έχει πλαστεί το σώμα μας είναι εκ φύσεως πεπτωκότα και υπόκεινται πάντα στην έλξη της αμαρτίας, στη φθορά και τον θάνατο. Όμως, μπορούμε να αυξήσουμε την ικανότητά μας να υπερνικήσουμε τις επιθυμίες της σάρκας και τους πειρασμούς «μέσω της εξιλέωσης του Χριστού». Όταν διαπράττουμε λάθη, καθώς υποπίπτουμε σε παραβάσεις και αμαρτάνουμε, μπορούμε να μετανοήσουμε και

να γίνουμε καθαροί μέσω της λυτρωτικής δύναμης της εξιλέωσης του Ιησού Χριστού.

Δεύτερο—«[να] γίνει άγιος». Αυτή η φράση περιγράφει τη συνέχιση και τη δεύτερη φάση του ταξιδιού της ζωής, ώστε να γίνουν «οι καλοί άνθρωποι, καλύτεροι» ή με άλλα λόγια, να γίνουμε περισσότερο σαν ένας άγιος. Αυτό το δεύτερο μέρος του ταξιδιού, αυτή η διαδικασία να προχωρήσουμε από το καλό στο καλύτερο, είναι ένα θέμα το οποίο δεν μελετάμε ή διδάσκουμε αρκετά συχνά ούτε καταλαβαίνουμε επαρκώς.

Υποπεύομαι ότι πολλά μέλη της Εκκλησίας είναι πολύ πιο εξοικειωμένα με τη φύση της λυτρωτικής και δύναμης καθαρισμού της εξιλέωσης παρά με την ενδυνάμωση και την επικουρική δύναμη. Ένα πράγμα είναι να γνωρίζουμε ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθε στη γη για να *πεθάνει* για εμάς—κάτι το οποίο είναι ουσιώδες και θεμελιώδες στη διδασχία του Χριστού. Όμως θα πρέπει να εκτιμούμε ότι ο Κύριος επιθυμεί μέσω της εξιλέωσής Του και με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος να *ζει* εντός ημών—όχι μόνο για να μας κατευθύνει, αλλά και για να μας ενδυναμώνει.

Οι περισσότεροι από εμάς γνωρίζουν ότι όταν πράττουμε λανθασμένα, χρειαζόμαστε βοήθεια για να υπερνικήσουμε τις επιπτώσεις της αμαρτίας στη ζωή μας. Ο Σωτήρας πλήρωσε το τίμημα και έκανε δυνατό για εμάς να γίνουμε καθαροί μέσω της λυτρωτικής δύναμής του. Οι περισσότεροι από εμάς καταλαβαίνουμε ξεκάθαρα ότι η εξιλέωση είναι για τους αμαρτωλούς. Δεν είμαι και τόσο βέβαιος, ωστόσο, ότι γνωρίζουμε και κατανοούμε πως η εξιλέωση είναι επίσης για τους αγίους—για καλούς άνδρες και γυναίκες που είναι υπάκουοι, άξιοι και πολύ προσεκτικοί, οι οποίοι προσπαθούν σκληρά να γίνουν καλύτεροι και να υπηρετούν ακόμα πιο πιστά. Ίσως λανθασμένα πιστεύουμε ότι πρέπει να κάνουμε το ταξίδι από το καλό στο καλύτερο και να γίνουμε άγιοι από μόνοι μας, μέσα από την πνευματική δύναμη της θέλησης και το θάρρος, την πειθαρχία και με τις προφανώς περιορισμένες ικανότητές μας.

Το ευαγγέλιο του Σωτήρος δεν είναι απλώς σχετικά με το να αποφεύγουμε το κακό στη ζωή μας. Είναι κυρίως σχετικά με το να κάνουμε το καλό και να γίνουμε καλοί. Και η εξιλέωση μάς προσφέρει βοήθεια για να υπερνικήσουμε και να αποφεύγουμε το κακό, να κάνουμε το καλό και να γίνουμε καλοί. Βοήθεια από τον Σωτήρα είναι

διαθέσιμη για ολόκληρο το ταξίδι στη θνητότητα—από το κακό στο καλό, στο καλύτερο και στην αλλαγή του χαρακτήρα μας.

Δεν υπονοώ ότι οι λυτρωτικές και οι υποστηρικτικές δυνάμεις της εξιλέωσης είναι ξεχωριστές και διακριτές. Αντίθετα, αυτές οι δύο διαστάσεις της εξιλέωσης είναι συνδεδεμένες και συμπληρωματικές. Χρειάζεται να είναι και οι δύο λειτουργικές σε όλες τις φάσεις του ταξιδιού της ζωής. Και είναι αιώνια σημαντικό για όλους μας να αναγνωρίζουμε ότι *και τα δύο* αυτά θεμελιώδη στοιχεία του ταξιδιού στη θνητότητα—που παραμερίζουν τον φυσικό άνθρωπο και τον κάνουν άγιο, που υπερνικούν το κακό και τον κάνουν καλόν—εκπληρώνονται μέσω της δύναμης της εξιλέωσης. Η ατομική δύναμη θέλησης, η προσωπική αποφασιστικότητα και η παρακίνηση, ο αποδοτικός σχεδιασμός και ο στόχος που θέτουμε, είναι απαραίτητα, όμως τελικά ανεπαρκή για εμάς ώστε να ολοκληρώσουμε θριαμβευτικά αυτό το θνητό ταξίδι. Πράγματι, θα πρέπει τελικά να βασιζόμαστε στην «αξία και την ευσπλαχνία και τη χάρη του Αγίου Μεσσία» (Νεφί Β΄ 2:8).

Η χάρη και η επικουρική δύναμη της εξιλέωσης

Στο Bible Dictionary μαθαίνουμε ότι η λέξη *χάρη* χρησιμοποιείται συχνά στις γραφές για υποδηλώσει την επικουρική δύναμη:

«[Η *χάρη* είναι] μια λέξη που συναντάται συχνά στην Καινή Διαθήκη, ιδιαίτερα στα κείμενα του Παύλου. Η κύρια έννοια της λέξης είναι *ουράνια μέθοδος βοήθειας ή δύναμης* που δίνεται μέσω της πλουσιοπάροχης ευσπλαχνίας και αγάπης του Ιησού Χριστού.

»Είναι μέσω της χάρης του Κυρίου Ιησού, η οποία έγινε δυνατή μέσω της εξιλεωτικής του θυσίας, που η ανθρωπότητα θα εγερθεί σε ανανασία, κάθε άτομο θα λάβει το σώμα του από τον τάφο σε μία κατάσταση παντοτινής ζωής. *Ομοίως, είναι μέσω της χάρης του Κυρίου που τα άτομα, μέσω της πίστης στην εξιλέωση του Ιησού Χριστού και της μετάνοιας για τις αμαρτίες τους, λαμβάνουν δύναμη και βοήθεια για να κάνουν καλά έργα που διαφορετικά δεν θα ήταν εις θέσιν να φέρουν εις πέρας, εάν αφήνονταν στις δικές τους δυνάμεις. Αυτή η χάρη αποτελεί μία επικουρική δύναμη, η οποία δίνει την ευκαιρία στους άνδρες και τις γυναίκες να λάβουν την αιώνια ζωή και την υπερύψωση, αφού έχουν καταβάλει τις*

καλύτερες προσπάθειές τους».²

Η χάρη είναι η ουράνια στήριξη ή ουράνια βοήθεια που ο καθένας μας χρειάζεται απελπισμένα για να αποκτήσει τα απαραίτητα προσόντα για το σελέστιο βασίλειο. Συνεπώς, η επικουρική δύναμη της εξιλέωσης μάς ενδυναμώνει να πράττουμε, να είμαστε καλοί και να υπηρετούμε πέρα από την ατομική επιθυμία μας και τη φυσική ικανότητά μας.

Ο Νεφί δεν προσευχήθηκε να αλλάξουν οι περιστάσεις της ζωής του. Αντίθετα, προσευχήθηκε για δύναμη να αλλάξει την κατάσταση του.

Στην προσωπική μελέτη μου των γραφών, συχνά προσθέτω τον όρο «επικουρική δύναμη» όπου συναντώ τη λέξη *χάρη*. Σκεφθείτε, για παράδειγμα, αυτό το εδάφιο το οποίο είναι οικείο σε όλους μας: «Ξέρομε ότι με τη χάρη σωζόμαστε, ύστερα από όλα όσα μπορούμε να κάνουμε» (Νεφί Β΄ 25:23). Πιστεύω ότι μπορούμε να μάθουμε πολλά για τη ζωτική αυτή πλευρά της εξιλέωσης, αν προσθέσουμε «επικουρική και ενδυναμωτική δύναμη» κάθε φορά που βρίσκουμε τη λέξη *χάρη* στις γραφές.

Επεξηγήσεις και συμπεράσματα

Το ταξίδι στη θνητότητα είναι να πάμε από το κακό στο καλό, στο καλύτερο και

να αλλάξουμε τον χαρακτήρα μας. Το Βιβλίο του Μόρμον είναι γεμάτο από παραδείγματα μαθητών και προφητών που γνώριζαν, καταλάβαιναν και άλλαξαν από την επικουρική δύναμη της εξιλέωσης, κάνοντας αυτό το ταξίδι. Καθώς κατανοούμε καλύτερα αυτή την ιερή δύναμη, η προοπτική μας του ευαγγελίου θα διευρυνθεί και θα εμπλουτιστεί σε μεγάλο βαθμό. Μια τέτοια προοπτική θα μας αλλάξει με σπουδαίους τρόπους.

Ο Νεφί είναι ένα παράδειγμα κάποιου που ήξερε, καταλάβαινε και βασιζόταν στην επικουρική δύναμη του Σωτήρα. Θυμηθείτε ότι οι γιοι του Λεχί είχαν επιστρέψει στην Ιερουσαλήμ για να συμπεριλάβουν τον Ισμαήλ και τους οικείους του στον σκοπό τους. Ο Λάμαν και άλλοι, στην ομάδα που ταξίδευε με τον Νεφί από την Ιερουσαλήμ στην ερημιά, επαναστάτησαν και ο Νεφί προέτρεψε τους αδελφούς του να έχουν πίστη στον Κύριο. Ήταν σε αυτό το σημείο του ταξιδιού που οι αδελφοί του Νεφί τον έδεσαν με σκοιινιά και σχεδίασαν τον αφανισμό του. Παρακαλώ, προσέξτε την προσευχή του Νεφί: «Ω Κύριε, σύμφωνα με την πίστη μου που έχω προς εσένα, σε παρακαλώ, ελευθέρωσε με από τα χέρια

των αδελφών μου. Μάλιστα, *δώσε μου δύναμη ώστε να σπάσω αυτά τα δεσμά* με τα οποία είμαι δεμένος» (Νεφί Α΄ 7:17. Η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Ξέρετε για ποιο πράγμα πιθανόν να προσευχόμουν, αν με είχαν δέσει οι αδελφοί μου; «Παρακαλώ, βγάλε με από αυτή τη δυσάρεστη κατάσταση ΤΩΡΑ!» Μου προξενεί ιδιαίτερο ενδιαφέρον που ο Νεφί δεν προσευχήθηκε για να αλλάξει η κατάσταση. Αντίθετα, προσευχήθηκε για δύναμη να αλλάξει την κατάσταση του. Και πιστεύω ότι προσευχήθηκε με τον τρόπο αυτό ακριβώς επειδή ήξερε, καταλάβαινε και είχε βιώσει την επικουρική δύναμη της εξιλέωσης.

Δεν θεωρώ ότι τα δεσμά του Νεφί έφυγαν

κατά μαγικό τρόπο από τα χέρια και τους καρπούς του. Αντίθετα, υποψιάζομαι ότι είχε ευλογηθεί τόσο με επιμονή, όσο και με προσωπική δύναμη πέρα από τη φυσική ικανότητά του, ότι τότε «με τη δύναμη του Κυρίου» (Μωσία 9:17) προσπάθησε, έστριψε και τράβηξε τα σκοινιά και τελικά και κυριολεκτικά μπόρεσε να σπάσει τα δεσμά.

Το συμπέρασμα από το επεισόδιο αυτό είναι ξεκάθαρο για τον καθέναν μας. Καθώς εσείς και εγώ κατανοούμε και χρησιμοποιούμε στην προσωπική ζωή μας την επικουρική δύναμη της εξιλέωσης, θα προσευχηθούμε και θα επιζητήσουμε δύναμη για να αλλάξουμε τις περιστάσεις μας, αντί να προσευχόμαστε να αλλάξουν οι περιστάσεις μας. Θα είμαστε άτομα που θα ενεργούν και όχι αντικείμενα επί των οποίων άλλοι ενεργούν (βλέπε Νεφί Β΄ 2:14).

Σκεφθείτε το παράδειγμα στο Βιβλίο του Μόρμον, όπου ο Άλμα και ο λαός του καταδιώκονται από τον Αμουλών. Η φωνή του Κυρίου ήλθε σε αυτούς τους καλούς ανθρώπους μέσα στα βάσανά τους και υπέδειξε:

«Και θα ελαφρύνω επίσης τα βάρη που έχουν τεθεί επάνω στους ώμους σας, ώστε ούτε εσείς να μην τα αισθάνεστε επάνω στην πλάτη σας...

»Και τότε έγινε ώστε τα βάσανα που είχαν πέσει επάνω στον Άλμα και τους αδελφούς του ελάφρωσαν. Μάλιστα, ο Κύριος πράγματι τους δυνάμωσε ώστε μπορούσαν να σηκώνουν τα βάσανά τους με ευκολία, και υπάκουαν πρόσχαρα και με υπομονή σε κάθε θέλημα του Κυρίου» (Μωσία 24:14–15. Η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Τι άλλαξε σε αυτήν την περίπτωση; Δεν ήταν το βάρος που άλλαξε. Οι δυσκολίες της καταδίωξης δεν αφαιρέθηκαν αμέσως από τους ανθρώπους. Όμως ο Άλμα και οι οπαδοί του ενδυναμώθηκαν και η αυξημένη ικανότητα και δύναμη έκανε ελαφρύτερα τα φορτία που έφεραν. Αυτοί οι καλοί

άνθρωποι ενδυναμώθηκαν μέσω της εξιλέωσης, ώστε να ενεργούν από μόνοι τους και να επηρεάζουν τις καταστάσεις της ζωής τους. Και «με τη δύναμη του Κυρίου», ο Άλμα και ο λαός του οδηγήθηκαν μετά σε ασφάλεια, στη γη του Ζαραχέμλα.

Και έχετε κάθε δικαίωμα να αναρωτηθείτε: «Πώς αυτή η ιστορία με τον Άλμα και τον λαό του αποτελεί παράδειγμα της επικουρικής δύναμης τής εξιλέωσης;»

Η απάντηση βρίσκεται στη σύγκριση του Μωσία 3:19 με το Μωσία 24:15.

«Και παραμερίσει το φυσικό άνθρωπο και γίνει άγιος μέσω της εξιλέωσης του Χριστού του Κυρίου, και γίνει σαν παιδί, ενδοτικός, πράος, ταπεινόφρονας, υπομονетικός, γεμάτος αγάπη, πρόθυμος να υποταχθεί σε όλα όσα ο Κύριος κρίνει ότι ταιριάζει να του επιβάλλει, ακριβώς όπως ένα παιδί υποτάσσεται στον πατέρα του» (Μωσία 3:19. Η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Καθώς προοδεύουμε στο ταξίδι της θνητότητας από το κακό στο καλό, στο καλύτερο, καθώς βγάζουμε από μέσα μας τον φυσικό άνδρα ή γυναίκα και καθώς πασχίζουμε να γίνουμε άγιοι και να αλλάζουμε

Η φωνή του Κυρίου ήλθε στον Άλμα και στο λαό του μέσα στα βάσανά τους και υπέδειξε: «Και θα ελαφρύνω επίσης τα βάρη που έχουν τεθεί επάνω στους ώμους σας, ώστε ούτε εσείς να μην τα αισθάνεστε επάνω στην πλάτη σας».

τον χαρακτήρα μας, τότε τα στοιχεία του χαρακτήρα που δίνονται λεπτομερώς στο εδάφιο αυτό, θα περιγράφουν όλο και περισσότερο το είδος του ατόμου που γινόμαστε εσείς κι εγώ. Θα γίνουμε περισσότερο σαν παιδιά, περισσότερο ενδοτικοί, υπομονετικοί και περισσότερο πρόθυμοι να υπακούμε.

Τώρα συγκρίνετε αυτά τα χαρακτηριστικά στο Μωσία 3:19 με εκείνα που χρησιμοποιήθηκαν για να περιγράψουν τον Άλμα και τον λαό του: «Και *υπάκουαν* πρόσχαρα και *με υπομονή σε κάθε θέλημα του Κυρίου*» (Μωσία 24:15. Η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Βρίσκω τη σύγκριση ανάμεσα στα στοιχεία του χαρακτήρα που περιγράφηκαν στα εδάφια αυτά εκπληκτική και δείγμα ότι ο καλός λαός του Άλμα γινόταν καλύτερος μέσω της επικουρικής δύναμης τής εξιλέωσης του Χριστού του Κυρίου.

Θυμηθείτε την ιστορία του Άλμα και του Αμουλέκ που περιλαμβάνεται στο Άλμα 14. Στο συμβάν αυτό πολλοί πιστοί Άγιοι κήκκαν με φωτιά και αυτοί οι δύο υπηρέτες του Κυρίου φυλακίστηκαν και τους χτύπησαν. Συλλογιστείτε αυτήν την παράκληση του Άλμα καθώς προσευχόταν στη φυλακή: «Ω Κύριε, *δώσε μας δύναμη* ανάλογα με την πίστη μας την οποία έχουμε προς το Χριστό, ακόμα και ως την απελευθέρωση» (Άλμα 14:26. Η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Ξανά εδώ βλέπουμε ότι ο Άλμα κατανοούσε και είχε πεποίθηση στην επικουρική δύναμη της εξιλέωσης, η οποία κατοπτρίζεται στην παράκλησή του. Και σημειώστε το αποτέλεσμα αυτής της προσευχής:

«Και [ο Άλμα και ο Αμουλέκ] έσπασαν τα σχοινιά με τα οποία ήταν δεμένοι. Και όταν το είδαν αυτό οι άνθρωποι, άρχισαν να τρέπονται σε φυγή γιατί ο φόβος του ολέθρου είχε πέσει επάνω τους...

«Και ο Άλμα με τον Αμουλέκ βγήκαν από τη φυλακή, και δεν είχαν τραυματιστεί. Γιατί *ο Κύριος τους χάρισε δύναμη*, σύμφωνα με την πίστη τους που είχαν προς το Χριστό» (Άλμα 14:26, 28. Η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Για άλλη μια φορά η επικουρική δύναμη είναι φανερή καθώς οι καλοί άνθρωποι παλεύουν εναντίον του κακού και μοχθούν να γίνουν ακόμα καλύτεροι και να υπηρετήσουν αποδοτικότερα «με τη δύναμη του Κυρίου».

Διδακτικό είναι άλλο ένα παράδειγμα από το Βιβλίο του Μόρμον. Στο Άλμα 31, ο Άλμα

καθοδηγεί μια αποστολή για να μεταστρέψει ξανά τους αποστάτες Ζωραμίτες οι οποίοι, αφού οικοδόμησαν τον δικό τους Ραμεούμπτομ, προσέφεραν μια προσευχή γεμάτη υπερηφάνεια.

Παρατηρήστε την παράκληση για δύναμη στην προσωπική προσευχή του Άλμα: «Ω Κύριε, σε παρακαλώ, χάρισέ μου *να έχω τη δύναμη*, για να μπορέσω να υποφέρω με υπομονή αυτά τα βάσανα που θα πέσουν επάνω μου, εξαιτίας της ανομίας ετούτου του λαού» (Άλμα 31:31. Η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Ο Άλμα προσεύχεται, επίσης, ώστε οι συνάδελφοί του ιεραπόστολοι να λάβουν όμοια ευλογία: «Σε παρακαλώ, χάρισέ τους *να έχουν δύναμη*, ώστε να αντέχουν τα βάσανά τους που θα πέσουν επάνω τους εξαιτίας των ανομιών ετούτου του λαού» (Άλμα 31:33. Η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Ο Άλμα δεν προσευχήθηκε να αφαιρεθούν τα βάσανά του. Ήξερε ότι ήταν το μέσον του Κυρίου και προσευχήθηκε για τη δύναμη να ενεργήσει και να επηρεάσει την κατάσταση στην οποία βρισκόταν.

Το κυριότερο σημείο αυτού του παραδείγματος περιλαμβάνεται στο τελευταίο εδάφιο τού Άλμα 31: «[Ο Κύριος] τους έδωσε επίσης δύναμη, ώστε να μην υποστούν κανενός είδους βάσανο, *χωρίς να καταπιωθεί από τη χαρά για το Χριστό*. Τώρα αυτό έγινε σύμφωνα με την προσευχή του Άλμα. Και τούτο, επειδή προσευχήθηκε με πίστη» (εδάφιο 38, η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Τα βάσανα δεν αφαιρέθηκαν. Όμως ο Άλμα και οι συνάδελφοί του ενδυναμώθηκαν και ευλογήθηκαν μέσω της επικουρικής δύναμης της εξιλέωσης, «ώστε να μην υποστούν κανενός είδους βάσανο, χωρίς να καταπιωθεί από τη χαρά για το Χριστό». Τι θαυμαστή ευλογία. Και τι μάθημα θα πρέπει να πάρει ο καθένας μας.

Παραδείγματα τής επικουρικής δύναμης δεν βρίσκονται μόνο στις γραφές. Ο Ντάνιελ Τζόουνς γεννήθηκε το 1830 στο Μιζούρι και προσεχώρησε στην Εκκλησία στην Καλιφόρνια το 1851. Το 1856 συμμετείχε στη διάσωση των ομάδων με χειράμαξες που είχαν παραμείνει αβοήθητες, αποκλεισμένες στο Γουαϊόμινγκ από βαριές χιονοθύελλες. Όταν η ομάδα διασώσεως βρήκε τους ταλαιπωρημένους Αγίους, τους προσέφερε όποια άμεση ανακούφιση μπορούσε και φρόντισε για τους αρρώστους και τους

αδύναμους, να μεταφερθούν στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, ο Ντάνιελ και ορισμένοι άλλοι νέοι άνδρες προσφέρθηκαν να παραμείνουν εκεί και να φυλάξουν τα υπάρχοντα της ομάδας με τις χειράμαξες. Το φαγητό και οι προμήθειες που άφησαν στον Ντάνιελ και τους συναδέλφους του ήταν λιγοστά και γρήγορα τέλειωσαν. Το παρακάτω παράθεμα από το προσωπικό ημερολόγιο του Ντάνιελ Τζόουνς περιγράφει τα συμβάντα που ακολούθησαν.

«Το κυνήγι σύντομα έγινε τόσο σπάνιο, ώστε δεν μπορούσαμε να σκοτώσουμε τίποτα. Φάγαμε όλο το λιγοστό κρέας. Δεν μπορούσαμε να χορτάσουμε. Τελικά δεν έμεινε τίποτα, τίποτα εκτός από τις προβιές. Δοκιμάσαμε να τις φάμε. Ένα μεγάλο μέρος μαγειρεύτηκε και το φάγαμε χωρίς καρυκεύματα και όλη η ομάδα αρρώστησε ...

»Η κατάσταση γινόταν σοβαρή, διότι δεν είχε απομείνει τίποτα άλλο εκτός από λιγοστές προβιές που είχαμε πάρει από βοοειδή που λιμοκτονούσαν. Ζητήσαμε από τον Κύριο να μας καθοδηγήσει για το τι να κάνουμε. Οι αδελφοί δεν παραπονούνταν, αλλά καταλάβαιναν ότι έπρεπε να εμπιστευθούν τον Θεό ... Τελικά αισθάνθηκα την έμπνευση για το πώς θα έπρεπε να γίνει και συμβούλευσα την ομάδα, λέγοντάς τους πώς να τα μαγειρέψουν. Να καθαρίσουν και να βγάλουν τις τρίχες. Έτσι βελτιωνόταν η κακή γεύση από το μαγείρεμα με καυτό νερό. Αφού η προβιά καθαριζόταν από τις τρίχες, βραζόταν επί μία ώρα σε αρκετό νερό, μετά χύναμε το νερό που είχε βγάλει όλη την κόλλα, μετά πλέναμε και ξύναμε καλά-καλά την προβιά, την ξεπλέναμε με κρύο νερό, μετά τη βράζαμε να κάνει ένα ζελέ, το αφήναμε να κρυώσει και κατόπιν το τρώγαμε πασπαλισμένο με λίγη ζάχαρη. Ήταν μεγάλη φασαρία, όμως δεν είχαμε εναλλακτική λύση και ήταν καλύτερο από το να λιμοκτονήσουμε.

»Ζητήσαμε από τον Κύριο να ευλογήσει το στομάχι μας και να το προσαρμόσει στην τροφή αυτή ... Τώρα όλοι έδειχναν να το απολαμβάνουν. Ήμασταν τρεις μέρες νηστικοί πριν κάνουμε αυτή τη δεύτερη απόπειρα. Απολαμβάναμε αυτό το εξαίρετο φαγητό επί έξι περίπου εβδομάδες.³

Σε εκείνες τις συνθήκες μάλλον θα προσευχόμουν για να φάω κάτι άλλο: «Επουράνιε Πατέρα, παρακαλώ, στείλε μου ένα ορτύκι ή ένα βουβάλι». Μάλλον δεν θα μου περνούσε από τον νου να προσευχηθώ να ενδυναμωθεί το στομάχι

μου και να προσαρμοστεί στην τροφή που είχαμε. Τι γνώριζε ο Ντάνιελ Τζόουνς; Γνώριζε την επικουρική δύναμη της εξιλέωσης του Ιησού Χριστού. Δεν προσευχήθηκε να αλλάξουν οι συνθήκες της ζωής του. Προσευχήθηκε να ενδυναμωθεί, ώστε να αντιμετωπίσει τις συνθήκες της ζωής του. Ακριβώς όπως ενδυναμώθηκαν ο Άλμα και ο λαός του, ο Αμουλέκ και ο Νεφί, ο Ντάνιελ Τζόουνς είχε την πνευματική εσώτερη γνώση να γνωρίζει τι να ζητήσει σε εκείνη την προσευχή.

Η επικουρική δύναμη της εξιλέωσης του Χριστού μάς ενδυναμώνει να κάνουμε πράγματα που ποτέ δεν θα κάναμε από μόνοι μας. Μερικές φορές αναρωτιέμαι αν στον κόσμο μας της άνεσης των τελευταίων ημερών—στον κόσμο μας των φούρνων μικροκυμάτων, κινητών τηλεφώνων, αυτοκινήτων με κλιματισμό και άνετων οπιτιών—μαθαίνουμε ποτέ να αναγνωρίζουμε την καθημερινή εξάρτησή μας από την επικουρική δύναμη της εξιλέωσης.

Η αδελφή Μπέντναρ είναι μια αξιοθαύμαστα πιστή και συνετή γυναίκα και έχω μάθει σημαντικά μαθήματα για τη δύναμη ενδυνάμωσης από το ήσυχο παράδειγμά της. Την παρατηρούσα να επιμένει παρά τις έντονες και συνεχείς ναυτίες το πρωί—κυριολεκτικά με τάση προς έμετο όλη την ημέρα, κάθε ημέρα, επί οκτώ μήνες—στη διάρκεια της κάθε μίας από τις τρεις εγκυμοσύνες της. Μαζί προσευχόμασταν ώστε να ευλογηθεί, όμως αυτή η δοκιμασία δεν αφαιρέθηκε ποτέ. Αντίθετα, ήταν σε θέση να έχει τη σωματική αντοχή να κάνει αυτά που δεν θα μπορούσε με τη δική της δύναμη. Στη διάρκεια των ετών, παρακολουθούσα, επίσης, πώς είχε ενδυναμωθεί ώστε να χειριστεί τον περίγelo και την περιφρόνηση από μια κοσμική κοινωνία, όταν μια γυναίκα Αγία των Τελευταίων Ημερών ακούει την προφητική συμβουλή και θέτει ως υψηλότερη προτεραιότητά της την οικογένεια και την ανατροφή των παιδιών. Ευχαριστώ και αποτινώ φόρο τιμής στη Σούζαν που με βοήθησε να μάθω τόσο ανεκτίμητα μαθήματα.

Ο Σωτήρας γνωρίζει και κατανοεί

Στο Άλμα, κεφάλαιο 7, μαθαίνουμε πώς και γιατί ο Σωτήρας μπόρεσε να παράσχει την επικουρική δύναμη:

«Και αυτός θα έλθει, υποφέροντας πόνο και

βάσανα και πειρασμούς κάθε είδους. Και τούτο ώστε να εκπληρωθεί ο λόγος που είπε ότι θα πάρει επάνω του τους *πόνους* και τις *ασθένειες* του λαού του.

»Και θα πάρει επάνω του το θάνατο, ώστε να λύσει τα δεσμά του θανάτου τα οποία δένουν το λαό του. Και θα πάρει επάνω του τις *ατέλειές τους*, ώστε τα σπλάχνα του να γεμίσουν με έλεος, σύμφωνα με τη σάρκα, ώστε να μάθει σύμφωνα με τη σάρκα πώς

Δεν υπάρχει σωματικός πόνος, οδύνη ψυχής, βάσανος πνεύματος, αναπηρία ή αδυναμία που να έχουμε βιώσει εσείς κι εγώ στο θνητό ταξίδι μας, τα οποία να μην έχει βιώσει πρώτα ο Σωτήρας.

να περιθάλπει το λαό του σύμφωνα με τις *ατέλειές τους*» (Άλμα 7:11–12. Η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Ο Σωτήρας υπέφερε όχι μόνον για τις ανομιές μας, αλλά και για την ανισότητα, την αδικία, τον πόνο, την οδύνη και τη συναισθηματική απελπισία που τόσο συχνά μας καταπονεί. Δεν υπάρχει σωματικός πόνος, οδύνη ψυχής, βάσανος πνεύματος, ασθένεια ή αδυναμία που να έχουμε βιώσει εσείς κι εγώ στο θνητό ταξίδι μας, τα οποία να μην έχει βιώσει πρώτα ο Σωτήρας. Εσείς κι εγώ, σε μια στιγμή αδυναμίας μπορεί να φωνάξουμε: «Κανείς δεν καταλαβαίνει. Κανείς δεν ξέρει». Κανένας άνθρωπος ίσως να μην γνωρίζει. Όμως ο Υιός του Θεού γνωρίζει

τέλεια και καταλαβαίνει, διότι αισθάνθηκε και έφερε τα φορτία μας πριν από εμάς. Και επειδή πλήρωσε το υπέρτατο τμήμα και έφερε εκείνο το φορτίο, έχει τέλεια συμπόνια και μπορεί να μας τείνει τον βραχίονά Του ευοπλαχνίας σε τόσο πολλές φάσεις της ζωής μας. Μπορεί να προσεγγίσει, να μας αγγίξει, να μας συμπαρασταθεί—στην κυριολεξία να τρέξει προς εμάς—και να μας ενδυναμώσει, ώστε να είμαστε περισσότερο από αυτό που θα μπορούσαμε ποτέ να είμαστε και να μας βοηθήσει να κάνουμε αυτό που ποτέ δεν θα μπορούσαμε να κάνουμε, αν βασιζόμασταν μόνο στις δικές μας δυνάμεις.

«Ελάτε σε μένα όλοι όσοι κοπιάζετε και είστε φορτωμένοι, κι εγώ θα σας αναπαύσω.

»Σηκώστε επάνω σας τον ζυγό μου, και μάθετε από μένα, επειδή είμαι πράος και ταπεινός στην καρδιά, και θα βρείτε ανάπαυση μέσα στις ψυχές σας.

»Επειδή, ο ζυγός μου είναι καλός, και το φορτίο μου ελαφρύ» (Κατά Ματθαίον 11:28–30).

Διακηρύσσω τη μαρτυρία μου και την εκτίμησή μου για την απέραντη και παντοτινή θυσία του Κυρίου Ιησού Χριστού. Ξέρω ότι ο Σωτήρας ζει. Έχω βιώσει τόσο τη λυτρωτική του δύναμη, όσο και την επικου-

ρική δύναμή Του και καταθέτω μαρτυρία ότι αυτές οι δυνάμεις είναι αληθινές και διαθέσιμες στον καθέναν μας. Πράγματι, «με τη δύναμη του Κυρίου» μπορούμε να κάνουμε και να υπερνικήσουμε τα πάντα, καθώς προχωρούμε εμπρός στο ταξίδι μας της θνητότητας. ■

Από μία ομιλία πνευματικής συγκέντρωσης που δόθηκε στο Πανεπιστήμιο Μπρόικαμ Γιανγκ στις 23 Οκτωβρίου 2001. Για το πλήρες κείμενο στα Αγγλικά, επισκεφθείτε το speeches.byu.edu.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλέπε Φράνκλιν Ρίτσαρντς, στο Conference Report, Οκτ. 1965, 136–37. Βλέπε, επίσης, Ντέιβιντ ΜακΚέι, στο Conference Report, Απρ. 1954, 26.
2. Bible Dictionary, «Χάρη». Η πλάγια γραφή προστέθηκε.
3. Ντάνιελ Τζόουνς, *Forty Years among the Indians* (n.d.), 57–58.

Σε όλον τον κόσμο, το σεμινάριο
φέρνει νέους σαν κι εσάς πλησιέστερα
στον Ιησού Χριστό.

Οι ευλογίες του ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

Υπό Μπρίτανυ Μπίτι

Περιοδικά της Εκκλησίας

Δεν είστε μόνοι στην απόφασή σας να παρακολουθήσετε το σεμινάριο. Σε όλο τον κόσμο, εκατοντάδες χιλιάδες νέοι κάνουν το σεμινάριο μέρος της ζωής τους, φθάνοντας στις τάξεις τους με λεωφορείο, κανό, ποδήλατο, και άλλα. Κάποιοι νέοι ξυπνούν νωρίς και ταξιδεύουν μεγάλες αποστάσεις για να φθάσουν έγκαιρα, άλλοι κάνουν το ταξίδι το απόγευμα και άλλοι μελετούν στο σπίτι ορισμένες ημέρες της εβδομάδας.

Η παρακολούθηση του σεμιναρίου απαιτεί θυσίες, όμως οι νέοι ανά τον κόσμο θεωρούν ότι η συμμετοχή στο σεμινάριο αξίζει κάθε προσπάθεια. Και αυτοί που συμμετέχουν, έχουν κάτι κοινό: η εμπειρία τους από το σεμινάριο τούς φέρνει πιο κοντά στον Σωτήρα και στον Επουράνιο Πατέρα μας.

Λαμβάνοντας υπεσχημένες ευλογίες

Γιατί το σεμινάριο είναι τόσο σημαντικό για σας; Ορισμένοι από τους λόγους περιλαμβάνουν αυτές τις υποσχέσεις από τους προφήτες και αποστόλους των τελευταίων ημερών:

- «Είναι θεόστολη ευλογία για τη σωτηρία του σύγχρονου Ισραήλ σε μια ιδιαίτερα δύσκολη ώρα».¹
- «Θα σας προετοιμάσει να παρουσιάσετε το μήνυμα του αποκατεστημένου ευαγγελίου σε όσους θα έχετε την ευκαιρία να συναντήσετε».²
- Σας βοηθά να «αποκτήσετε ζωτική κατανόηση της αλήθειας».³
- Το σεμινάριο «προσφέρει θαυμάσιες ευκαιρίες να μάθετε τις διδαχές που θα σας

κάνουν ευτυχομένους. Παρέχει θαυμάσιες ευκαιρίες για κοινωνικοποίηση με άτομα της πίστης σας».⁴

- «Θα αυξηθεί η γνώση σας για το ευαγγέλιο. Θα ενδυναμωθεί η πίστη σας. Θα αναπτύξετε εξαιρετικές κοινωνικές γνωριμίες και φιλίες».⁵
- «Αποφέρει ... πνευματική βελτίωση, ηθική δύναμη αντίστασης στο κακό που είναι γύρω μας, καθώς και εξαιρετικά μεγάλη αύξηση κατανόησης του ευαγγελίου».⁶
- Είναι «από τις καλύτερες προετοιμασίες για ιεραποστολή».⁷

Βρίσκοντας έναν τρόπο για να παρευρεθούμε

Το να πηγαίνετε στο σεμινάριο σημαίνει συχνά ότι θα πρέπει να εγκαταλείψετε κάτι άλλο που απολαμβάνετε να κάνετε, ώστε να βρείτε τον χρόνο να παρευρεθείτε. Ωστόσο, είναι μια θυσία που αξίζει να κάνουμε. Η Ιλάιτσα Μπουγκαγιόνγκ από τις Φιλιππίνες επέλεξε να πάρει αυτήν την απόφαση την τελευταία χρονιά στο γυμνάσιο. Σε όλο το γυμνάσιο ήταν πάντοτε δεύτερη στην τάξη της. Είχε αποφασίσει να είναι πρώτη στην τελευταία τάξη και μάλιστα είχε σκεφθεί να μην εγγραφεί στο σεμινάριο, που παρακολουθούσε τα προηγούμενα χρόνια, ώστε να πετύχει τον στόχο της.

Μετά, κάποια ημέρα, άλλαξε γνώμη. «[Κοίταξα] το τραπέζι μου που διάβαζα», λέει. «Είδα μια στοίβα βιβλία εκεί κοντά, τα βιβλία μου των γραφών μαζί με το σημειωματάριό μου του σεμιναρίου και το εγχειρίδιο. Βαθιά μέσα μου, αναρωτήθηκα: 'Ποιο έχει μεγαλύτερη σημασία;»

ΜΙΑ ΕΥΛΟΓΙΑ ΜΕ ΕΠΙ-ΔΡΑΣΗ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗ ΖΩΗ

Πριν από πολλά χρόνια, είχα το προνόμιο να διδάσκω σε σεμινάριο νωρίς το πρωί. Το μάθημα ήταν μεταξύ 6:30 και 7:30 το πρωί, κάθε σχολική ημέρα. Επί δύο χρόνια παρακολουθούσα νυσταγμένους μαθητές να παραπατούν μπαίνοντας στην τάξη, να προτρέπουν τον διδάσκαλό τους να τους ξυπνήσει. Αφού γινόταν η προσευχή και δινόταν μια εμπνευσμένη σκέψη, παρακολουθούσα να ζωντανεύει ο λαμπερός νους για να αυξηθεί η γνώση τους των γραφών. Το δυσκολότερο μέρος τού μαθήματος ήταν να τελειώσει έγκαιρα η συζήτηση για να τους στείλω στα τακτικά μαθήματά τους στο γυμνάσιο. Καθώς προχωρούσε η σχολική χρονιά, παρακολουθούσα κάθε μαθητή να αποκτά μεγαλύτερη πεποίθηση, στενότερες φιλίες και μια αυξανόμενη μαρτυρία του ευαγγελίου.

«Πριν από μερικά χρόνια, βρισκόμουν σε ένα παντοπωλείο μιας πόλης όχι μακριά από εδώ, όταν άκουσα κάποιον να φωνάζει το όνομά μου. Στράφηκα και χαιρέτισα δύο παλιούς μαθητές μου στο σεμινάριο. Ήταν τώρα σύζυγοι. Με σύστησαν στα τέσσερα όμορφα παιδιά τους. Καθώς προχωρούσαμε, με εξέπληξε ο αριθμός των συμμαθητών του σεμιναρίου, με τους οποίους επικοινωνούσαν ακόμα, ύστερα από όλα αυτά τα χρόνια. Ήταν μια απόδειξη ενός ξεχωριστού δεσμού που είχε δημιουργηθεί σε εκείνη την πολύ πρωινή τάξη σεμιναρίου».

Πρεσβύτερος Τομ Πέρι, της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, "Receive Truth", *Ensign*, Νοέμβριος, 1997, 62.

Η Ιλάιτσα βρήκε την απάντηση στο Κατά Ματθαίον 6:33: «Ζητάτε πρώτα τη βασιλεία του Θεού, και τη δικαιοσύνη του· κι όλα αυτά θα σας προστεθούν». Αποφάσισε να παρευρίσκεται με πίστη στο σεμινάριο και να βρει άλλους τρόπους να κερδίσει χρόνο για τις σχολικές σπουδές της. Στο τέλος της χρονιάς, είχε τους υψηλότερους βαθμούς και μάλιστα κέρδισε μια υποτροφία για το πανεπιστήμιο.

Ο Σπένσερ Ντάγκλας από την Αλαμπάμα των Η.Π.Α., αποφάσισε να εγκαταλείψει κάποιες κοινωνικές δραστηριότητες, ώστε να επωφεληθεί όσο το δυνατόν περισσότερο από το σεμινάριο. Τα δύο πρώτα χρόνια του σεμιναρίου, ξυπνούσε στις 4 το πρωί για να παρευρεθεί και τα δύο τελευταία στις 5 το πρωί. Λέει: «Δεν μπορούσα να συμμετάσχω σε πολλές δραστηριότητες αργά το απόγευμα με τους φίλους μου, διότι έπρεπε να πέφτω για ύπνο νωρίς. Αν δεν το έκανα, δεν θα μπορούσα να συμμετάσχω πλήρως και να μάθω το επόμενο πρωί». Στον Σπένσερ δεν αρκούσε να εμφανίζεται απλώς στην τάξη, αλλά να είναι σε εγρήγορση και προετοιμασμένος να μάθει.

Ο Πρεσβύτερος Ντάλιν Όουκς της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, δίδαξε: «Επειδή κάτι είναι απλώς καλό, δεν είναι λόγος αρκετός για να το κάνουμε. Ο αριθμός των καλών πραγμάτων που μπορούμε να κάνουμε ξεπερνά κατά πολύ τον διαθέσιμο χρόνο για να τα επιτύχουμε. Μερικά πράγματα είναι καλύτερα από καλά και αυτά είναι τα πράγματα που θα πρέπει να κατευθύνουν την προσοχή μας στις προτεραιότητες της ζωής μας».⁸ Αυτή είναι μια σημαντική συμβουλή που πρέπει να θυμάστε καθώς αποφασίζετε πώς

θα δώσετε προτεραιότητα στο σεμινάριο στο γενικό πρόγραμμα σας.

Προετοιμαζόμενοι για ιεραποστολές

Το σεμινάριο αποτελεί και μια μεγάλη προετοιμασία για το ιεραποστολικό έργο που θα κάνετε—ως μέλος ιεραπόστολος σήμερα και αν θα υπηρετήσετε ως πλήρους απασχόλησης ιεραπόστολος στο μέλλον. Ο Φράνκο Χουαμάν Κουρινούκι από το Περού ξέρει ότι η μελέτη του των γραφών στο σεμινάριο τον βοήθησε να προετοιμαστεί για την ιεραποστολή του.

Λέει ότι αυτή η προετοιμασία αξίζει να σηκώνεσαι στις 4 το πρωί για το σεμινάριο, να ανεβαίνεις στο κανό τους μήνες που οι πλημμύρες χτυπούν την περιοχή και κατόπιν να διασχίζεις λάσπες για να φτάσεις στην τάξη. Λέει: «Θέλω να τελειώσω το σεμινάριο και να αρχίσω μαθήματα ινστιτούτου, ώστε να είμαι προετοιμασμένος για μια ιεραποστολή. Θα εξακολουθήσω να αναπτύσσομαι πνευματικώς στην Εκκλησία». Το σεμινάριο είναι σημαντικό γι' αυτόν, διότι μαθαίνει σχετικά με τις γραφές και απομνημονεύει σημαντικά εδάφια, τα οποία θα τον βοηθήσουν να είναι καλύτερος ιεραπόστολος.

Ευλογημένοι σε όλες τις πτυχές της ζωής

Καθώς οι νέοι ανά τον κόσμο κάνουν την προσπάθεια να παρακολουθήσουν το σεμινάριο, λαμβάνουν δύναμη σε περισσότερα από τη μελέτη των γραφών. Ο Κάμερον Λίσνεϊ από την Αγγλία είδε ότι είχε ευλογηθεί σε όλους τους τομείς της ζωής του. «Το σεμινάριο δεν βοηθά μόνο ως προς την πνευματική πλευρά των πραγμάτων, αλλά και ως προς το σχολείο

και τη μόρφωση», λέει ο Κάμερον.

Λέει πως «Ξεκινώντας νωρίς το πρωί, κάνεις το μυαλό σου να δουλέψει. Μερικοί φίλοι μου λένε ότι ήταν ιδιαίτερα πολυάσχολοι ώστε να παρευρίσκονται—λοιπόν, δεν είναι σαν να πηγαίνεις να κάνεις επανάληψη στα μαθηματικά στις 6 το πρωί, σωστά;» Καθώς μελετάτε, «ο Κύριος θα σας βοηθήσει στα διαγωνίσματά σας και αν πηγαίνετε στο σεμινάριο, Εκείνος θα σας βοηθήσει ακόμα περισσότερο», λέει ο Κάμερον.

Βεβαίως, το σεμινάριο βοήθησε τον Κάμερον να ενδυναμώσει και τη μαρτυρία του. Λέει: «Η αρχή τής μαρτυρίας μου ήλθε από το πρόγραμμα του σεμιναρίου. Στη νεαρή ηλικία των 14 ετών, προόδευα δύσκολα ως προς το ευαγγέλιο. Δεν με ευχαριστούσε η εκκλησία και έκανα πράγματα που δεν θα έπρεπε. Ήταν ζήτημα μηνών να τα παρατήσω τελείως. Όμως, όταν μια φίλη κάλεσε τον Κάμερον να παρακολουθήσει το σεμινάριο, αποφάσισε να πάει μαζί της. Τότε άρχισαν πραγματικά να έρχονται οι ευλογίες.

«Άρχισα να αισθάνομαι ξανά το Πνεύμα», λέει ο Κάμερον. «Άρχισα να δίνω περισσότερη προσοχή στην εκκλησία και παρευρισκόμουν στο Σχολείο Κυριακής και στα μαθήματα ιεροσύνης. Τα πράγματα έγιναν ευκολότερα και άρχισα να νιώθω ευτυχέστερος. Απέκτησα τελικά για εμένα τον ίδιο μια μαρτυρία για το ευαγγέλιο». Μετά από δύο μήνες στο σεμινάριο, ο Κάμερον συνάντησε τον επίσκοπό του και χειροτονήθηκε διδάσκαλος στην Ααρωνική Ιεροσύνη.

Ο Κάμερον ξέρει ότι το σεμινάριο τον βοηθά να στέκει δυνατός απέναντι στους πειρασμούς του κόσμου. «Καθώς εξακολουθούσε το σεμινάριο», λέει, «είδα ότι ήταν ευκολότερο να αντιμετωπίσω τις δυσκολίες που παρουσιάζονται στον κόσμο. Είναι αρκετά δύσκολο να είσαι νέος στον κόσμο όπου ζούμε—η αμαρτία μάς περιβάλλει από παντού. Καταθέτω μαρτυρία σε σας, ότι αν παρακολουθήσετε το σεμινάριο, θα βρείτε τη δύναμη να υπερασπίσετε τον εαυτό σας από αυτήν. Το σεμινάριο δημιουργεί μια πνευματική ασπίδα για να σας προστατεύει. Πολλές και διαφορετικές δοκιμασίες και πειρασμοί ήλθαν στον δρόμο μου και το σεμινάριο υπήρξε μια τεράστια βοήθεια στο να με κρατήσει στο στενό και στενόχωρο μονοπάτι».

Ενδυναμώνοντας ο ένας τον άλλο

Το σεμινάριο σάς επιτρέπει, επίσης, να συγκεντρώνεστε με άλλους εφήβους που μοιράζονται τα πιστεύω

σας. Η Βίκα Τσελίσκοβα από τη Ρωσία λέει: «Παίρνω έμπνευση από ανθρώπους με τα ίδια ιδανικά, που έχουν ίδια ηθικά πρότυπα και πιστεύουν στον Θεό, όπως κι εγώ». Προσθέτει: «Αν έχω κάποιες ερωτήσεις, μπορώ να τις συζητήσω με τον διδάσκαλό μου του σεμιναρίου και με άλλους μαθητές. Μπορώ να μιλήσω για τις σκέψεις και τη μαρτυρία μου με άλλους για να ενδυναμώσω τη δική μου και την πίστη των άλλων. Διαβάζοντας μαζί τις γραφές και συλλογιζόμενοι το πνευματικό περιεχόμενό τους, ερχόμαστε πιο κοντά στον Θεό και ο ένας στον άλλο».

Η Ξένια Γκοντσάροβα από την Ουκρανία έχει δει τα ίδια αποτελέσματα. Λέει: «Όταν μιλάμε για τις εμπειρίες μας ο ένας με τον άλλο, γινόμαστε ισχυρότεροι και καταλαβαίνουμε καλύτερα τις γραφές.

Όταν μιλάμε για παραδείγματα από τη ζωή μας στη διάρκεια των μαθημάτων, βλέπω τον τρόπο

ΤΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΠΗΡΕΑΣΕ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΧΕΝΡΥ ΑΪΡΙΝΓΚ

Η Μίλντρεντ Μπένιον ήταν ανάμεσα στις μαθήτριες της πρώτης τάξης σεμιναρίου στο Granite Seminary το 1912. Θα γινόταν αργότερα η μητέρα του Προέδρου Χένρυ Αϊρινγκ, Πρώτου Συμβούλου στην Πρώτη Προεδρία.

Είχε καταλάβει τη σπουδαιότητα του σεμιναρίου στη ζωή της και ήθελε να έχουν τα παιδιά της τις ίδιες ευλογίες που είχε αισθανθεί εκείνη από το σεμινάριο, έτσι η οικογένειά της πήρε μια μεγάλη απόφαση: «Μετακομίσαμε στη Γιούτα κάνοντας μια μεγάλη οικονομική θυσία, ώστε να μπορούν οι γιοι μας να παρακολουθούν σεμινάρια και ινστιτούτα και να βρίσκουν φίλους ανάμεσα στους δικούς μας ανθρώπους. Αυτό θα απαντούσε στα ερωτήματα που ένιωθα για αυτά τα πράγματα» (παρατέθηκε στο C. Coleman, *History of Granite Seminary*, 142).

Η σπουδαιότητα της εκπαίδευσης στην Εκκλησία εξακολούθησε να υφίσταται στην οικογένεια Αϊρινγκ, όταν ο Πρόεδρος Χένρυ Αϊρινγκ έγινε πρόεδρος του κολεγίου Ρικς (τώρα ΠΜΓ–Αινταχο), το 1971, ένα κολέγιο που ανήκει στην Εκκλησία, και υπηρέτησε ως Επίτροπος Εκπαίδευσης Εκκλησίας από το 1980 έως το 1985 και ξανά από το 1992 έως το 2005.

που λειτουργεί το ευαγγέλιο στη ζωή μου και στη ζωή των άλλων».

Γνωρίζοντας τον Επουράνιο Πατέρα και τον Ιησού Χριστό

Ρώτησαν προσφάτως μια ομάδα νέων πώς τους έχει ευλογήσει το σεμινάριο. Οι απαντήσεις τους αποκαλύπτουν ένα μείζον ζήτημα—ότι το σεμινάριο τούς βοηθά να έλθουν κοντύτερα στον Επουράνιο Πατέρα και στον Σωτήρα. Ο Πρεσβύτερος Ντέιβιντ Μπέντναρ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, διδάξε: «Όλα τα θέματα που μελετάτε στο σεμινάριο είναι σημαντικά. Κάθε χρόνο καθώς επικεντρώνεστε σε έναν από τους τόμους των γραφών, το κεντρικό σημείο είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός.»⁹

Να τι έχουν πει μερικοί έφηβοι σχετικά με το πώς το σεμινάριο τούς έφερε πιο κοντά στον Ιησού Χριστό.

- «Έχω μάθει τι κάνει για εμένα ο Σωτήρας, διαβάζοντας όλες αυτές τις αφηγήσεις αμέτρητων προφητών και συνειδητοποιώντας πόσο σημαντική είμαι για Εκείνον. Καταλαβαίνω ότι με αγαπούσε αρκετά, ώστε να πεθάνει και να υποφέρει για τον δικό μου πόνο».
- «Το σεμινάριο είναι ένας σπουδαίος τρόπος για να ξεκινώ την ημέρα μου. Όσο κουρασμένος κι αν είμαι, αισθάνομαι το Πνεύμα και νιώθω ενδυναμωμένος, ώστε όταν αντιμετωπίζω δυσκολίες στη διάρκεια της ημέρας μου, ξέρω αναμφίβολα ότι ο Σωτήρας μου με αγαπά και έχω περισσότερη αυτοπεποίθηση ώστε να υπερασπίσω αυτό που είναι σωστό».
- «Είμαι νεοφώτιστη στην Εκκλησία. Ξεκίνησα το σεμινάριο

πριν ακόμα βαπτιστώ. Χωρίς το σεμινάριο, δεν ξέρω αν θα είχα καν βαπτιστεί. Χωρίς το σεμινάριο, δεν θα είχα τον Σωτήρα στη ζωή μου τώρα ούτε θα ήξερα ότι μπορώ να συγχωρηθώ για τις αμαρτίες μου. Ποτέ δεν είχα πραγματικά τον Επουράνιο Πατέρα ή τον Ιησού Χριστό στη ζωή μου. Το σεμινάριο με βοήθησε να Τους βρω και να Τους κάνω για πάντα μέρος της ζωής μου και της ζωής των μελλοντικών παιδιών μου».

- «Πηγαίνοντας καθημερινά στο σεμινάριο με βοήθησε να έλθω κοντύτερα στον Κύριο και Σωτήρα μου, Ιησού Χριστό, μαθαίνοντας για τις διδασκαλίες Του, τη μεγάλη αγάπη Του για εμένα και για το πώς μπορώ να επιστρέψω για να ζήσω με Εκείνον».
- «Όταν είμαι στο σεμινάριο, βρίσκω ένα βαθύτερο νόημα στις γραφές. Με βοηθά να θυμάμαι κάθε πρωί να έχω στοιχεία χαρακτηριστήρα σαν του Χριστού στις καθημερινές πράξεις μου».
- «Το σεμινάριο με δίδαξε πώς να διαβάζω τις γραφές μου και όχι μόνον να τις απολαμβάνω, αλλά και να βρίσκω τρόπους εφαρμογής τους στο κείμενο. Έμαθα διδαχές και αρχές που με βοήθησαν να ενδυναμώσω τη μαρτυρία μου για έναν στοργικό Επουράνιο Πατέρα και Ιησού Χριστό, που θα έχω μαζί μου στην υπόλοιπη ζωή μου».

Με τόσες πολλές ευλογίες που έρχονται από την παρακολούθηση του σεμιναρίου, είναι εύκολο να καταλάβω γιατί οι νέοι ανά τον κόσμο το θέτουν ως προτεραιότητα στο πρόγραμμά τους. ■

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Μπίοντ Πάκερ, *Teach the Scriptures* (ομιλία σε εκπαιδευτές του Εκπαιδευτικού Συστήματος της Εκκλησίας, Οκτ. 14, 1977), 3.
2. Τομ Πέρι, «Ανεβάζοντας τον πήχυ», *Λιαχόνα*, Νοέμβρ. 2007, 48.
3. Ρίτσαρντ Σκοτ, «Συνειδητοποιήστε την πλήρη δυνατότητά σας», *Λιαχόνα*, Νοέμβρ. 2003, 42.
4. Γκόρντον Χίνκλι, «Σταθείτε πιστοί και ειλικρινείς» *Ensign*, Μάιος 1996, 93.
5. Γκόρντον Χίνκλι, «The Miracle Made Possible by Faith», *Ensign*, Μάιος 1984, 47.
6. Γκόρντον Χίνκλι, «The State of the Church», *Ensign*, Μάιος 1991, 52.
7. Έζρα Ταφτ Μπένσον, «Our Responsibility to Share the Gospel», *Ensign*, Μάιος 1985, 7.
8. Ντάλιν Οουκς, «Καλό, καλύτερο, κάλλιστο», *Λιαχόνα*, Νοέμβρ. 2007, 104.
9. Ντέιβιντ Μπέντναρ, «Conclusion and Testimony», *Καλωσόρισμα στο σεμινάριο 2010–2011*, seminary.lds.org/welcome.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

Να πώς αναπτύχθηκε το σεμινάριο στη διάρκεια των ετών.

- 1888: Ο Πρόεδρος Ουίλφορντ Γούντροφ επιβλέπει τη δημιουργία του Συμβουλίου Εκπαίδευσης της Εκκλησίας για τη διεύθυνση των εκπαιδευτικών προσπαθειών της Εκκλησίας, συμπεριλαμβανομένων μαθημάτων θεολογίας μετά το σχολείο.
- 1912: Οργάνωση των πρώτων καθημερινών μαθημάτων σεμιναρίου αποδέσμευσης, με συνολικό αριθμό 70 μαθητών οι οποίοι δεν παρευρίσκονται στα τακτικά σχολικά μαθήματα του γυμνασίου για μία ώρα ώστε να παρακολουθούν το σεμινάριο. Τα μαθήματα διδάσκονται στην απέναντι πλευρά του δρόμου από το γυμνάσιο Granite στη Σωλτ Λέκ Σίτυ, Γιούτα, Η.Π.Α.
- 1925: Οι εγγραφές φθάνουν τους 10.000 μαθητές.
- 1948: Γίνεται διαθέσιμο στον Καναδά, την πρώτη χώρα εκτός Ηνωμένων Πολιτειών που έχει σεμινάριο.
- 1950: Οργάνωση μαθημάτων καθημερινού σεμιναρίου (το παλαιότερα ονομαζόμενο «σεμινάριο νωρίς το πρωί») στην Καλιφόρνια, όπου οι μαθητές συγκεντρώνονται σε οικήματα της Εκκλησίας πριν αρχίσει το πρωί το σχολείο.
- 1958: Οι εγγραφές φθάνουν τους 50.000 μαθητές.
- 1958: Γίνεται διαθέσιμο στην Κεντρική Αμερική, όπου πρωτοξεκίνησε στο Μεξικό.
- 1962: Γίνεται διαθέσιμο στην Ευρώπη, όπου πρωτοξεκίνησε στη Φινλανδία και τη Γερμανία.
- 1963: Γίνεται διαθέσιμο στην Ασία, όπου πρωτοξεκίνησε στην Ιαπωνία.
- 1965: Οι εγγραφές φθάνουν τους 100.000 μαθητές.
- 1967: Ξεκινά σεμινάριο με κατ' οίκον μελέτη σε αγροτικές κοινότητες, όπου οι μαθητές μελετούν στο σπίτι τέσσερις ημέρες την εβδομάδα και συγκεντρώνονται μία ημέρα κάθε εβδομάδα.
- 1968: Γίνεται διαθέσιμο στην Αυστραλία.
- 1969: Γίνεται διαθέσιμο στη Νότιο Αμερική, όπου πρωτοξεκίνησε στη Βραζιλία.
- 1972: Γίνεται διαθέσιμο στην Αφρική, όπου πρωτοξεκίνησε στη Νότιο Αφρική.
- 1983: Οι εγγραφές φθάνουν τους 200.000 μαθητές.
- 1991: Οι εγγραφές φθάνουν τους 300.000 μαθητές.
- 2012: Γίνεται διαθέσιμο σε 134 χώρες και επικράτειες ανά τον κόσμο, με εγγεγραμμένους περίπου 370.000 μαθητές.

ΜΙΑ ΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΕΟΦΩΤΙΣΤΗ

Υπό Χελένα Χανόνεν

Λίγο καιρό αφότου βαπτίστηκα σε ηλικία 10 ετών στο Λαπινράντα της Φινλανδίας, έλαβα την πρώτη κλήση μου στην Εκκλησία. Ήταν το 1960 και ο μικρός κλάδος μας χρειαζόταν επειγόντως κάποιον να συνοδεύει τους ύμνους για τις συγκεντρώσεις μεταλήψεως. Μου ζητήθηκε να φέρω εις πέρας αυτή την ανάθεση.

Παρόλο που η μητέρα μου πάντοτε ενθάρρυνε τον αδελφό μου κι εμένα να ακολουθήσουμε τα καλλιτεχνικά, δεν ήξερα να παίζω πιάνο και δεν είχαμε πιάνο στο σπίτι. Όμως ήθελα να φέρω εις πέρας την κλήση μου, κι έτσι κάναμε ένα πρόγραμμα.

Στην οικογενειακή βραδιά μιλήσαμε για το τι σήμαινε αυτή η κλήση για όλους μας. Ωστόσο, επειδή η μητέρα μου ήταν χήρα με δύο μικρά παιδιά, ξέραμε ότι θα ήταν εξαιρετικά δύσκολο για μας να αγοράσουμε ένα πιάνο και να πληρώσουμε

Ήμουν νεοφώτιστη και δεν είχα δεξιότητες να παίζω πιάνο. Όμως πόσο ευγνώμων είμαι για την κλήση μου ως μουσικού συνοδού του κλάδου, που άλλαξε τη ζωή μου.

για μαθήματα. Καταλήξαμε ότι ήμασταν όλοι πρόθυμοι να κάνουμε τις απαραίτητες θυσίες.

Η πρώτη θυσία που έκανε η οικογένειά μου ήταν οικονομική. Αποφασίσαμε ότι από την άνοιξη μέχρι το φθινόπωρο θα χρησιμοποιούσαμε τα ποδήλατά μας αντί για το λεωφορείο. Ο αδελφός μου, Μάρτι, ήταν θαρραλέος και ιδιαίτερα καλός να χρησιμοποιεί το ποδήλατο—ακόμα και με χιόνι και πάγο. Σταμάτησα να αγοράζω ρούχα και έμαθα να ράβω. Επίσης, μάθαμε να προνοούμε για τα προς το Ξην. Ξεκινήσαμε φτιάχνοντας έναν κήπο στην εξοχή, κοντά στο σπίτι των παππούδων μου, και διατηρούσαμε τρόφιμα για τον χειμώνα. «Διακοπές» μας έγιναν τα ταξίδια της μητέρας μας στον ναό στην Ελβετία ή τα πικνίκ και η κατασκήνωση κοντά στο σπίτι.

Η δεύτερη θυσία που έκανε η οικογένειά μου ήταν με τον χρόνο. Μοιράσαμε τις δουλειές του σπιτιού και επαναπροσδιορίσαμε τις άλλες δραστηριότητες και τη μελέτη στο σπίτι, ώστε να έχω αρκετό χρόνο για εξάσκηση στο πιάνο. Χάρη στις θυσίες και τη σκληρή δουλειά, η μητέρα παρατηρούσε συχνά ότι δεν είχαμε ελεύθερο χρόνο να έχουμε μπλεξίματα και προβλήματα όπως άλλοι της ηλικίας μας. Στην πραγματικότητα, η κλήση μου έγινε μια οικογενειακή κλήση πολύ πριν μπορέσω να παίξω έστω και μία νότα.

Ξεκίνησα μαθήματα με έναν δάσκαλο μουσικής στο τοπικό σχολείο. Έκανα εξάσκηση επάνω σε ένα χάρτινο πληκτρολόγιο και στο πιάνο στην εκκλησία. Όταν μετακόμισε ο δάσκαλός μου στο πιάνο, αγοράσαμε το πιάνο του και έγινα δεκτή από μια διάσημη δασκάλα στο πιάνο στην περιοχή, για να μαθαίνω μαζί της.

Έμαθα μόνη μου τους ύμνους και εξασκήθηκα πολύ με τον διευθυντή μουσικής του κλάδου. Όλοι με ενεθάρρυναν—ακόμα κι όταν ξέφευγε κάποια φάλτσα νότα. Η δασκάλα μου τρομοκρατήθηκε, όταν ανακάλυψε ότι έπαιξα μπροστά σε κόσμο προτού μάθω εντελώς και απομνημονεύσω τα κομμάτια. Όμως παίζοντας με το ένα χέρι ήταν προτιμότερο από το να μην υπάρχει καθόλου μουσική.

Πήγαινα με το ποδήλατο στα μαθήματά μου και όταν μπήκε ο χειμώνας, προσπάθησα να πηγαίνω πεζή ή με τα σκι, όταν ήταν δυνατόν. Τις Κυριακές πήγαινα μόνη μου, πεζή, στις συγκεντρώσεις της Εκκλησίας, ώστε να φθάσω μια ώρα νωρίτερα και να έχω χρόνο για εξάσκηση. Αποφάσισα να παίρνω το λεωφορείο μόνο όταν η θερμοκρασία έφθανε κάτω από -15°C. Η βροχή και το χιόνι δεν με πείραζαν πολύ. Ο χρόνος περνούσε γρήγορα περπατώντας, γιατί είχα τόσους πολλούς ωραίους ύμνους να μου κρατάνε συντροφιά. Καθώς περπατούσα, διέσχιζα τις πεδιάδες μαζί με τους πρωτοπόρους (βλέπε «Ελάτε σεις, οι Άγιοι της γης», *Ύμνοι και παιδικά τραγούδια*, σελ. 2), ανέβαινα ψηλά στην κορυφή του βουνού της Σιών (βλέπε «Απ' το βουνό ψηλά», *Ύμνοι και παιδικά τραγούδια*, σελ. 30) και στεκόμουν με τους νέους που δεν θα αποδυναμώνονταν ποτέ (βλέπε “True to the Faith,” *Hymns*, αρ. 254). Ποτέ δεν θα μπορούσα να αποδυναμωθώ με αυτή τη στήριξη—ακόμα κι αν η οικογένειά μου κι εγώ ήμασταν οι μοναδικοί Άγιοι των Τελευταίων Ημερών στην κοινότητά μας στην ανατολική Φινλανδία, στις σκιές των ρωσικών συνόρων.

Με τα χρόνια, προόδευσα στο πιάνο και μπορούσα να συνθέτω μουσική, αντί απλώς να παίζω τις σωστές νότες. Έμαθα να είμαι γεμάτη πίστη επιλέγοντας τη μουσική, ώστε το Πνεύμα να βρίσκεται στη συγκέντρωση. Και, κυρίως, η μαρτυρία μου για το ευαγγέλιο ήλθε σε μένα μέσω της μουσικής. Μπορούσα εύκολα να θυμηθώ συναισθήματα, λόγια και μηνύματα των ύμνων, αν ποτέ με ρωτούσαν κάτι. Ήξερα ότι οι αρχές και οι διατάξεις του ευαγγελίου ήταν αληθινές, έχοντάς τις μάθει γραμμή επάνω στη γραμμή και νότα μετά τη νότα.

Θυμάμαι μια συγκεκριμένη ημέρα, όταν δοκιμάστηκε η δέσμευσή μου σε εκείνες τις αρχές. Ήμουν 14 ετών. Μου άρεσε το κολύμπι και ονειρευόμουν να κολυπήσω στους Ολυμπιακούς. Δεν διαγωνιζόμουν τις Κυριακές, όμως προόδευα. Τελικά, καθώς πλησίαζαν οι Ολυμπιακοί στην Πόλη του Μεξικού, ένας προπονητής με κάλεσε να

συμμετάσχω σε μια ξεχωριστή προπόνηση.

Όμως η προπόνηση ήταν κάθε Κυριακή πρωί, στη διάρκεια του Σχολείου Κυριακής. Δικαιολογήθηκα στον εαυτό μου ότι θα μπορούσα να πάω στην προπόνηση και να χάσω το Σχολείο Κυριακής, διότι πρόφταινα να είμαι πίσω στην εκκλησία για την απογευματινή συγκέντρωση μεταλήψεως. Εξοικονόμησα τα χρήματα για το εισιτήριο του λεωφορείου και σχεδίασα τα πάντα. Το Σάββατο πριν από την πρώτη προπόνηση, είπα στη μητέρα μου το σχέδιό μου.

Είδα τη θλίψη και την απογοήτευση στα μάτια της, όμως μου απάντησε ότι η απόφαση ήταν δική μου και ότι είχα διδαχθεί ποιο ήταν το σωστό. Εκείνο το βράδυ, τα λόγια από το «Καν' το σωστό» (*Ύμνοι και παιδικά τραγούδια*, σελ. 34), δεν έφευγαν από τον νου μου. Τα λόγια αντηχούσαν στο κεφάλι μου σαν χαλασμένος δίσκος.

Το πρωί της Κυριακής, κρατούσα την τσάντα της κολύμβησης στο ένα χέρι και την τσάντα της μουσικής στο άλλο, ελπίζοντας να κάνω τη μητέρα μου να πιστέψει ότι πήγαινα στην εκκλησία. Πήγα στη στάση του λεωφορείου. Έτυχε ώστε η στάση του λεωφορείου προς το κολυμβητήριο να είναι στη δική μου πλευρά του δρόμου και η άλλη προς την εκκλησία στην αντίθετη πλευρά. Καθώς περίμενα, με έπιασε ένας εκνευρισμός. Στα αφτιά μου ηχούσε η μουσική από το

*Το ένα λεωφορείο
θα με πήγαινε
στην κλήση μου
στην Εκκλησία, το
άλλο στο παιδικό
όνειρό μου για
πρωταθλητισμό
στην κολύμβηση.
Οι φράσεις των
ύμνων που είχα
παίξει τόσες φορές
μου έδωσαν την
απάντηση.*

«Have I Done Any Good?» (Έχω κάνει κάτι καλό;) (*Hymns*, αρ. 223)—τον προγραμματισμένο ύμνο για το Σχολείο Κυριακής εκείνη την ημέρα. Από την εμπειρία μου ήξερα ότι με τον δύσκολο ρυθμό, τους πολύπλοκους στίχους και τις ψηλές νότες, ο ύμνος αυτός θα ήταν μια καταστροφή χωρίς δυνατή συνοδεία μουσικής.

Ενώ σκεφτόμουν τι να κάνω, πλησίασαν και τα δύο λεωφορεία. Το λεωφορείο για το κολυμβητήριο σταμάτησε μπροστά μου και ο οδηγός του λεωφορείου για την εκκλησία σταμάτησε και με κοίταξε σαστισμένος, διότι ήξερε ότι πάντα έπαιρνα το λεωφορείο του. Για κάποια δευτερόλεπτα όλοι κοιτούσαμε ο ένας τον άλλο. Τι περίμενα; Είχα επιλέξει τον Κύριο (βλέπε “Who’s on the Lord’s Side?” [Ποιος είναι στο μέρος του Κυρίου;] *Hymns* αρ. 260). Είχα υποσχεθεί να πάω εκεί που Εκείνος ήθελε να πάω (βλέπε «Θα πάω όπου θέλεις εσύ, Θεέ», *Ύμνοι και παιδικά τραγούδια*, σελ. 46). Είχα πάρει εδώ και πολύ καιρό την απόφαση να τηρώ τις εντολές (βλέπε “Keep the Commandments,” [Τήρησε τις εντολές] *Hymns*, αρ. 260).

Προτού η σκέψη μου ενωθεί με την επιθυμία μου, ανέλαβε δράση το σώμα μου. Πέρασα τρέχοντας τον δρόμο και έκανα νόημα στον οδηγό του άλλου λεωφορείου. Πλήρωςα το εισιτήριο και κάθισα στο πίσω μέρος του λεωφορείου που πήγαινε προς την εκκλησία, παρακολουθώντας τα όνειρά μου

για την κολύμβηση να φεύγουν προς την αντίθετη κατεύθυνση.

Όλοι σκέφθηκαν εκείνη την ημέρα ότι έκλαιγα επειδή αισθάνθηκα το Πνεύμα. Όμως στην πραγματικότητα έκλαιγα επειδή το παιδικό όνειρό μου είχε συντριβεί και επειδή ντρεπόμουν που είχα και μόνο σκεφθεί ότι θα κολυπούσα την Ημέρα του Κυρίου. Όμως εκείνη την Κυριακή, όπως και τις άλλες πριν και μετά, εκπλήρωσα την κλήση μου.

Μέχρι να πάω στο κολέγιο, είχα εκπαιδεύσει αρκετά μέλη του κλάδου να διευθύνουν τη μουσική και να παίζουν πιάνο. Στο κολέγιο εξακολούθησα να παίζω πιάνο και πήρα μαθήματα Οργάνου. Πίστευα ότι η ευκαιρία μου να πάω στη Λατινική Αμερική είχε για πάντα χαθεί, όταν εγκατέλειψα την αγωνιστική κολύμβηση, όμως όταν πήρα το μάστερ μου στο Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ, υπηρέτησα σε ιεραποστολή στην Κολομβία. Στη διάρκεια της ιεραποστολής μου, δίδασκα μαθήματα πιάνου. Ήθελα να αφήσω εκείνους τους Αγίους με τη δωρεά της μουσικής. Παιδιά και νέοι από την Κολομβία περπατούσαν μίλια κάτω από τον καυτό ήλιο για να έχουν την ευκαιρία να μάθουν πιάνο. Κι εκείνοι ξεκίνησαν με το ένα χέρι, μέχρις ότου προόδευσαν και έπαιζαν με τα δύο χέρια. Και έκαναν περισσότερες θυσίες από ό,τι εγώ, προσπαθώντας να μάθουν πιάνο.

Πέρασαν περισσότερα από 50 χρόνια από τότε που βαπτίσθηκα. Ταξίδεψα πολύ μακριά από το σπίτι μου στη Φινλανδία, όμως όπου και αν πήγα, πάντοτε υπήρχε ανάγκη να παίξει κάποιος τους ύμνους. Η παγκόσμια γλώσσα της μουσικής έχει χτίσει γέφυρες κατανόησης και αγάπης σε πολλούς τόπους.

Σήμερα τα χέρια μου κινούνται αργά και έχω αρθριτικά. Πολλοί ικανότεροι μουσικοί έχουν πάρει τη θέση μου. Η μητέρα μου συχνά

Στη διάρκεια της ιεραποστολής μου στην Κολομβία, δίδασκα μαθήματα πιάνου. Παιδιά και νέοι από την Κολομβία περπατούσαν μίλια κάτω από τον καυτό ήλιο για να έχουν την ευκαιρία να μάθουν πιάνο.

στενοχωριέται όταν αναπολεί το παρελθόν, τα πρώτα χρόνια μου στην Εκκλησία και τις θυσίες που έκανα, τα μίλια που περπάτησα και όσα θυσίασα. Φοβάται ότι το κρύο έπαιξε τον ρόλο του στα αρθριτικά μου. Ωστόσο, φέρω τις «ουλές της μάχης» με χαρά. Έστρεψα τις χαρές και τις θλίψεις μου προς τη μουσική. Έμαθα να γελάω και να κλαίω μέσα από τα δάχτυλά μου.

Η καρδιά μου τραγουδά με ευγνωμοσύνη, όταν σκέφτομαι ότι ο Επουράνιος Πατέρας και οι ηγέτες μου νοιάζονταν αρκετά, ώστε να ζητήσουν από ένα μικρό κορίτσι να εκπληρώσει μια τόσο δύσκολη ανάθεση. Εκείνη η κλήση με βοήθησε να αποκτήσω σθεναρή κατανόηση του ευαγγελίου και μου επέτρεψε να βοηθήσω άλλους να αισθανθούν το Πνεύμα μέσω της μουσικής. Είμαι μια ζωντανή απόδειξη ότι οι νεοφώτιστοι χρειάζονται μια κλήση—ακόμα και μικρά κορίτσια χωρίς δεξιότητες στο πιάνο. Μέσα από την πρώτη κλήση μου, ανακάλυψα ότι τίποτα δεν είναι αδύνατον με τον Θεό και πως Εκείνος έχει ένα σχέδιο και έναν σκοπό για καθένα από τα παιδιά

Του. Και μέσω της μουσικής, απέκτησα μια ακλόνητη μαρτυρία για το αποκατεστημένο ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. ■

Συμβούλια τομέα ΕΠΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Υπό ΛαΡένε Γκοντ
Περιοδικά της Εκκλησίας

Οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών χρησιμοποιούν συμβούλια τομέα και κλάδου για να ευλογήσουν τη ζωή εκείνων που βρίσκονται σε ανάγκη.

Το βράδυ της 22ας Μαΐου του 2011, κάτω από τους εκκωφαντικούς ήχους των σειρήνων, ένας γιγάντιος ανεμοστρόβιλος άγγιξε την καρδιά του Τζόπλιν, στο Μιζούρι των Η.Π.Α., καταστρέφοντας σπίτια και ζωές. Ο πρώτος τομέας Τζόπλιν χτυπήθηκε από τον ανεμοστρόβιλο, όμως αμέσως ο επίσκοπος Κρις Χόφμαν και το συμβούλιο τομέα άρχισαν τις ενέργειες για να βεβαιωθούν ότι τα μέλη του τομέα ήταν καλά.

«Είχαμε ήδη ένα σχέδιο δράσης, διότι είχαμε συζητήσει για τις προετοιμασίες αυτές στο συμβούλιο τομέα προτού συμβούν αυτά», είπε. «Βασιστήκαμε, επίσης, στο Πνεύμα για να γνωρίζουμε τι να κάνουμε. Οι γραμμές ηλεκτροδότησης είχαν πέσει. Τα κινητά δεν δούλευαν. Προσευχηθήκαμε και αφουγκραστήκαμε για απαντήσεις και ήλθαν—πάντοτε έρχονται. Με ευχαριστούσε ως επίσκοπο να ακούω μέλη να λένε: 'Αυτό έκανα', αντί 'Τι θέλετε να κάνω;'

Η ανταπόκριση στο Τζόπλιν δείχνει τη δύναμη ενός ενωμένου συμβουλίου τομέα. «Η συγκέντρωση συμβουλίου τομέα είναι από τις σημαντικότερες συγκεντρώσεις στην Εκκλησία», έγραψε ο Πρεσβύτερος Ράσελ Μπάλαρντ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, «διότι η απαρτία ιεροσύνης και οι ηγέτες των βοηθητικών οργανώσεων μπορούν να συζητήσουν και να σχεδιάσουν με την επισκοπική ηγεσία ... Από όλα τα συμβούλια και τις επιτροπές στην Εκκλησία, πιστεύω ότι το συμβούλιο τομέα

μπορεί να έχει τη μεγαλύτερη επίδραση στο να βοηθήσει τα παιδιά του Πατέρα μας.¹

Ενωμένοι με την αγάπη και την πίστη

Στο Πουέρτο Φρανσίσκο ντε Ορελάνα, ένα απομονωμένο χωριό στις Ζούγκλες του Ισημερινού, τα μέλη έχουν έναν ισχυρό δεσμό αγάπης και πίστης. Το μηνιαίο συμβούλιο κλάδου αντικατοπτρίζει τη φροντίδα τους. Επικεντρώνονται πρώτα σε άτομα και οικογένειες και κατόπιν στο πώς μπορούν να βοηθήσουν τα προγράμματα. Ακολουθεί η έμπνευση.

Πολλά μέλη χρειάζονται βοήθεια για να βρουν δουλειά. Το συμβούλιο κλάδου θεωρεί ότι οι δυσκολίες των μελών μπορούν συχνά να επιλυθούν σε τοπικό επίπεδο. Καθώς το συμβούλιο συζητούσε τις ανάγκες μιας ανύπανδρης μητέρας που είχε μια νεαρή κόρη με προβλήματα υγείας, η πρόεδρος της Ανακουφιστικής Εταιρείας ήξερε για μια δουλειά όπου θα μπορούσε να εργαστεί η μητέρα και να είναι συγχρόνως κοντά στην κόρη της.

Το συμβούλιο κλάδου χρησιμοποιεί, επίσης, πηγές της Εκκλησίας, όπως υλικό εργαστηρίου σταδιοδρομίας των Υπηρεσιών Επαγγελματικής Απασχόλησης των ΑΤΗ.² Δημιούργησαν μια τάξη όπου διδάσκει ένα μέλος του κλάδου, το οποίο βοήθησε ένα άλλο μέλος του κλάδου να βρει μια καλύτερη δουλειά.

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΓΙΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Στο βιβλίο του *Counseling with Our Councils*, ο Πρεσβύτερος Ράσελ Μπάλαρντ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, προτείνει τα εξής τρία πράγματα:

«Πρώτον, επικεντρωθείτε στα θεμελιώδη».

Ακολουθήστε τις κατευθυντήριες οδηγίες στο *Handbook 2: Administering the Church*, κεφάλαιο 4, το οποίο μπορείτε να βρείτε στο Διαδίκτυο, στο τμήμα Υπηρετώντας στην Εκκλησία, στο LDS.org.

«Δεύτερον, επικεντρωθείτε στους ανθρώπους και όχι στα προγράμματα». Επιδιώξτε «την ενσωμάτωση νέων μελών, την ενεργοποίηση των λιγότερο ενεργών, ασχοληθείτε με τις ανησυχίες των νέων, τα οικονομικά προβλήματα των μελών και τις ανάγκες των ανύπανδρων μητέρων και των χηρών».

«Τρίτον, τα συμβούλια είναι για συμβουλή και ανταλλαγή ιδεών, όχι απλώς για αναφορές και διαλέξεις. Εδραιώστε μια ατμόσφαιρα που συντελεί στο να ακούγονται όλες οι απόψεις, όπου κάθε άτομο και ομάδα είναι σημαντικό και κάθε άποψη εκτιμάται». Τα άτομα έχουν διαφορετικές απόψεις και υπόβαθρο, έτσι το καθένα μπορεί να προσθέσει μια προοπτική που βοηθά στην κατανόηση των αναγκών των μελών.

Βλέπε, Πρεσβύτερος Ράσελ Μπάλαρντ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, *Counseling with Our Councils* (1997), 106, 109, 112.

Ο Ραμίρο Ρέγιες, πρώτος σύμβουλος στην προεδρία κλάδου, λέει για το συμβούλιο κλάδου: «Είμαστε όργανα στα χέρια του Κυρίου. Θα επιτύχει τους στόχους Του μέσω των δικών μας έργων».

Ένας δρόμος προς τον ναό

Στο Λίβερπουλ της Νέας Υόρκης στις Η.Π.Α., καθώς η πρόεδρος Προκαταρκτικής Μελίσια Φισκ παρευρισκόταν στη συγκέντρωση συμβουλίου τομέα, απέκτησε μια εσωτερική γνώση για τη δύναμή του. Ψάχνοντας στην τσάντα της για ένα σημειωματάριο, βρήκε μια φωτογραφία 28 παιδιών της Προκαταρκτικής στα σκαλιά του

Ναού της Παλμύρας στη Νέα Υόρκη. Όλα ήταν γεμάτα τοιμήματα από σφήκες. Για μια στιγμή, η φωτογραφία τράβηξε την προσοχή της από τη συγκέντρωση και σκέφτηκε για λίγο την ημέρα που η Προκαταρκτική του τομέα είχε πάει στην Παλμύρα για να ευχαριστηθεί από το ιερό συναίσθημα στους χώρους γύρω από τον ναό. Δυστυχώς, όταν τα παιδιά άπλωσαν τις κουβέρτες τους, ενόχλησαν κατά λάθος μια φωλιά από σφήκες.

Αφού τα φρόντισαν όλα, οι ηγέτιδες προσκάλεσαν τα παιδιά να αγγίξουν τον ναό. Τα παιδιά αρνήθηκαν, διότι φοβούνταν μήπως υπάρχουν κι άλλες σφήκες. Έτσι γονείς και ηγέτιδες στάθηκαν στη γραμμή και έφτιαξαν έναν δρόμο προς τον ναό. Αυτό έδωσε στα παιδιά θάρρος να προχωρήσουν.

Καθώς η Μελίσια έστρεψε ξανά την προσοχή της στη συγκέντρωση του συμβουλίου τομέα, σκέφτηκε: «Μακάρι

ΠΟΙΟΙ ΜΕΤΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΜΕΑ Η ΚΛΑΔΟΥ;

Οι κάτωθι ηγέτες ιεροσύνης και βοηθητικών οργανώσεων παρευρίσκονται στο συμβούλιο με δύο σκοπούς: (1) ως μέλη του συμβουλίου τομέα που βοηθούν τον επίσκοπο να βρει λύσεις στις ανάγκες και τα προβλήματα του τομέα και (2) ως αντιπρόσωποι των οργανώσεών τους.

Επισκοπική ηγεσία

Η επισκοπική ηγεσία είναι υπεύθυνη για όλα τα μέλη τομέα, τις οργανώσεις και τις δραστηριότητες. Ο επίσκοπος προεδρεύει του συμβουλίου τομέα, όμως μπορεί να πάρει καλύτερες αποφάσεις μετά από συζητήσεις με τους συμβούλους του και το συμβούλιο τομέα, όταν αρμόζει.

(Βλέπε Handbook 2: *Administering the Church*, 4.1, 4.2.)

Γραφείας τομέα

«Ο γραφείας τομέα κρατά αρχείο αναθέσεων και αποφάσεων κατά τη διάρκεια των συγκεντρώσεων του συμβουλίου τομέα ... Επίσης, παρέχει σχετικές στατιστικές πληροφορίες από το λογισμικό τήρησης αρχείων της Εκκλησίας».

(Handbook 2, 4.6.4.)

Εκτελεστικός γραμματέας

«Ο εκτελεστικός γραμματέας προετοιμάζει τις ημερήσιες διατάξεις για τις συγκεντρώσεις συμβουλίου τομέα ... Ο επίσκοπος μπορεί, επίσης, να του ζητήσει την παρακολούθηση με τα μέλη του συμβουλίου των αναθέσεων τους ... Μπορεί, επίσης, να είναι ο σύνδεσμος ανάμεσα στο συμβούλιο τομέα και την εκτελεστική επιτροπή ιεροσύνης».

(Handbook 2, 4.6.5.)

Ηγέτες τής Μελι-σεδικής Ιεροσύνης

Ο ηγέτης ομάδος αρχιερέων και ο πρόεδρος απαρτίας πρεσβυτέρων είναι υπεύθυνοι για την πνευματική και υλική ευημερία των ανδρών στους οποίους προεδρεύουν. Ο επίσκοπος μπορεί να αναθέσει σε ηγέτες απαρτίας και ομάδος ένα μέρος του έργου που κάνει ο ίδιος με τις οικογένειες.

(Βλέπε Handbook 2, 7.)

Ηγέτης ιεραποστολής τομέα

Ο ηγέτης ιεραποστολής τομέα συντονίζει τις προσπάθειες τομέα για το ιεραποστολικό έργο. Εργάζεται με τους πλήρους απασχόλησης και ιεραποστόλους τομέα. Ο επίσκοπος μπορεί να του ζητήσει να διευθύνει συζητήσεις σχετικά με το ιεραποστολικό έργο σε συγκεντρώσεις συμβουλίου τομέα.

(Βλέπε Handbook 2, 5.1.3.)

όλοι να περιτριγυρίζονταν από τόσο στοργικούς φίλους και ηγέτες καθώς προοδεύουν προς τον ναό».

Τις σκέψεις της, διέκοψε ένα σχόλιο της προέδρου της Ανακουφιστικής Εταιρείας σχετικά με μια αδελφή που βρισκόταν σε ανάγκη: «Δεν ήταν στην εκκλησία την περασμένη Κυριακή. Θα βεβαιωθώ ότι οι επισκέπτριες διδασκάλισσές της, την έχουν ενημερώσει για το προσεχές ταξίδι στο ναό».

«Έχουν κάποια σοβαρά προβλήματα αυτόν τον καιρό», προσέθεσε ο πρόεδρος απαρτίας πρεσβυτέρων. «Θα μιλήσω με τους οικογενειακούς διδασκάλους τους, να δω μήπως μπορούμε να κάνουμε κάτι».

«Οι νέες γυναίκες θα μπορούσαν να βοηθήσουν κρατώντας τα παιδιά», είπε η πρόεδρος Νέων Γυναϊκών.

Καθώς η Μελίσα κοίταζε τα πρόσωπα των μελών στο συμβούλιο τομέα, είδε γνήσια στοργή και ενδιαφέρον.

Ένα χαμόγελο απλώθηκε στο πρόσωπό της. «Ο Κύριος έχει προετοιμάσει τρόπους για τα παιδιά Του, ώστε να τα προστατεύουν και να τα αγαπούν», σκέφθηκε. «Το συμβούλιο τομέα!»

Όπως ακριβώς στο Τζόπλιν, το Πουέρτο Φρανσίσκο ντε Ορελάνα και το Λίμπερπουλ, οι ηγέτες της Εκκλησίας ανά τον κόσμο εξακολουθούν να ανακαλύπτουν τις ευλογίες των συμβουλίων τομέα και κλάδου. Καθώς το πράττουν, θα λάβουν την εξαιρετικά μεγάλη δύναμη αυτών των συμβουλίων για να βοηθήσουν τον Κύριο να ευλογήσει τα παιδιά Του και να επιτελέσει το έργο Του. ■

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ράσελ Μπάλαρντ, *Counseling with Our Councils: Learning to Minister Together in the Church and in the Family* (1997), 102.
2. *The Career Workshop Participant's Workbook* (item no. 35163) διατίθεται μέσω του store.lds.org, των Υπηρεσιών Διανομής ή των κέντρων πηγών επαγγελματικής απασχόλησης της Εκκλησίας.

Εργάζονται από κοινού, με αγάπη, για να υπηρετήσουν και να ενδυναμώσουν άτομα και οικογένειες στον τομέα ή τον κλάδο. (Οι αναφορές στους τομείς και τις επισκοπικές ηγεσίες ισχύουν, επίσης, για κλάδους και προεδρίες κλάδου.)

Πρόεδρος Ανακουφιστικής Εταιρείας

Η πρόεδρος Ανακουφιστικής Εταιρείας αντιπροσωπεύει τις γυναίκες άνω των 18 ετών στον τομέα. Κάνει ό,τι μπορεί για να βοηθήσει τις γυναίκες να αυξήσουν την πίστη και την προσωπική χρησιμότητά τους, να ενδυναμώσουν οικογένειες και σπιτικά και βοηθά εκείνες που βρίσκονται σε ανάγκη.

(Βλέπε *Handbook 2*, 9.)

Πρόεδρος Νέων Ανδρών

Ο πρόεδρος Νέων Ανδρών επιζητεί να ενδυναμώσει τους νέους άνδρες του τομέα, ηλικίας 12 έως 18 ετών. Βοηθούμενος από τους συμβούλους του, βοηθά την προεδρία της Ααρωνικής Ιεροσύνης (επισκοπική ηγεσία) και επιβλέπει το πρόγραμμα προσκόπων όπου υπάρχει.

(Βλέπε *Handbook 2*, 8.3.4.)

Πρόεδρος Νέων Γυναϊκών

Η πρόεδρος Νέων Γυναϊκών επιζητεί να ενδυναμώσει τις νέες γυναίκες του τομέα, ηλικίας 12 έως 18 ετών. Είναι υπεύθυνη να «βοηθά κάθε νεαρή γυναίκα να είναι άξια, ώστε να συνάπτει και να τηρεί ιερές διαθήκες και να λαμβάνει τις διατάξεις του ναού».

(*Handbook 2*, 10.1.1.)

Πρόεδρος Προκαταρκτικής

Η πρόεδρος Προκαταρκτικής αντιπροσωπεύει παιδιά του τομέα, ηλικίας 18 μηνών έως 11 ετών. Η άποψή της θα είναι ευεργετική, όταν το συμβούλιο τομέα εξετάζει ένα ζήτημα που αφορά στα παιδιά του τομέα.

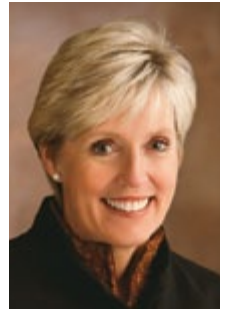
(Βλέπε *Handbook 2*, 11.)

Πρόεδρος Σχολείου Κυριακής

Ο πρόεδρος Σχολείου Κυριακής είναι υπεύθυνος για όλη τη διδασκαλία του ευαγγελίου κατά τη διάρκεια του Σχολείου Κυριακής. «Προσέρχεται στη συγκέντρωση συμβουλίου τομέα προετοιμασμένος να προτείνει τρόπους με τους οποίους τα μέλη μπορούν να βελτιώσουν τη μάθηση και τη διδασκαλία στην εκκλησία και στο σπίτι τους».

(*Handbook 2*, 12.2.2.)

Για να μάθετε περισσότερα σχετικά με την επιτυχία στην κλήση σας, επισκεφθείτε τη Βιβλιοθήκη Εκπαίδευσης Ηγεσίας, διαθέσιμη σε αρκετές γλώσσες, στο leadershiplibrary.lds.org.

Υπό Ρόζμαρι Γουίξομ

Γενικής Προέδρου της
Προκαταρκτικής

Αφιερώνοντας χρόνο να μιλήσουμε και να ακούσουμε

Η σκόπιμη προσπάθειά μας να επικοινωνούμε καλύτερα σήμερα θα ευλογήσει την οικογένειά μας αιωνίως.

Σε έναν τέλειο κόσμο, κάθε παιδί θα επέστρεφε σπίτι από το σχολείο και θα το περίμενε ένα πιάτο με φρεσκοψημένα μπισκότα σοκολάτας, ένα μεγάλο ποτήρι κρύο γάλα και μία μητέρα έτοιμη να αφιερώσει χρόνο για να μιλήσει για την ημέρα του παιδιού της και να ακούσει γι' αυτήν. Δεν ζούμε σε έναν τέλειο κόσμο, επομένως μπορείτε να παραλείψετε τα μπισκότα και το γάλα, αν θέλετε, αλλά μην παραλείψετε το «να αφιερώσει χρόνο για να μιλήσει και να ακούσει».

Πριν από είκοσι εννέα χρόνια, ο Πρόεδρος Τζέιμς Φάουστ (1920–2007), Δεύτερος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, σχολίασε λυπημένα ότι οι οικογένειες περνούν τόσο λίγο χρόνο μαζί. Σκεφθείτε το—πριν από 29 χρόνια—τι είπε στη γενική συνέλευση: «Ένα από τα κύρια προβλήματα στις οικογένειες σήμερα είναι ότι περνούμε ολοένα και λιγότερο χρόνο μαζί. ...Ο χρόνος μαζί είναι πολύτιμος χρόνος—χρόνος που χρειάζεται να μιλήσουμε, να ακούσουμε, να ενθαρρύνουμε και να δείξουμε πώς κάνουμε πράγματα».¹

Καθώς περνούμε χρόνο μαζί και μιλούμε με τα παιδιά μας, φθάνουμε στο σημείο να τα γνωρίσουμε και εκείνα να γνωρίσουν εμάς. Οι προτεραιότητές μας, τα αληθινά συναίσθηματά της καρδιάς μας, θα γίνουν μέρος της συζητήσεώς μας με κάθε παιδί.

Ποιο είναι το υπ' αριθμόν ένα μήνυμα από την καρδιά σας που θα επιλέγατε να πείτε στο παιδί σας;

Ο προφήτης Μωυσής μάς διδάσκει στο Δευτερονόμιο:

«Θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου με ολόκληρη την καρδιά σου, και με ολόκληρη την ψυχή σου, και με ολόκληρη τη δύναμή σου.

»Και αυτά τα λόγια, που εγώ σήμερα σε προστάζω, θα είναι στην καρδιά σου·

»και θα τα διδάσκεις με επιμέλεια στα παιδιά σου, και θα μιλάς γι' αυτά όταν κάθεσαι στο σπίτι σου, όταν περπατάς στον δρόμο, και όταν πλαγιάζεις, και όταν σηκώνεσαι» (Δευτερονόμιο 6:5–7. Η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Και επιτρέσατέ μου να προσθέσω ένα ακόμη: «Και όταν τρώτε στο τραπέζι μαζί».

Αν επιθυμούμε η οικογένειά μας να είναι για πάντα μαζί, αρχίζουμε τη διαδικασία σήμερα. Το να περνούμε χρόνο μιλώντας με τα παιδιά μας είναι μία επένδυση στην αιώνια οικογένειά μας καθώς βαδίζουμε στο μονοπάτι προς την αιώνια ζωή μαζί.

Μία μητέρα από το Ιλινόι των Η.Π.Α. είπε πώς αφιέρωσε χρόνο για να μιλά με τα παιδιά της:

«Όταν ήταν μικρά τα παιδιά μας, απέκτησα τη συνήθεια να παρακολουθώ κάποια αγαπημένα τηλεοπτικά προγράμματα. ...Δυστυχώς, τα προγράμματα προβάλλονταν την ίδια ώρα κατά την οποία τα παιδιά πήγαιναν για ύπνο.

»... Σε ένα σημείο συνειδητοποίησα ότι είχα θέσει τα προγράμματά μου στο επάνω

μέρος της λίστας μου και τα παιδιά μου πιο κάτω. Για λίγο χρονικό διάστημα προσπάθησα να διαβάσω ιστορίες για παιδιά με την τηλεόραση ανοικτή, αλλά ήξερα στην καρδιά μου ότι δεν ήταν ο καλύτερος τρόπος. Καθώς συλλογίζομουν τις ημέρες και τις εβδομάδες που είχα χάσει από την τηλεοπτική μου συνήθεια, άρχισα να αισθάνομαι ένοχη και απεφάσισα να αλλάξω. Μου πήρε λίγο καιρό να πείσω τον εαυτό μου ότι μπορούσα όντως να κλείσω την τηλεόραση.

»Υστερα από δύο περίπου εβδομάδες που είχα αφήσει κλειστή την τηλεόραση, αισθάνθηκα ένα βάρος κάπως να αίρεται. Συνειδητοποίησα ότι αισθανόμουν καλύτερα, ακόμη και πιο καθαρή κάπως και ήξερα ότι είχα κάνει τη σωστή επιλογή».²

Η ώρα ύπνου είναι ο καλύτερος χρόνος για να μιλούμε.

Ο Ήλαμαν είπε για τους εφήβους πολεμιστές: «Και μου επανέλαβαν τα λόγια των μητέρων τους, λέγοντας: Δεν αμφισβητούμε ότι οι μητέρες μας το ήξεραν» (Άλμα 56:48).

Ήταν «τα λόγια των μητέρων τους» που τους δίδαξαν. Ενώ μιλούσαν στα παιδιά τους, αυτές οι μητέρες δίδασκαν τον λόγο του Θεού.

Διατήρηση της προσωπικής επικοινωνίας

Πολύ καλό προέρχεται από τη συζήτηση και ο εναντίος έχει συναίσθηση της δυνάμεως της ομιλίας. Θα του άρεσε να μειώσει το πνεύμα που έρχεται στο σπίτι μας καθώς μιλούμε, ακούμε με προσοχή, ενθαρρύνουμε ο ένας τον άλλον και κάνουμε πράγματα μαζί.

Ο Σατανάς ματαίως αποπειράθηκε να παρεμποδίσει την αποκατάσταση του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού σε αυτήν τη θείκη

νομή, όταν προσπάθησε να σταματήσει μία καίριας σημασίας συζήτηση μεταξύ του Τζόζεφ Σμιθ και του Θεού Πατέρα και του Υιού Του, Ιησού Χριστού.

Με τα λόγια του Τζόζεφ: «Αμέσως με κατέλαβε κάποια δύναμη η οποία ολοκληρωτικά με κυριέψε, και είχε τέτοια καταπληκτική επίδραση επάνω μου που έδωσε τη γλώσσα μου έτσι που δεν μπορούσα να μιλήσω» (Τζόζεφ Σμιθ—Ιστορία 1:15).

Θα άρεσε στον εναντίο να δέσει τη γλώσσα μας—οτιδήποτε που θα μας απέτρεπε από το να εκφράσουμε λεκτικώς τα συναισθήματα της καρδιάς μας πρόσωπο με πρόσωπο. Τέρπεται με την απόσταση και τον αντιπερισπασμό· τέρπεται με τον θόρυβο· τέρπεται με την απρόσωπη επικοινωνία—οτιδήποτε θα μας απέτρεπε από τη θέρμη μιας φωνής και τα προσωπικά συναισθήματα που προέρχονται από το να μιλούμε πρόσωπο με πρόσωπο.

Ακούγοντας με προσοχή την καρδιά των παιδιών μας

Το να ακούμε με προσοχή είναι εξίσου σημαντικό όσο το να μιλούμε. Ο Πρεσβύτερος Τζέφρυ Χόλαντ της Απαρτίας των Δώδεκα

Αποστόλων είπε: «Αν ακούμε με αγάπη, δεν θα χρειασθεί να διερωτηθούμε τι να πούμε. Θα μας δοθεί ... από το Πνεύμα».³

Όταν ακούμε με προσοχή, βλέπουμε στην καρδιά των γύρω μας. Ο Επουράνιος Πατέρας έχει ένα σχέδιο για καθένα από τα τέκνα Του. Φαντασθείτε αν θα μπορούσαμε να δούμε φευγαλέα το ατομικό σχέδιο για καθένα από τα παιδιά μας. Και αν μπορούσαμε να μάθουμε πώς να βελτιώσουμε τα πνευματικά τους χαρίσματα; Και αν μπορούσαμε να μάθουμε πώς να παρακινήσουμε ένα παιδί να προσεγγίσει τις δυνατότητές του; Και αν μπορούσαμε να μάθουμε πώς να βοηθήσουμε τη μετάβαση κάθε παιδιού από την παιδική πίστη στη μαρτυρία;

Πώς μπορούμε να μάθουμε;

Μπορούμε να αρχίσουμε να μαθαίνουμε ακούγοντας με προσοχή.

Ένας πατέρας Άγιος των Τελευταίων Ημερών είπε: «Κάνω μεγαλύτερο καλό, όταν ακούω με προσοχή τα παιδιά μου παρά όταν τους μιλώ. ... Έχω μάθει σταδιακώς ότι τα παιδιά μου δεν θέλουν τις έτοιμες, αποδεδειγμένα σωστές στον χρόνο και συνετές απαντήσεις. ... Γι' αυτά, το να μπορούν να κάνουν τις ερωτήσεις τους και να συζητούν τα προβλήματά τους είναι πιο σημαντικό από το να λαμβάνουν τις απαντήσεις μου. Συνήθως όταν τελειώνουν τη συζήτηση, αν έχω ακούσει για πολύ και αρκετά καλά, πραγματικώς δεν χρειάζονται την απάντησή μου. Έχουν ήδη βρει την απάντησή τους».⁴

Παίρνει χρόνο να επικεντρωνόμαστε στα πράγματα που είναι σημαντικότερα. Το να μιλούμε, να ακούμε με προσοχή και να ενθαρρύνουμε, όλα αυτά δεν γίνονται γρήγορα. Δεν μπορούμε να τα επιστεύσουμε ή να τα προγραμματίσουμε—συμβαίνουν με τον καλύτερο τρόπο κατά την πορεία. Συμβαίνουν, όταν κάνουμε *πράγματα* μαζί: εργαζόμαστε μαζί, δημιουργούμε μαζί και παίζουμε μαζί. Συμβαίνουν, όταν κλείνουμε τα μέσα μαζικής επικοινωνίας, κάνουμε να σπάσουν οι επίγειοι περισπασμοί και επικεντρωνόμαστε ο ένας στον άλλον.

Αυτό είναι δύσκολο να το κάνουμε. Όταν σταματούμε και κλείνουμε τα πάντα, πρέπει να είμαστε έτοιμοι για αυτό που θα συμβεί εν συνεχεία. Στην αρχή η σιωπή ενδεχομένως να είναι πνιγηρή· μία δυσάρεστη αίσθηση απώλειας ενδεχομένως να επακολουθήσει. Να είσθε υπομονετικοί, περιμένετε απλώς λίγα λεπτά και κατόπιν απολαύστε. Δώστε την πλήρη

προσοχή σας στους γύρω σας κάνοντας μία ερώτηση σχετικά με αυτούς και κατόπιν αρχίστε να ακούτε με προσοχή. Γονείς, μιλήστε για ένα ενδιαφέρον του παιδιού σας. Γελάστε για το παρελθόν—και ονειρευτείτε για το μέλλον. Η ανόητη συνομιλία μπορεί ακόμη και να αναπτυχθεί σε σημαντική συζήτηση.

Δίδοντας προτεραιότητα στον αιώνιο σκοπό μας

Την περασμένη άνοιξη, ενώ επισκεπτόμουν μία τάξη νέων γυναικών, η δασκάλα ζήτησε από την τάξη να γράψει τις 10 προτεραιότητές της. Αρχισα γρήγορα να γράφω. Πρέπει να παραδεχθώ ότι η πρώτη μου σκέψη άρχισε με το «Αριθμός 1: να καθαρίσω το συρτάρι με τα μολύβια στην κουζίνα». Όταν τελειώσαν οι κατάλογοί μας, η ηγέτις των Νέων Γυναικών μάζεψε ζήτησε να πούμε τι είχαμε γράψει. Η Άμπυ, η οποία είχε γίνει προσφάτως 12 ετών, καθόταν δίπλα μου. Αυτός ήταν ο κατάλογος της Άμπυ:

1. Να πάω στο κολέγιο.
2. Να γίνω διακοσμήτρια εσωτερικών χώρων.
3. Να πάω σε ιεραποστολή στην Ινδία.
4. Να παντρευτώ στον ναό με έναν επιστρέψαντα ιεραπόστολο.
5. Να αποκτήσω πέντε παιδιά και ένα σπίτι.
6. Να στείλω τα παιδιά μου σε ιεραποστολές και στο κολέγιο.
7. Να γίνω μια γιαγιά που θα δίδει μπισκότα.
8. Να κακομάθω τα εγγόνια μου.
9. Να μάθω περισσότερα σχετικά με το ευαγγέλιο και να απολαύσω τη ζωή.
10. Να επιστρέψω και να ζήσω με τον Πατέρα στους Ουρανούς.

Λέω: «Ευχαριστώ, Άμπυ. Με δίδαξες να έχω ένα όραμα για το σχέδιο που έχει ο Επουράνιος Πατέρας για όλους εμάς. Όταν ξέρεις ότι βαδίζεις σε ένα μονοπάτι, παρά τις οιοσδήποτε παρακάμψεις που μπορούν να συμβούν, θα είσαι εντάξει. Όταν το μονοπάτι σου είναι εστιασμένο στον έσχατο στόχο—εκείνον της υπερυψώσεως και της επιστροφής στον Επουράνιο Πατέρα, θα φθάσεις εκεί».

Πού βρήκε η Άμπυ αυτήν την αίσθηση του αιώνιου σκοπού; Αρχίζει στο σπιτικό μας. Αρχίζει στην οικογένειά μας. Την ερώτησα: «Τι κάνεις στην οικογένειά σου για να δημιουργήσεις τέτοιες προτεραιότητες;»

Αυτή ήταν η απάντησή της: «Εκτός του

ότι διαβάζουμε τις γραφές, μελετούμε το *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου*». Κατόπιν προσέθεσε: «Μιλούμε πολύ—στην οικογενειακή βραδιά, στο γεύμα μαζί και στο αυτοκίνητο ενώ οδηγούμε».

Ο Νεφί έγραψε: «Μιλάμε για τον Χριστό, χαιρόμαστε με τον Χριστό, κηρύττουμε για τον Χριστό». Γιατί; «Όσο τα παιδιά μας να ξέρουν σε ποια πηγή να στραφούν για άφεση των αμαρτιών τους» (Νεφί Β΄ 25:26).

Το να μιλούμε, να ακούμε με προσοχή, να ενθαρρύνουμε ο ένας τον άλλον και να κάνουμε πράγματα μαζί ως οικογένεια θα μας φέρουν πιο κοντά στον Σωτήρα μας, ο οποίος μας αγαπά. Η σκόπιμη προσπάθειά μας να επικοινωνούμε καλύτερα σήμερα—τη σημερινή ημέρα—θα ευλογήσει την οικογένειά μας αιωνίως. Καταθέτω μαρτυρία ότι όταν μιλούμε για τον Χριστό, χαιρόμαστε επίσης με τον Χριστό και με τη δωρεά της εξιλέωσης. Τα παιδιά μας θα φθάσουν στο σημείο να ξέρουν «σε ποια πηγή να στραφούν για άφεση των αμαρτιών τους». ■

Από μία ομιλία δορυφορικής μεταδόσεως της συνελεύσεως πασάλλου στη Σωλτ Λέγκ Σίτυ που εδόθη στις 24 Οκτωβρίου 2010.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Τζέιμς Φάουστ, “Enriching Family Life,” *Ensign*, Μάιος 1983, 41.
2. Σούζαν Χίτον, “Talk Time Instead of TV Time,” *Ensign*, Οκτ. 1998, 73.
3. Τζέφρυ Χόλαντ, “Witnesses unto Me,” *Liahona*, Ιούλιος 2001, 16.
4. Τζωρτζ Ντάρραντ, “Pointers for Parents: Take Time to Talk,” *Ensign*, Απρ. 1973, 24.

ΒΑΚΚΙΝΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΟΡΜΟΝ

Πριν από λίγα χρόνια, η οικογένειά μας μετακόμισε από μία γεμάτη κίνηση, κοσμοβριθή μητροπολιτική περιοχή σε ένα εξοχικό κτήμα έξω από μικρό, ήσυχο χωριό. Κοντά ήταν ένα εγκαταλελειμμένο αγρόκτημα βακκινίων (είδος μούρων) και μέσω φίλων του ιδιοκτήτη, λάβαμε την άδεια να μαζεύουμε όλα τα βακκίνια που θέλαμε.

Διάφορα πρωινά κάθε εβδομάδα εκείνο το καλοκαίρι, μπήκαμε όλοι στο αυτοκίνητο με κουβάδες και τσάντες και περάσαμε μία ευχάριστη, γεμάτη νοστιμιές ώρα συλλέγοντας βακκίνια.

Ένα πρωινό, ο μικρότερος υιός μας, ο Χάιρουμ, φάνηκε απρόθυμος να μας συνοδεύσει. Ήταν βέβαιος ότι είχαμε μαζέψει κάθε βακκίνιο και ότι θα ήταν σπατάλη χρόνου να ξαναπάμε. Πόσο ξεπλάγη που βρήκε τόσα πολλά βακκίνια όσο ποτέ. Υπήρχαν ορμαθοί καρπών σε μέρη όπου είχε παραβλέψει και ορισμένα από τα πιο ζουμερά βακκίνια μεγάλωναν σε κλαδιά για τα οποία ήταν βέβαιος ότι είχε ερευνήσει νωρίτερα.

Ταυτοχρόνως, οι ηγέτες νέων τo-μέως προέτρεψαν τους εφήβους μας να διαβάσουν ολόκληρο το Βιβλίο

του Μόρμον προτού αρχίσει το σχολείο τον Αύγουστο. Τα παιδιά μας «μετέφεραν» την προτροπή στο σπίτι και η οικογένειά μας δεσμεύθηκε να συμμετάσχει μαζί τους στις προσπάθειές τους.

Δεν είχαμε καλά-καλά τελειώσει το Βιβλίο του Μόρμον, όταν το *Ensign* του Αυγούστου 2005 έφθασε, με την προτροπή του Προέδρου Γκόρντον Χίνκλι (1910–2008) να διαβάσουμε ολόκληρο το Βιβλίο του Μόρμον έως το τέλος του έτους. Ο Χάιρουμ και ο αδελφός του Τζόζεφ ήταν κατενθουσιασμένοι—που νόμιζαν ότι είχαν ήδη υπακούσει στον προφήτη! Τότε τα μεγαλύτερα αδέρφια τους, ο Σεθ και η Μπέθανν, τους υπενθύμισαν ότι ο Πρόεδρος Χίνκλι μας είχε ζητήσει να το

Ο Χάιρουμ ήταν βέβαιος ότι είχαμε μαζέψει κάθε βακκίνιο και ότι θα ήταν σπατάλη χρόνου να ξαναπάμε στο αγρόκτημα με τα βακκίνια.

ξαναδιαβάσουμε, όσες φορές κι αν το είχαμε ήδη διαβάσει.

«Μα, γιατί», ερώτησαν τα αγόρια. «Έχουμε διαβάσει κάθε λέξη και τι άλλο υπάρχει εκεί να μάθουμε εκτός από αυτά που έχουμε ήδη διαβάσει;»

Υστερα από λίγα λεπτά σιωπής, κάποιος ανέφερε τα βακκίνια. «Θυμάστε, όταν νομίζαμε ότι είχαμε μαζέψει κάθε βακκίνιο; Όμως, όταν γυρίσαμε, υπήρχαν πάντοτε περισσότερα βακκίνια—πάντοτε! Όσες φορές κι αν πήγαμε, άσχετα πόσο προσφάτως, υπήρχαν πάντοτε βακκίνια στα τσαμπιά.»

Γρήγορα αναγνωρίσαμε τη συσχέτιση. Ξαν το κοντινό αγρόκτημα και το άφθονο απόθεμά του με τα νόστιμα βακκίνια, το Βιβλίο του Μόρμον είναι μία συνεχής πηγή πνευματικής γαλουχήσεως με νέες αλήθειες που αναμένουν να αποκαλυφθούν. Έτσι, αρχίσαμε και πάλι να διαβάζουμε το Βιβλίο του Μόρμον.

Καθώς απεδέχτην την προτροπή του προφήτου, διάβασα πράγματα στο Βιβλίο του Μόρμον τα οποία είχα διαβάσει πολλές φορές πριν, αλλά τα είδα με διαφορετικό τρόπο ή τα κατάλαβα πώς εφήρμοζαν σε νέες συνθήκες ή δυσκολίες. Ξέρω ότι κάθε φορά που διαβάζουμε ειλικρινώς το Βιβλίο του Μόρμον, μπορούμε να λάβουμε νέες εσωτερικές γνώσεις και να έλθουμε πιο κοντά στον Σωτήρα. ■

Σουέλεν Γουέιλερ, Γεωργία, Η.Π.Α.

ΑΙΣΘΑΝΘΗΚΑ ΟΤΙ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΕΛΘΩ

Δύο μισά χρόνια ύστερα από τη βάπτισή μου στο Μπουένος Άιρες της Αργεντινής, τα λόγια ενός από τους πρεσβυτέρους, οι οποίοι

με είχαν διδάξει, ακόμη αντηχούσαν στα αφτιά μου: «Ξέρω ότι είσαι ιεραπόστολος». Θυμόμουν επίσης τη δυνατή απάντηση που είχα, όταν προσευχήθηκα για να μάθω αν το συναίσθημα που είχε διαπεράσει την καρδιά μου ήταν πράγματι αληθινό. Στην ηλικία των 20 ετών, ήξερα ότι θα έπρεπε να προετοιμασθώ για μία ιεραποστολή.

Όμως, πώς θα μπορούσα να γίνω ιεραπόστολος; Δεν ήμουν σαν τους αγγελικούς νέους άνδρες, οι οποίοι μου είχαν διδάξει το ευαγγέλιο. Και πώς θα μπορούσα να αφήσω τη δουλειά μου; Πού θα ζούσα, αφού επέστρεφα; Ήταν πολύ δύσκολο να βρω το μέρος που είχα, μολονότι ήταν απλώς ένα μικρό δωμάτιο στην οπίσθια πλευρά του σπιτιού κάποιου.

Καθ' οδόν προς το σπίτι ένα βράδυ, αυτά τα συναίσθημα και οι αμφιβολίες ήλθαν πάλι στον νου μου. Όταν έφθασα σπίτι, προσπάθησα να πάρω μία απόφαση. Απεφάσισα να γονατίσω και να προσφέρω μία προσευχή για βοήθεια. Καθώς το έκανα, είχα τη δυνατή έμπνευση ότι θα έπρεπε να πάω να δω τον Λεάντρο, έναν φίλο ο οποίος ήταν μεγάλη δύναμη για εμένα σε στιγμές λύπης.

Όμως, η σκέψη ότι θα τον ξυπνούσα τα μεσάνυχτα με έκανε να αντισταθώ στην ιδέα. Ήξερα ότι σηκωνόταν νωρίς για να πάει στη δουλειά και δεν τολμούσα να κτυπήσω την πόρτα του τέτοια ώρα. Πάλεψα με την σκέψη, αλλά εξακολουθούσα να αισθάνομαι την έμπνευση να πάω να τον δω. Παρά ταύτα, επέλεξα να την αγνοήσω.

Αντ' αυτού, απεφάσισα να περπατήσω γύρω από το τετράγωνο για λίγο καθαρό αέρα. Όταν θυμήθηκα ότι είχα αφήσει την πόρτα μου ανοικτή, ωστόσο, ξεκίνησα να γυρίζω προς το σπίτι. Καθώς εισερχόμουν, είδα τον Λεάντρο να κάθεται στο δωμάτιό μου. Το Πνεύμα

Καθώς εισερχόμουν, είδα τον Λεάντρο να κάθεται στο δωμάτιό μου. Το Πνεύμα έπεσε επάνω μου και αισθάνθηκα άφωνος.

έπεσε επάνω μου και αισθάνθηκα άφωνος. Με φωνή κάπως πνιγμένη στο συναίσθημα, τον ρώτησα: «Τι κάνεις εδώ;»

«Δεν ξέρω», είπε. «Απλώς αισθάνθηκα ότι έπρεπε να έλθω να σε δω.»

Του είπα σχετικά με τις αμφιβολίες που είχα για την ιεραποστολή. Μου κατέθεσε τη μαρτυρία του και με ενεθάρρυνε. Κατόπιν με βοήθησε να συμπληρώσω τα χαρτιά για την ιεραποστολή, τα οποία πήγα στον επίσκοπό μου το επόμενο πρωινό. Δύο μήνες αργότερα έλαβα την κλήση μου στην Ιεραποστολή Σάλτα της Αργεντινής.

Ξέρω ότι ο φίλος μου ήταν ένα όργανο στα χέρια του Κυρίου εκείνη τη νύκτα και με όλη μου την καρδιά ξέρω ότι ο Επουράνιος Πατέρας ενωτίζεται και εισακούει τις προσευχές, οι οποίες λέγονται με ειλικρινή καρδιά και με αληθινή πρόθεση. ■

Άλντο Φάμπιο Μοράκα, Νεβάδα, Η.Π.Α.

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΠΕΘΑΝΩ!

Ως νοσοκόμα μίας πολυάσχο-
της μετεγχειρητικής αναρρω-
τικής μονάδος, έλαβα μία κλήση
μια ημέρα σχετικά με έναν ασθενή
ονόματι Μπιλ, ο οποίος είχε μόλις
υποβληθεί σε εγχείρηση. Έπρεπε
να είχε πάει σε μία μονάδα κρίσι-
μης φροντίδος, αλλά μετεφέρθη σε
εμένα, επειδή εκείνη η μονάδα ήταν
πλήρης.

Ο ασθενής σύντομα έφθασε με
την οικογένειά του. Ανακουφίσθηκα
που είδα ότι ήταν ξύπνιος, προσο-
νατολισμένος και χωρίς προφανείς
ενοχλήσεις.

Αφού ήλεγξα τις ενδείξεις των
ζωτικών οργάνων του και είπα σε
εκείνον και την οικογένειά του για
το δωμάτιό του, βγήκα στον διά-
δρομο για να σημειώσω κάτι στο
διάγραμμα του. Καθώς το στυλό
μου άγγιξε το χαρτί, άκουσα μια
φωνή να λέει: «Πήγαινε πίσω στο

δωμάτιό του». Σταμάτησα να
γράφω και κοίταξα πίσω μου. Δεν
υπήρχε κανείς εκεί. Νόμιζα ότι είχα
φαντασθεί τη φωνή, όταν εξαίφνης
την άκουσα για δεύτερη φορά—
τώρα δυνατώτερη.

Έτρεξα πίσω στο δωμάτιο του
Μπιλ και ανεκάλυψα ότι ο αυχένας
του είχε διπλασιασθεί σε μέγεθος
και δυσκολευόταν να αναπνεύσει.
Σκεπτόμενη ότι η καρωτίδα του
είχε διατρπηθεί, εφήρμοσα άμεσο
πίεση στον αυχένα του με το δεξιό
μου χέρι, ενώ χρησιμοποιούσα
το αριστερό μου για να καλέσω
τον χειρουργό, ο οποίος τον είχε
εγχειρίσει. Ο χειρουργός είπε ότι
θα έστελνε μία ομάδα για να
πάρει τον Μπιλ όσο το δυνατόν
συντομότερα. «Και μη βγάλεις το
χέρι σου!» είπε.

Καθώς συνέχιζα να εφαρμόζω
πίεση, παρατήρησα ένα οικείο
βιβλίο της Εκκλησίας κοντά στην
κλίνη του Μπιλ. «Είσαι μέλος της
Εκκλησίας;» Ερώτησα.

Προσπάθησε να γνέψει και μετά

***Ο χειρουργός είπε ότι θα έστελνε μία
ομάδα για να πάρει τον Μπιλ όσο το
δυνατόν συντομότερα. «Και μη βγάλεις
το χέρι σου!» είπε.***

μου είπε ότι ήταν λειτουργός δια-
τάξεων στον Ναό της Ατλάντα στη
Γεωργία. Κατόπιν τρεμόπαιξε τα
βλέφαρα για να απομακρύνει τα δά-
κρυα και είπε: «Πρόκειται να πεθάνω!»

Του είπα ότι δεν επρόκειτο να πε-
θάνει, δηλώνοντας αδιάλλακτα: «Θα
παντρευτώ στον Ναό της Ατλάντα
τον επόμενο μήνα και θα είσαι εκεί».
Η ομάδα χειρουργών εν συνεχεία
έφθασε και μετέφερε άρον-άρον
τον Μπιλ.

Μέσα στον ενθουσιασμό των
σχεδίων μου για τον γάμο μου τον
επόμενο μήνα, σχεδόν ξέχασα τον
Μπιλ, ο οποίος κατέληξε να έχει
αντίδραση στη φαρμακευτική
αγωγή. Όμως, καθώς η σύζυγος του
προέδρου του ναού με οδηγούσε
προς το δωμάτιο επισφραγίσεως
την ημέρα του γάμου μου, είδα ένα
οικείο πρόσωπο: τη σύζυγο του
Μπιλ, τη Τζώρτζια. Όταν της είπα
ότι επρόκειτο να παντρευτώ, πήγε
να βρει τον Μπιλ. Λεπτά προτού
αρχίσει η τελετή, άνοιξε η πόρτα
και εκείνος εισήλθε. Ύστερα από
εβδομάδες με πονοκεφάλους, ναυ-
τία και κόπωση, ο Μπιλ είχε αι-
σθανθεί αρκετά καλά εκείνη την
ημέρα να ταξιδεύσει στον ναό,
χωρίς να έχει συνειδητοποιήσει ότι
ήταν η ημέρα του γάμου μου.

Δύο χρόνια αργότερα, ο σύζυγός
μου και εγώ κληθήκαμε να γίνουμε
λειτουργοί διατάξεων στο Ναό της
Νάσβιλ στο Τενεσί. Όταν φθάσαμε
στον ναό για να ξεχωρισθούμε, ένας
κύριος κράτησε την πόρτα ανοικτή
για εμένα και είπε: «Καλώς ήλθατε
στον Ναό της Νάσβιλ!» Ήταν ο
αδελφός Μπιλ.

Υπηρετήσαμε μαζί τρία χρόνια.
Ο Μπιλ είπε στους πάντες ότι του
είχα σώσει τη ζωή, αλλά ήξερα ότι ο
Κύριος τον είχε σώσει. Στην πορεία,
με είχε διδάξει τη σημασία να δι-
δουμε προσοχή στις προτροπές του
Πνεύματος. ■

Ραμόνα Ρος, Τενεσί, Η.Π.Α.

Όλοι γνωρίζουν τον Μπλεκ

Υπό Άνταμ Όλσον

Περιοδικά της Εκκλησίας

Για τον Ονουρά «Μπλεκ» Μπονέ, η καλαθοσφαίριση ήταν τα πάντα. Σε ηλικία 15 ετών, ο Μπλεκ ήταν ένα ανερχόμενο αστέρι στη Γαλλική Πολυνησία—έννας από τους καλύτερους παίκτες που έπαιζε για μία από τις καλύτερες ομάδες στην ανώτατη κατηγορία ενηλίκων της χώρας. Αν και το παρωνύμιό του ήταν ανορθογραφία της αγγλικής λέξεως *black*, δεν υπήρχε λάθος όσον αφορά στο ταλέντο του.

Όμως, ήθελε περισσότερα. Ήθελε να παίξει επαγγελματικά στην Ευρώπη. Και περισσότερο από οτιδήποτε, ήθελε να κερδίσει το χρυσό μετάλλιο στους Αγώνες του Νοτίου Ειρηνικού.

Ο Ονουρά «Μπλεκ» και η Μιράντα Μπονέ ασχολούνται πολύ καιρό με την καλαθοσφαίριση στην Ταϊτή.

Το μόνο εμπόδιο που φαινόταν να υπάρχει στον δρόμο του ήταν η Εκκλησία.

Ένας άνδρας σε ιεραποστολή

Αν και η ομάδα για την οποία έπαιζε ο Μπλεκ τότε χρηματοδοτείτο από την Εκκλησία, ο Μπλεκ λίγο ενδιαφέρον είχε για την Εκκλησία ή την κλήση του προφήτου προς κάθε άξιο και ικανό άνδρα να υπηρετεί σε μία ιεραποστολή.

Είχε ήδη πει στον επίσκοπό του ότι δεν θα πήγαινε σε ιεραποστολή. Δεν καταλάβαινε πώς θα μπορούσε να παίξει επαγγελματικά, αν τα παρατούσε δύο χρόνια.

Κι εκτός αυτού, οι Αγώνες του Νοτίου Ειρηνικού—που διεξήγοντο κάθε τέσσερα χρόνια—θα ελάμβαναν χώρα κατά τη διάρκεια της ιεραποστολής του και η Ομοσπονδία Καλαθοσφαίρισης της Ταϊτής ενδιαφερόταν να τον βάλει να παίξει για την εθνική ομάδα. Τελικώς θα είχε την ευκαιρία να βάλει ένα τέλος σε αυτά τα λόγια που του έλεγε ο πατέρας του κάθε φορά που ο Μπλεκ άρχιζε να σκέπτεται με μεγάλη εκτίμηση για τον εαυτό του: «Όλοι γνωρίζουν τον Μπλεκ, αλλά δεν έχει ένα χρυσό μετάλλιο».

Ο πατέρας του Μπλεκ, ο Ζαν-Μπατίστ, εννοούσε αυτά τα λόγια με καλό τρόπο. Όμως, τρέλαιναν τον Μπλεκ. Ήταν υπενθύμιση ότι αν και οι οπαδοί της καλαθοσφαίρισης σε όλη την Ταϊτή τον ήξεραν, δεν είχε μετάλλιο από τους αγώνες. Ο πατέρας του είχε κερδίσει ένα χρυσό μετάλλιο με την ομάδα ανδρών κατά τη διάρκεια των πρώτων Αγώνων του Νοτίου Ειρηνικού.

Η αγάπη του Μπλεκ για την καλαθοσφαίριση είναι και δοκιμασία και ευλογία.

«Η ευτυχία προέρχεται από το να ζείτε με τον τρόπο που ο Κύριος θέλει να ζείτε».

Πρόεδρος Τόμας Μόνσον, «Η προετοιμασία φέρνει ευλογίες», Λιαχόνα, Μάιος 2010, 67.

Ήταν η αποστολή του Μπλεκ να αποδείξει ότι αυτά τα λόγια ήταν λάθος. Δεν είχε χρόνο για καμία άλλη (ιερ)αποστολή.

Αλλαγή γνώμης, αλλαγή καρδιάς

Ασχέτως των συναισθημάτων του για μία ιεραποστολή, ο Μπλεκ συμμετείχε ακόμη σε δραστηριότητες της Εκκλησίας. Σε έναν χορό της Εκκλησίας όταν ήταν 16 ετών, ο Μπλεκ είχε το θάρρος να ζητήσει από τη Μιράντα Μαριτεράγκι να χορέψουν. Η Μιράντα ήταν και αυτή μία καλή παίκτρια καλαθοσφαίρισης—με όνειρα να κερδίσει το δικό της χρυσό μετάλλιο. Ο πατέρας της ήταν επίσης σε εκείνη την αρχική ομάδα που κέρδισε το μετάλλιο.

Δευτερόλεπτα αφού της ζήτησε [να χορέψουν], το τραγουδί τελείωσε. Έτσι, χόρευαν κατά τη διάρκεια του επόμενου τραγουδιού, το οποίο κατέληξε να είναι το τελευταίο της βραδιάς. Μέχρι τότε ο Μπλεκ δεν ήθελε να τελειώσει ο χορός.

Ο Μπλεκ δεν είχε κάνει σχέδια να νυμφευθεί στον ναό ή ακόμη και να νυμφευθεί ένα μέλος γι' αυτό το θέμα. Όμως, αυτό άρχισε να αλλάζει καθώς γνώριζε τη Μιράντα καλύτερα τα επόμενα δύο χρόνια. Στο σπίτι της μία ημέρα, κάτι που είχε φτειάξει στις Νέες Γυναίκες κέντρισε την προσοχή του. Έλεγε: «Θα παντρευτώ στον ναό».

Το ενδιαφέρον του Μπλεκ για τη Μιράντα και τη σταθερή της αφοσίωσή της στον γάμο του ναού ήταν αρκετά για να τον κάνουν να ξανασκεφθεί τα σχέδιά του. Απεφάσισε να αρχίσει να παίρνει στα σοβαρά την Εκκλησία. Οι αποφάσεις του οδήγησαν σε πράξεις που επέτρεψαν στο Άγιο Πνεύμα να εργασθεί στη ζωή του.

Η απόφαση

Μία εξ αυτών των αποφάσεων ήταν να προετοιμασθεί να λάβει την πατριαρχική ευλογία σε ηλικία 18 ετών. Όταν ο πατριάρχης δήλωσε στην ευλογία ότι ο Μπλεκ θα υπηρετούσε σε μία ιεραποστολή και θα νυμφευόταν στον ναό, ο Μπλεκ

ένιωσε το Πνεύμα. «Ήξερα ότι αυτό ήθελε να κάνω ο Θεός», λέει.

Αν και φαινόταν ότι η εθνική ομάδα είχε πιθανότητα για ένα μετάλλιο, ο Μπλεκ απεφάσισε με την υποστήριξη της οικογενείας του να βάλει εμπρός αυτό που ήθελε ο Θεός από αυτό που ήθελε εκείνος. Η απόφαση δεν ήταν εύκολη. Η πίεση να παίξει ήταν μεγάλη. Και έμαθε γρήγορα ότι η αποφασιστικότητά του να ενδώσει στο θέλημα του Θεού θα δοκιμαζόταν πάνω από μία φορά.

Αφού είχε υπηρετήσει ως ιεραπόστολος στην Ταϊτή για ένα έτος, η ομοσπονδία καλαθοσφαίρισης ρώτησε αν μπορούσε να επιστρέψει στην ομάδα για μόλις έναν μήνα, ώστε να συμμετάσχει στους αγώνες.

Ο πρόεδρος ιεραποστολής του Μπλεκ, ανήσυχος για την επίπτωση που θα είχε η εμπειρία στην ικανότητα του Μπλεκ να επιστρέψει και να υπηρετήσει, ένιωσε την έμπνευση να του πει: «Μπορείς να φύγεις, αν θέλεις, αλλά δεν μπορείς να γυρίσεις πίσω».

Ο Μπλεκ ήθελε αυτό το μετάλλιο, αλλά πλέον δεν το ήθελε περισσότερο από οτιδήποτε άλλο. Η ιεραποστολή του ήταν εκπληκτική. Δεν ήταν πρόθυμος να εγκαταλείψει τον τελευταίο χρόνο του ακόμη και για την καλαθοσφαίριση.

Ο Μπλεκ παρέμεινε.

Η ομάδα κέρδισε το χρυσό.

Διαφορετικές συνθήκες, ίδια απόφαση

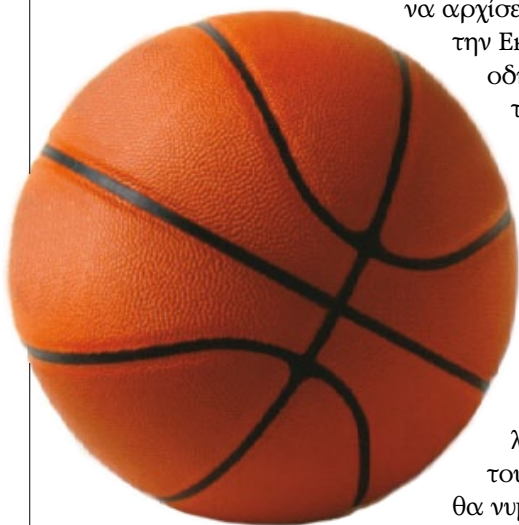
Αφού ολοκλήρωσε με τιμή την ιεραποστολή του ο Μπλεκ, νυμφεύθηκε τη Μιράντα στον Ναό Παπίτι της Ταϊτής και δημιούργησαν μια οικογένεια. Άρχισε εκ νέου επίσης να παίζει για την εθνική ομάδα.

Η Μιράντα έπαιξε ως γκαρντ στην εθνική ομάδα γυναικών και προετοιμαζόταν για τους Αγώνες του Νοτίου Ειρηνικού.

Εντούτοις, καθώς πλησίαζαν οι αγώνες, το ζεύγος άρχισε να αισθάνεται σθεναρώς ότι θα έπρεπε να αποκτήσουν ένα δεύτερο παιδί.

Με τους επερχόμενους αγώνες σε λιγότερο από έναν χρόνο, θα ήταν εύκολο να αναβάλουν ένα άλλο μωρό αρκετά πριν για να παίξει η Μιράντα. Η ομάδα γυναικών είχε καλές πιθανότητες για μετάλλιο.

Όμως, το ζεύγος είχε μάθει εκ πείρας ότι το να ενδίδουν στο θέλημα του Θεού έφερνε

μεγαλύτερες ευλογίες από οτιδήποτε θα μπορούσαν να ελπίσουν παρά από το να ακολουθούν τις δικές τους επιθυμίες. Ύστερα από προσεκτική μελέτη και προσευχή, απεφάσισαν να βάλουν πρώτη την οικογένειά τους.

Το 1999, ενώ η Μιράντα ήταν έγκυος οκτώ μηνών, η ομάδα γυναικών κέρδισε το χρυσό.

Όλοι γνωρίζουν τον Μπλεκ

Ο Μπλεκ και η Μιράντα μπόρεσαν να παίξουν καλαθοσφαίριση στα υψηλότερα επίπεδα στη Γαλλική Πολυνησία την περασμένη δεκαετία—κέρδισαν εθνικά επαγγελματικά πρωταθλήματα και κύπελλα τουρνουά και έπαιξαν για την εθνική ομάδα κατά τη διάρκεια των αγώνων του 2003 και 2007.

Στους αγώνες του 2011, συμμετείχαν και οι δύο, μόνο που αυτή τη φορά ο Μπλεκ ήταν εκεί ως προπονητής της ομάδας ανδρών. Ενώ η Μιράντα και η ομάδα γυναικών κέρδισαν το χρυσό μετάλλιο, η ομάδα ανδρών κέρδισε το χάλκινο, πάλι αποτυγχάνοντας να πραγματοποιήσει το όνειρο του Μπλεκ για το χρυσό.

Μερικές φορές, ο Μπλεκ διερωτάται πώς θα μπορούσε να είναι η ζωή του, αν είχε κάνει

αυτό που ήθελε αντί γι' αυτό που ήθελε ο Θεός.

«Πιθανώς να είχα ένα χρυσό μετάλλιο», λέει. «Ίσως θα έπαιζα επαγγελματικά, ίσως όχι».

Όμως, το ζεύγος δεν μετανιώνει για τις αποφάσεις που πήρε. Δεν είναι βέβαιοι πώς θα μπορούσαν να είναι πιο ευτυχημένοι.

«Νυμφεύθηκα στον ναό», λέει ο Μπλεκ.

«Έχω μία υπέροχη σύζυγο, τέσσερα όμορφα παιδιά και είμαι ακόμη στην Εκκλησία. Η καλαθοσφαίριση από μόνη της δεν μπορούσε να μου δώσει τίποτε απ' αυτά. Αυτές είναι ευλογίες που έχουν έλθει ως αποτέλεσμα του γεγονότος ότι βάλαμε πρώτα τον Κύριο».

Το ότι έθεσε πρώτα τον Κύριο δεν έχει σταματήσει το πείραγμα του πατέρα του, αλλά έχει δώσει σε αυτά τα λόγια νέο νόημα. Πριν από λίγα χρόνια, όταν η ομοσπονδία σκέφθηκε το ενδεχόμενο να προγραμματίζει επαγγελματικούς αγώνες την Κυριακή, οι πρόεδροι των ομίλων συναντήθηκαν για να το συζητήσουν. Κάποιος ρώτησε: «Ρωτήσατε τον Μπλεκ;»

Η πρόταση απερρίφθη.

Επειδή ο Μπλεκ έβαλε πρώτα τον Κύριο, όχι μόνον όλοι γνωρίζουν τον Μπλεκ—γνωρίζουν τι πιστεύει. ■

Για τον Μπλεκ και τη Μιράντα, η επιτυχία του αθλήματός τους έχει δευτερεύουσα σημασία από την επιτυχία της οικογενείας τους.

«Γιατί χρειάζεται να πηγαίνω στο σεμινάριο, αν απλώς μπορώ να μελετώ τις γραφές μόνος μου;»

Θα έχετε το υπόλοιπο μέρος της ζωής σας να μελετάτε τις γραφές μόνοι σας, επομένως αν έχετε το σεμινάριο, επωφεληθείτε της ευκαιρίας στο σεμινάριο να μελετάτε τις γραφές με εξάιρετους διδασκάλους και φίλους τώρα.

Το να μαθαίνετε και να μελετάτε υπό την καθοδήγηση ενός καλού διδασκάλου, σάς βοηθά να αποκτήσετε νέες εσωτερικές γνώσεις για τις γραφές τις οποίες μπορεί να μην έχετε πραγματικά καταλάβει. Ο διδάσκαλος θα μπορούσε επίσης να αναφέρει διδασκαλίες από προφήτες και άλλους ηγέτες της Εκκλησίας, οι οποίες σας δίδουν καλύτερη κατανόηση των γραφών.

Επίσης, είναι συχνά πιο απολαυστικό να μαθαίνετε με την τάξη σας. Θα έχετε την ευκαιρία να μιλάτε για όσα ανακαλύπτετε καθώς διαβάζετε. Οι συμμαθητές σας ενδεχομένως να είχαν εμπειρίες που έκαναν ορισμένες γραφές να γίνουν οι αγαπημένες τους. Το να ακούτε τις εμπειρίες τους μπορεί να κάνει τις γραφές να ζωντανέψουν για εσάς. Και επειδή μελετάτε το ευαγγέλιο με άλλους, μπορείτε να απολαύσετε την υπεσχημένη ευλογία: «Όπου είναι δύο ή τρεις συγκεντρωμένοι στο όνομά μου... εκεί είμαι εγώ ανάμεσά τους» (Δ&Δ 6:32).

Το σεμινάριο επίσης δημιουργεί μία δομή για τη μελέτη σας. Παρακινείστε να διαβάζετε με συγκεκριμένο ρυθμό, κάτι το οποίο σας βοηθά να τελειώσετε κάθε βιβλίο γραφής. Έχετε την ευκαιρία να συζητείτε και να απομνημονεύετε εδάφια πλήρης γνώσεως των γραφών. Έχετε την εγγύηση ότι θα αποκτήσετε περισσότερα από τις γραφές, κάνοντας το σεμινάριο παρά από σχεδόν κάποιον άλλον τρόπο αυτήν την εποχή στη ζωή σας.

Νέοι φίλοι, νέες ιδέες

Στο σεμινάριο συναντάτε νέους φίλους και έρχεστε κοντά ο ένας με τον άλλον, σαν μια οικογένεια. Μαθαίνετε πολλά νέα πράγματα που δεν θα ξέρατε μόνοι σας. Είναι διασκεδαστικό και πολύ πνευματικό. Διασφαλίζει ότι αρχίζετε σωστά την ημέρα σας. Αν δεν συμμετέχετε τώρα, αρχίστε και θα αλλάξει τη ζωή σας.

Καταρίνα Β., ηλικία 16 ετών, Καλιφόρνια, Η.Π.Α.

Ευτυχία

Με το σεμινάριο αρχίζει η ημέρα μου. Με κάνει πιο ευτυχισμένο άτομο και πιο πρόθυμο να συζητώ το ευαγγέλιο με άλλους ανθρώπους. Εμβαθύνουμε περισσότερο στις γραφές, κι έτσι καταλαβαίνω περισσότερα.

Μάντι Σ., ηλικία 15 ετών, Κολοράντο, Η.Π.Α.

Τέλειος συνδυασμός

Το σεμινάριο είναι μία ανυψωτική εμπειρία. Μερικές φορές το να μελετάς μόνος δεν είναι αρκετό. Η προσωπική μελέτη και το σεμινάριο είναι ο τέλειος συνδυασμός. Οι διδάσκαλοι είναι καταπληκτικοί και αν έχεις ερωτήσεις, οι διδάσκαλοι και οι συμμαθητές σου μπορούν να σε βοηθήσουν στην απάντηση αυτών.

Ντόσον Ν., ηλικία 15 ετών, Άνταχο, Η.Π.Α.

Περισσότερη κατανόηση

Όταν μελετώ τις αγίες γραφές μόνη, δεν έχω τόσο πολλή διασκέδαση όσο όταν μελετώ με άλλους. Επίσης, μπορούμε να μαθαίνουμε ενδιαφέρουσες ιδέες από άλλους, όταν μελετούμε τις γραφές μαζί. Μέσω του σεμιναρίου έχω μάθει σχετικά με πολλές ενδιαφέρουσες ιστορίες και ξέρω περισσότερα για το υπόβαθρο των γραφών, που κάνει τη μελέτη πολύ πιο συναρπαστική. Χαίρομαι που απεφάσισα να συμμετάσχω στο σεμινάριο.

Ρεμπέκα Μ., ηλικία 16 ετών, Σλέσβιγκ-Χόλσταϊν, Γερμανία

Οι απαντήσεις αποσκοπούν προς βοήθεια και προοπτική των αναγνωστών και δεν είναι επίσημες δηλώσεις της διδασχίας της Εκκλησίας.

Δυνατότερη μαρτυρία

Πρώτον, ο Κύριος λέει ότι όπου είναι δύο ή τρεις άνθρωποι συγκεντρωμένοι στο όνομά Του, θα είναι μαζί τους (βλέπε Κατά Ματθαίον

18:20, Δ&Δ 6:32). Αισθανόμενοι το Πνεύμα Του μπορεί να μας βοηθήσει να συλλογισθούμε τι έχει κάνει για εμάς. Δεύτερον, όταν μελετούμε τις γραφές μαζί με άλλους, μπορούμε να καταλάβουμε καλύτερα τι είναι γραμμένο. Ενώ ακούμε με προσοχή ο ένας τον άλλον, μπορούμε να ακούσουμε κάτι που δεν έχουμε προσέξει οι ίδιοι και το ίδιο μπορεί να συμβεί με άλλους, όταν αναφέρουμε τη γνώση μας στους άλλους. Τρίτον, όταν πηγαίνω σεμινάριο, η μαρτυρία μου ενδυναμώνεται. Το σεμινάριο είναι μια ευκαιρία να αναφέρουμε τη μαρτυρία μας και να ακούμε τη μαρτυρία των άλλων. Μας βοηθά να παραμένουμε στο σωστό μονοπάτι.

Ντμίτρι Γ., ηλικία 16 ετών, Ντινπροπέτροφκς, Ουκρανία

Μαθαίνοντας από τους άλλους

Το να πηγαίνω στο σεμινάριο είναι απαραίτητο για μένα. Ο αφοσιωμένος διδάσκαλός μου όχι μόνο διδάσκει και εξηγεί τις αλήθειες

που βρίσκονται στις γραφές, αλλά εγώ επίσης μαθαίνω τόσα πολλά από τις συζητήσεις μας στην τάξη. Άλλοι μαθητές αναφέρουν τις εμπειρίες τους σε πράγματα που έχουν μάθει και με έχουν βοηθήσει να αποκτήσω περισσότερη γνώση για το ευαγγέλιο, τον Σωτήρα και την εξιλέωσή Του. Δεν αρκεί να μελετώ μόνος μου, επειδή έχω βρει ορισμένες από τις απαντήσεις στα προβλήματά μου σε συζητήσεις στην τάξη. Μπορώ να καταθέσω μαρτυρία ότι το σεμινάριο παίζει ζωτικό ρόλο στη γαλούχηση της μαρτυρίας μου για την αληθινή Εκκλησία του Ιησού Χριστού.

Ντένζελ Τ., ηλικία 15 ετών, Δυτική Σαμόα

Φως και αλήθεια

Όταν πηγαίνω στο σεμινάριο, επιζητώ φως και αλήθεια και φορώ όλη την πανοπλία του Θεού (βλέπε Δ&Δ 27:15–18). Αυτή η

πανοπλία με βοηθά να αναγνωρίζω τη φωνή Του. Η καθημερινή μελέτη των γραφών ενδυναμώνει την πίστη μου και τη μαρτυρία μου και με βοηθά να είμαι δυνατή στις δοκιμασίες μου. Το να παρευρίσκομαι στο σεμινάριο είναι ένας από τους καλύτερους τρόπους να βρίσκω φως και αλήθεια και να μελετώ τις γραφές και να στοχάζομαι.

Νοέμι Μ., ηλικία 17 ετών, Πουέμπλα, Μεξικό

Τρεις λόγοι

Πρώτον, επειδή θέλω να υπηρετήσω σε μία ιεραποστολή, παρευρίσκομαι στο σεμινάριο. Οι ιεραπόστολοι χρειάζεται να σηκώνονται νωρίς και να μελετούν το ευαγγέλιο το πρωί. Το να παρευρίσκομαι στο σεμινάριο με βοηθά να αναπτύσω την καλή συνήθεια να σηκώνομαι νωρίς. Δεύτερον, το πρωί έχουμε καθαρό νου, επομένως μπορούμε να συγκεντρωθούμε στη μάθηση και τη μελέτη μας. Είναι συνετό να χρησιμοποιούμε τις καλύτερες ώρες της ημέρας για να μαθαίνουμε για τον Θεό. Τρίτον, αν μελετώ μόνος μου, μπορεί

να μην έχω τόση βαθιά κατανόηση όση έχει η δασκάλα μου. Με την καθοδήγηση και τη διδασκαλία της, μπορώ να μάθω πολλά περισσότερα απ' ό,τι μπορώ μόνος μου.

Χ. Τσεν Γιουάν, ηλικία 16 ετών, Τε-τσουνγκ, Ταϊβάν

ΕΥΛΟΓΙΕΣ ΤΟΥ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

«Γνωρίζω τη δύναμη που προέρχεται από τη συναναστροφή στα προγράμματα σεμιναρίου και ινστιτούτου.

Έχει εμπλουτίσει τη ζωή μου και γνωρίζω ότι θα κάνει το ίδιο για εσάς. Θα θέσει γύρω σας μία ασπίδα προστασίας να σας διατηρεί ελεύθερους από τους πειρασμούς και τις δοκιμασίες του κόσμου. Υπάρχει μεγάλη ευλογία στο να έχουμε γνώση του ευαγγελίου. Και δεν γνωρίζω κανένα καλύτερο μέρος για τους νέους ανθρώπους της Εκκλησίας να αποκτήσουν ειδική γνώση ιερών πραγμάτων παρά στα προγράμματα ινστιτούτου και σεμιναρίου».

Πρεσβύτερος Τομ Πέρι της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, "Receive Truth," Ensign, Νοέμβρ. 1997, 61–62.

ΕΠΟΜΕΝΗ ΕΡΩΤΗΣΗ

«Πώς να εξηγήσω στον φίλο μου ότι η παραβίαση του νόμου αγνότητας είναι κακή ιδέα;»

Υποβάλετε τις απαντήσεις σας μέχρι τις 15 Μαΐου 2012, στο liahona.lds.org, μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στο liahona@ldschurch.org ή μέσω ταχυδρομείου στο:

*Liahona, Questions & Answers 5/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA*

Οι απαντήσεις ίσως αλλαχθούν για λόγους μεγέθους ή σαφήνειας.

Οι ακόλουθες πληροφορίες και η άδεια θα πρέπει να συμπεριληφθούν: (1) ονοματεπώνυμο, (2) ημερομηνία γεννήσεως, (3) τομέας ή κλάδος, (4) πάσσαλος ή περιφέρεια, (5) η γραπτή σας άδεια και αν είστε κάτω των 18 ετών, η γραπτή άδεια των γονέων σας (γίνεται αποδεκτή και σε ηλεκτρονικό ταχυδρομείο) για να δημοσιευθεί η απάντηση και η φωτογραφία σας.

ΓΙΑΤΙ σεμινάριο;

ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΤΕ ΣΤΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

«Το σεμινάριο θα σας βοηθήσει να καταλάβετε τις διδασκαλίες και την εξιλίωση του Ιησού Χριστού και να βασισθείτε σε αυτά. Θα αισθανθείτε το Πνεύμα του Κυρίου καθώς μαθαίνετε να αγαπάτε τις γραφές. Θα προετοιμασθείτε για τον ναό και την ιεραποστολική υπηρετηση.

»Νέοι, σας ζητώ να συμμετάσχετε στο σεμινάριο. Μελετάτε τις γραφές σας καθημερινώς. Ενωτιζέστε τους διδασκάλους σας. Εφαρμόζετε όσα μαθαίνετε με προσευχή».

Πρόεδρος Τόμας Μόνσον,
«Συμμετέχετε στο Σεμινάριο»,
seminary.lds.org.

Ποιο θα λέγατε ότι είναι το πιο σημαντικό πράγμα που μπορεί να κερδίσει ένας μαθητής από το σεμινάριο και το ινστιτούτο; Όταν μία ομάδα μαθητών σεμιναρίου έκανε την ίδια ερώτηση στον Επίτροπο του Εκπαιδευτικού Συστήματος της Εκκλησίας, Πρεσβύτερο Πωλ Β. Τζόνσον των Εβδομήκοντα, ο τελευταίος απήντησε ότι το πιο σημαντικό πράγμα που μπορεί κάποιος να κερδίσει είναι «η αληθινή μαρτυρία ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός. Η κατανόηση ότι η αληθινή γνώση είναι η πνευματική γνώση. Είναι αυτό που προέρχεται από το Άγιο Πνεύμα στην ψυχή μας ατομικώς. Είναι η πιο δυνατή αλήθεια, το πιο δυνατό πράγμα που μπορεί να προκύψει από το σεμινάριο και το ινστιτούτο. Δεν αλλάζει απλώς αυτά που γνωρίζετε· αλλάζει το ποιοί είστε και αλλάζει πώς αντιλαμβάνεστε τον κόσμο. Και αυτό το είδος ανωτέρας μορφώσεως βοηθά στο να κάνει την μόρφωσή σας ολοκληρωμένη» («A Higher Education,” *New Era*, Απρ. 2009, 15).

Ο Πρεσβύτερος Τζόνσον είναι ένας από τα πολλά Μέλη της Γενικής Εξουσίας, τα οποία έχουν μιλήσει για τις υπέροχες ευλογίες που προέρχονται από την προσέλευση στο σεμινάριο και το ινστιτούτο. Επομένως,

αν διερωτάστε γιατί θα πρέπει να πηγαίνετε στο σεμινάριο, ορίστε περισσότεροι καλοί λόγοι από προφήτες και αποστόλους.

ΘΕΣΤΕ ΤΟ ΘΕΜΕ- ΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ

«Τα προγράμματα σεμιναρίου θα σας βοηθήσουν ως νέοι άνδρες ή νέες γυναίκες να θέσετε το θεμέλιο της ευτυχίας και της επιτυχίας στη ζωή».

Πρεσβύτερος Ρίτσαρντ Σκοτ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, «Τώρα είναι ο καιρός να υπηρετήσετε μία ιεραποστολή!» *Λιαχόνα*, Μάιος 2006, 88.

ΜΑΘΕΤΕ ΤΙΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

«Εύχομαι κάθε αγόρι και κάθε κορίτσι να μπορούσε να πάει στο σεμινάριο, επειδή εκεί μαθαίνουμε πολλές εκ των αληθειών του ευαγγελίου. Το σεμινάριο είναι εκεί όπου πολλά από αυτά [τα αγόρια και κορίτσια] στεριώνουν τα ιδανικά τους στον νου τους ως προς το τι θα κάνουν και πηγαίνουν σε ιεραποστολές».

Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ (1895–1985), "President Kimball Speaks Out on Being a Missionary," *New Era*, Μάιος 1981, 49.

ΔΩΣΤΕ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ ΣΕ ΑΥΤΟ

«Μαθητές, αν οι αξίες σας είναι στην πρόπευσα θέση, δεν θα διστάσετε να εγκαταλείψετε ένα προαιρετικό μάθημα που ενδεχομένως να είναι απολαυστικό για χάρη της διδασκαλίας, η οποία μπορεί να συγκρατήσει το ίδιο το θεμέλιο αυτής. Τότε, μόλις εγγραφείτε, να παρευρίσκεστε, να μελετάτε και να μαθαίνετε. Πείστε τους φίλους σας να κάνουν το ίδιο. Δεν θα το ξεχάσετε ποτέ. Αυτό σας το υπόσχομαι».

Πρόεδρος Μπρίντ Κ. Πάκερ, Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, "Agency and Control," *Ensign*, Μάιος 1983, 67.

ΕΠΙΖΗΤΗΣΤΕ ΕΥΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΣΑΣ

«Είμαι ευγνώμων για το σύστημα του σεμιναρίου στην Εκκλησία και για το πρόγραμμα ισοτιούτου της Εκκλησίας. Θέλω να παροτρύνω κάθε μαθητή λυκείου εδώ να επωφεληθεί του προγράμματος σεμιναρίου. Η ζωή σας θα ευλογηθεί σε μεγαλύτερο βαθμό, αν το κάνετε».

Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι (1910–2008), "Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley," *Ensign*, Δεκ. 1995, 67.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΤΕ ΤΡΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΤΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

«Υπάρχουν τρία δυνατά πράγματα που μπορεί να κάνει το σεμινάριο. Πρώτον, βάζει μαζί τους νέους οι οποίοι έχουν από κοινού τις ίδιες αξίες. Στους νέους αρέσει να είναι με άλλους που έχουν από κοινού το ίδιο δόγμα και αγαπούν τις γραφές. Δεύτερον, βάζει τους νέους μαζί με έναν διδάσκαλο που έχει μαρτυρία και εκείνοι μπορούν να αισθανθούν τη φωτιά αυτής, όταν δίδεται η τελευταία. Τρίτον, το σεμινάριο κάνει τους νέους να ενδιαφέρονται για τις γραφές».

Πρόεδρος Χένρυ Αιρινγκ, Πρώτος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, "A Discussion on Scripture Study," *Λιαχόνα*, Ιούλιος 2005, 11.

ΓΙΝΕΤΕ ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ

«Να παρευρίσκεστε τακτικώς στο σεμινάριο και γίνετε απόφοιτος σεμιναρίου. Η διδασκαλία στο σεμινάριο είναι μία εκ των πιο σημαντικών πνευματικών εμπειριών που μπορεί να έχει ένας νέος άνδρας [και μια νέα γυναίκα]».

Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον (1899–1994), "To the Youth of the Noble Birthright," *Ensign*, Μάιος 1986, 44, "To the Young Women of the Church," *Ensign*, Νοέμβρ. 1986, 82.

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΣΠΕΝΣΕΡ ΚΙΜΠΑΛ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΟΠΙΝ ΑΔΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΡΧΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΑΤΗ

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ στη ζούγκλα του Ισημερινού

Σε μία μακρινή ζούγκλα, το σεμινάριο κάνει τη μεγάλη διαφορά για τους νέους αυτούς.

Υπό Τζόσουα Πέρκου

Περιοδικά της Εκκλησίας

Ανατολικώς του Κίτο, στον Ισημερινό, πέρα από τα ηφαίστεια και τις Άνδεις, το έδαφος αλλάζει γρήγορα σε ζούγκλα του Αμαζονίου. Εκεί θα βρείτε πυκνά δάση, άφθονους ποταμούς, πιθήκους, ραμφαστούς και ακόμη και ροζ δελφίνια.

Θα βρείτε επίσης μία πόλη που ονομάζεται Πουέρτο Φρανσίσκο ντε Ορελάνα. Είναι πολύ μακριά, λοιπόν, από οτιδήποτε άλλο στον Ισημερινό. Πριν από δεκαπέντε χρόνια, υπήρχαν σχετικώς λίγοι άνθρωποι στην περιοχή. Όμως, η ανακάλυψη πετρελαίου έφερε τη βιομηχανία, ανθρώπους που ζητούσαν δουλειά και μέλη της Εκκλησίας.

Σεμινάριο σε έναν μικρό κλάδο

Λίγοι από τους νέους, σαν τον Όσκαρ Ρ., ήταν ήδη μέλη, όταν σχηματίστηκε ο κλάδος, αλλά οι περισσότεροι είναι πρόσφατοι νεοφώτιστοι. Και μια φωτιά καίει στην καρδιά τους. «Είμαστε δυνατοί», λέει ο Όσκαρ.

Τον Σεπτέμβριο του 2010, έναν χρόνο μετά τη δημιουργία του, ο κλάδος άρχισε ένα πρόγραμμα σεμιναρίου. «Όταν αρχίσαμε να συγκεντρωνόμαστε πριν από λίγα χρόνια», λέει ο Όσκαρ, «ήμαστε πολύ λίγοι. Ήμουν ο μοναδικός

νέος. Όμως, συνεχίσαμε να αυξανόμαστε. Συντόμως είχαμε 6, μετά 10 και τώρα ακόμη περισσότερους νέους».

Επειδή κάποιοι από τους νέους παρευρίσκονται στο σχολείο το πρωί και άλλοι το απόγευμα, οργανώσαν δύο προγράμματα τάξεων σεμιναρίου—ένα το πρωί από τις 08:00 έως τις 09:00 και ένα το απόγευμα από τις 16:30 έως τις 17:30.

Μπορεί να μην υπάρχουν πολλοί νέοι στο πρόγραμμα, αλλά για τους νέους αυτούς που συμμετέχουν, το σεμινάριο έχει αλλάξει τη ζωή τους.

Γιατί πηγαίνω;

«Το σεμινάριο είναι μεγάλη ευλογία για εμένα», λέει ο Λουίς Β., πρόσφατος νεοφώτιστος. «Βοηθά στην προετοιμασία μου να γίνω καλός ιεραπόστολος. Έχω αντιμετωπίσει πολλές δυσκολίες και πειρασμούς από τότε που προσεχώρησα στην Εκκλησία, αλλά μπόρεσα να διατηρηθώ δυνατός, επειδή γνωρίζω ότι κάνω αυτό που είναι σωστό».

Και δεν είναι μόνον ο Λουίς που αισθάνεται κατ' αυτόν τον τρόπο. «Είμαι μέλος της Εκκλησίας για λίγο διάστημα», λέει η Αριάνα Τ., «αλλά παρευρίσκομαι στο σεμινάριο από τότε που βαπτίσθηκα. Είμαι ευτυχημένη που παρευρίσκομαι, επειδή μαθαίνω πολλά αληθινά πράγματα αναφορικά με το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, τα οποία γεμίζουν την

Το σεμινάριο ενδυναμώνει νέους όπως αυτούς στον Ισημερινό, πολλοί εκ των οποίων είναι πρόσφατοι νεοφώτιστοι.

καρδιά μου με ελπίδα και τον νου μου με κατανόηση».

Η προσέλευση στο σεμινάριο έχει βοηθήσει στην εδραίωση της Αριάννα στο ευαγγέλιο. «Για μένα είναι ευλογία να αποτελώ μέρος αυτών των μαθημάτων», λέει η Αριάννα. «Ενδυναμώνουν το πνεύμα μου και με βοηθούν να προετοιμασθώ, ώστε μία ημέρα να μπορώ να γίνω καλή σύζυγος, μητέρα, ηγέτις στην Εκκλησία και ίσως ιεραπόστολος

πάνε στο σεμινάριο. Όμως, δεν τον πειράζει.

«Όλα αυτά είναι τόσο καινούργια για εμένα, αλλά είμαι γεμάτος ευτυχία», λέει ο Γκεράρντο. «Ξέρω ότι είμαι στο σωστό μονοπάτι το οποίο θα μου δώσει την ευκαιρία να δω τον Επουράνιο Πατέρα μου ξανά. Το Άγιο Πνεύμα μου δίδει αυτήν τη διαβεβαίωση. Απλώς πρέπει να κάνω μια προσπάθεια και να επιμείνω μέχρι τέλους».

του προξένησε αυτό. Θέλω να είμαι γενναίος όπως ήταν εκείνος».

Πολλοί νέοι πρέπει να κάνουν θυσίες για να παρευρίσκονται στο σεμινάριο. Δεν είναι πάντοτε εύκολο, αλλά για τους νέους στο Πουέρτο Φρανσίσκο ντε Ορελάνα του Ισημερινού αξίζει την προσπάθεια.

«Όταν σκέπτομαι σχετικά με το να βαδίζουμε εμπρός, όπως λένε οι γραφές», εξηγεί ο Άμπελ, «νομίζω ότι σημαίνει να θέτουμε τις προτεραιότητές μας στη ζωή. Το σεμινάριο είναι μία από αυτές. Όπως έχει αλλάξει τη ζωή μου, μπορεί να κάνει το ίδιο για άλλους νέους».

Ακόμη και στα πιο μακρινά μέρη της Ζούγκλας στον Ισημερινό, η Εκκλησία του Ιησού Χριστού και το πρόγραμμα σεμιναρίου της για νέους ευδοκίμούν και αλλάζουν τη ζωή σε όσους επιλέγουν να το επιτρέψουν. ■

πλήρους απασχολήσεως».

Ο αδελφός της Αριάννα, ο Γκεράρντο, αισθάνεται το ίδιο. «Είμαι ευγνώμων, επειδή το σεμινάριο έχει γίνει σημαντικό μέρος της ζωής μου», λέει. «Με προετοιμάζει να υπηρετήσω σε μία ιεραποστολή κάποτε. Εκεί έχω μάθει για το σχέδιο σωτηρίας το οποίο προετοίμασε ο Θεός για εμένα. Κάθε μάθημα στο οποίο παρευρίσκομαι μου δίδει ελπίδα ότι μπορώ να κληρονομήσω το σελέστιο βασίλειο και μου δίδει τη βεβαιότητα ότι έχω λάβει το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού».

Ο Γκεράρντο είναι μερικές φορές κάπως κουρασμένος κατά τη διάρκεια του μαθήματος. Πρέπει να πηγαίνει τον μικρό αδελφό του στο σχολείο πρώτα και μετά να επιστρέψει σπίτι γρήγορα, για να πάρει την αδελφή του, ώστε να

Δεν χρειάζεται να διακατέχετε από φόβο

Για τον Ουάλτερ Α., το σεμινάριο ήταν αρχικώς λίγο εκφοβιστικό. «Με διακατείχε φόβος την πρώτη φορά που ήλθα», λέει. «Όμως, όταν μπήκα στην τάξη, ένιωσα ξεχωριστά, επειδή ένιωσα την αγάπη που νιώθεις, όταν μελετάς τις γραφές. Και όταν έφθνα, ένιωσα ενδυναμωμένος με ευτυχία στην καρδιά μου για όσα είχα μάθει. Μία από τις μεγαλύτερες ευλογίες που έχει ο Επουράνιος Πατέρας για τους νέους είναι το σεμινάριο».

«Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών έχει αλλάξει τη ζωή μου», λέει ο Άμπελ Α., ο οποίος επίσης προετοιμάζεται να πάει σε μία ιεραποστολή. «Μαθαίνω για τις διδασκαλίες των προφητών. Αγαπώ τον Τζόζεφ Σμιθ. Ήταν γενναίος στην πραγματοποίηση της αποκατάστασης της αληθινής Εκκλησίας παρά όλα τα προβλήματα που

ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΤΙ;

Η αποφοίτηση από το σεμινάριο δεν είναι το τέλος των θρησκευτικών σας σπουδών. Κάτι υπέροχο έχει διαφυλαχθεί ακόμη για εσάς.

Υπό Ντέιβιντ Α. Έντουαρντς

Περιοδικά της Εκκλησίας

Στο σεμινάριο μελετάτε τις γραφές και πιθανώς να συναντάτε άλλους της ηλικίας σας τακτικά. Αισθάνεστε ευπρόσδεκτοι και μπορείτε να αισθανθείτε το Πνεύμα. Επομένως, όταν ολοκληρώσετε το σεμινάριο, τελειώνουν αυτές οι εμπειρίες; Βεβαίως όχι.

Το πρόγραμμα ινστιτούτου της Εκκλησίας είναι το επόμενο βήμα και θα το αγαπήσετε. Είτε πάτε στο κολέγιο είτε όχι, μπορείτε να εξακολουθήσετε να μαθαίνετε σχετικά με το ευαγγέλιο, να προετοιμασθείτε για μία ιεραποστολή και γάμο στον ναό και να μοιρασθείτε εμπειρίες με άλλους της ηλικίας σας.

Ορίστε ορισμένες απαντήσεις σε βασικές ερωτήσεις σε σχέση με το ινστιτούτο. Μπορείτε να βρείτε περισσότερες στο institute.lds.org.

Τι είναι το ινστιτούτο;

Το ινστιτούτο αποτελείται από μαθήματα μελέτης του ευαγγελίου, συμπεριλαμβανομένων μαθημάτων για τις γραφές, διδασκαλιών προφητών και προετοιμασίας για μία ιεραποστολή ή γάμο στον ναό. Σε μερικά ινστιτούτα μπορείτε να επιλέξετε από πολλαπλά μαθήματα.

Ποιος μπορεί να παρευρεθεί;

Όλοι οι νέοι ανύπανδροι ενήλικοι παροτρύνονται σθεναρώ να παρευρίσκονται στα μαθήματα του ινστιτούτου.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ

Αριθμός μαθητών: πάνω από 350.000

Αριθμός τοποθεσιών: πάνω από 2.500

Αριθμός διαθέσιμων τάξεων: 15 βασικές τάξεις, συν διάφορες άλλες προαιρετικές τάξεις

Πρώτο ινστιτούτο: Μόσχα, Άινταχο, Η.Π.Α. (1926)

Πρώτο ινστιτούτο εκτός Η.Π.Α. και Καναδά: Μεξικό (1959)

Σκοπός του ινστιτούτου: Να βοηθήσει τους νέους ενήλικους να καταλάβουν τις διδασκαλίες και την εξιλέωση του Ιησού Χριστού και να βασισθούν σε αυτά, να πληρούν τις προϋποθέσεις για τις ευλογίες του ναού και να προετοιμασθούν, να προετοιμάσουν την οικογένειά τους και άλλους για την αιώνια ζωή με τον Πατέρα τους στους Ουρανοί.

Οποιοσδήποτε—παντρεμένος ή ανύπανδρος—μεταξύ 18 και 30 ετών μπορεί να παρευρίσκεται.

Πού μπορώ να βρω το ινστιτούτο;

Ορισμένες περιοχές έχουν κτήρια ινστιτούτου κοντά σε κολέγια και πανεπιστήμια. Σε άλλες περιοχές τα μαθήματα διεξάγονται σε κτήρια της Εκκλησίας ή άλλες τοποθεσίες. Επικοινωνήστε με τον επίσκοπο ή τον πρόεδρο κλάδου σας για να μάθετε σχετικά με το πρόγραμμα ινστιτούτου στην περιοχή σας ή πηγαίνετε στο institute.lds.org για να βρείτε ένα ινστιτούτο κοντά σας.

Γιατί θα πρέπει να έχω μαθήματα ινστιτούτου;

Ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον έχει πει: «Κάνετε τη συμμετοχή στο ινστιτούτο προτεραιότητα. ... Σκεφθείτε το. Θα κάνετε φίλους, θα νιώσετε το Πνεύμα και η πίστη θα ενδυναμωθεί. Σας υπόσχομαι ότι καθώς συμμετέχετε στο ινστιτούτο και μελετάτε τις γραφές επιμελώς, η δύναμή σας να αποφεύγετε τον πειρασμό και να λαμβάνετε την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος στα πάντα που κάνετε, θα αυξηθεί» (institute.lds.org, Απρ. 21, 2009). ■

Προς Τιμόθεον Β' 3:16-17

Ο Απόστολος Παύλος δίδαξε πώς οι γραφές ευλογούν τη ζωή μας.

Ολόκληρη η γραφή

«Όταν θέλουμε να μιλήσουμε με τον Θεό, προσευχόμαστε. Και όταν θέλουμε Εκείνος να μας μιλήσει, ερευνούμε τις γραφές, επειδή τα λόγια Του μεταδίδονται σε μας μέσω των προφητών Του. Έπειτα, Εκείνος θα μας διδάξει καθώς ακολουθούμε τις προτροπές του Αγίου Πνεύματος.

«Αν δεν έχετε ακούσει την φωνή Του να σας μιλάει πρόσφατα, επιστρέψτε στην Εκκλησία και διαβάστε εκ νέου τις γραφές. Αυτές μας βοηθούν να σωθούμε πνευματικώς.

Πρεσβύτερος Ρόμπερτ Χέιλς της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, "Holy Scriptures: The Power of God unto Our Salvation," *Λιαχόνα*, Νοέμβ. 2006, 26-27.

Αγαθό έργο

Τι καλά έργα σας βοηθούν οι γραφές να προετοιμαστείτε να κάνετε; Παρακάτω είναι μερικά από τα πιο προφανή. Μπορείτε να σκεφτείτε περισσότερα; Γράψτε σχετικά με αυτά στο ημερολόγιό σας.

- Υπηρέτηση ως ιεραπόστολος πλήρους απασχόλησης
- Εκπλήρωση των κλήσεων στην Εκκλησία (όπως προεδρίες απαρτίας και τάξεων)
- Διδασκαλία του ευαγγελίου
- Κατάθεση μαρτυρίας
- Διάδοση του ευαγγελίου
- Απαντήσεις σε ερωτήσεις φίλων σχετικά με την Εκκλησία

Επανάρθωση

Έτσι, οι γραφές βοηθούν να σε διατηρήσουν στον δρόμο και να ακολουθείς το στενό και στενόχωρο μονοπάτι (βλέπε Νεφί Β' 9:41).

16 Ολόκληρη η γραφή είναι θεόπνευστη, και ωφέλιμη για διδασκαλία, για έλεγχο, για επανάρθωση, για διαπαιδαγώγηση, που γίνεται με δικαιοσύνη: 17 για να είναι ο άνθρωπος του Θεού τέλειος, ετοίμασμένος για κάθε αγαθό έργο.

Έλεγχος

Έλεγχος—επίπληξη, επιτίμηση, μάλωμα ή διόρθωση, συνήθως με ευγενικό τρόπο.

Ετοιμασμένος

Ετοιμασμένος—εξοπλισμένος, εφοδιασμένος.

Διδαχή

«Η αληθινή διδαχή, η οποία έχει γίνει κατανοητή, αλλάζει τη στάση μας και τη συμπεριφορά. Η μελέτη των διδαχών του ευαγγελίου θα βελτιώσει τη συμπεριφορά πιο γρήγορα από ό,τι θα βελτίωνε μία μελέτη συμπεριφοράς».

Πρόεδρος Μπίοντ Πάκερ, Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, "Do Not Fear," *Λιαχόνα* Μάιος 2004, 79.

Σημείωση συντάκτου: Η σελίδα αυτή δεν έχει σκοπό να αποτελέσει εκτενή επεξήγηση του επιλεγμένου εδαφίου γραφής, απλώς την αφετηρία για τη δική σας μελέτη.

ΜΗΝ

ΣΥΝΤΡΙΒΕΙΣ

Αποτρέψτε τα μεγάλα προβλήματα αργότερα διορθώνοντας τα μικρά προβλήματα τώρα.

Υπό Ανταμ Όλσον

Περιοδικά της Εκκλησίας

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

«Χρειάζεται να διεξαγάγουμε τακτικά πνευματικές γενικές εξετάσεις στον εαυτό μας για να προσδιορίσουμε τους τομείς που

χρειάζονται βελτίωση.

»Συνήθως αντιλαμβανόμαστε αυτά τα μικρά ελαττώματα με την βοήθεια του Αγίου Πνεύματος. ...Χρειάζεται να ακούσουμε προσεκτικά αυτά που μας επισημαίνει το Πνεύμα, οι ηγέτες της Εκκλησίας, τα αγαπημένα μας πρόσωπα, οι συνάδελφοι και οι φίλοι μας».

Πρεσβύτερος Μάρκος Αιδουκαϊτης των Εβδομήκοντα, "Honesty in the Small Things," *Ensign*, Σεπτ. 2003, 30.

Ο Αντρέι αγαπά τα αεροπλάνα από τότε που ήταν μικρός. Αλλά παρόλο που υπάρχουν πολλοί που ονειρεύονται να πετάξουν, το μυαλό του Αντρέι δεν είναι στα σύννεφα· ενδιαφέρεται για την κατασκευή αεροπλάνων. Αυτός ο 16χρονος από τη Ρουμανία σπουδάζει για να γίνει μηχανικός αεροσκαφών.

Στη Ρουμανία οι έφηβοι μπορούν να επιλέξουν να φοιτήσουν στο λύκειο για να προετοιμαστούν για το πανεπιστήμιο ή να φοιτήσουν σε επαγγελματική σχολή. Λόγω της αγάπης του Αντρέι για τα αεροπλάνα, η απόφασή του να φοιτήσει σε επαγγελματική σχολή αεροπορίας ήταν εύκολη.

Οι μηχανικοί αεροσκαφών δεν φτιάχνουν απλώς αεροπλάνα που έχουν χαλάσει. Ένα από τα πιο σημαντικά πράγματα που κάνουν είναι να επιθεωρούν και να συντηρούν τα αεροπλάνα για να μην χαλάσουν. Επιθεωρούν τακτικά τα πάντα στο αεροπλάνο, από τους έλικες μέχρι το σύστημα τροχών του αεροσκάφους και κάθε κομμάτι μεταξύ αυτών.

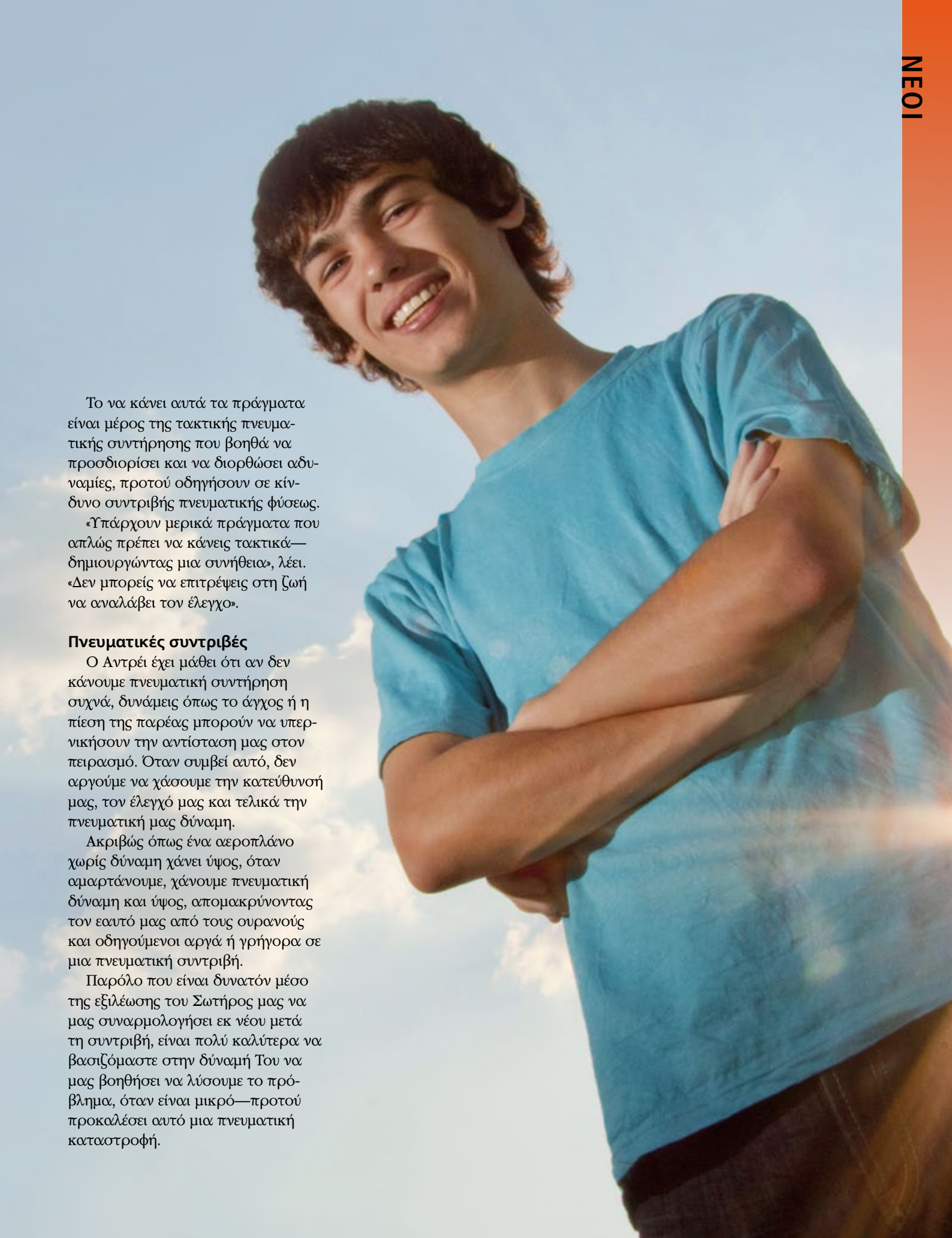
«Δεν μπορεί να είναι δύσκολο να βρεθεί το παραμικρό πρόβλημα που θα μπορούσε να προκαλέσει συντριβή του αεροπλάνου», λέει ο Αντρέι. «Αλλά το να το βρω είναι ευκολότερο από την προσπάθεια να συναρμολογήσω ξανά ολόκληρο το αεροπλάνο».

Το να διατηρούμε ένα τακτικό πρόγραμμα συντήρησης και να αρνούμεθα να το παραλείψουμε είναι σημαντικά—τόσο για τα αεροπλάνα όσο και για τα μέλη της Εκκλησίας—για να προσδιορίσουμε και να διορθώσουμε προβλήματα πριν γίνουν επικίνδυνα για τη ζωή είτε από μηχανικής είτε από πνευματικής απόψεως.

Πνευματική συντήρηση

Ο Αντρέι ζει στο Βουκουρέστι, μια πόλη με σχεδόν δυο εκατομμύρια ανθρώπους. Ωστόσο, η Εκκλησία είναι σχετικά καινούργια στη Ρουμανία και υπάρχουν αρκετά μέλη μόνο για δύο κλάδους στο Βουκουρέστι. Ο Αντρέι και η οικογένειά του ζουν μακριά από τα άλλα μέλη του κλάδου τους. Ο Αντρέι νιώθει την πίεση του κόσμου γύρω του στο σχολείο και με τους φίλους του. Ξέρει πόσο εύκολο θα ήταν να συντριβεί—πνευματικά μιλώντας—αν δεν κάνει τακτικά πνευματική συντήρηση.

Η ζωή μπορεί να είναι πολυάσχολη. Μαζί με τον χρόνο που αφιερώνει ο Αντρέι στη μελέτη για το σχολείο, το ποδόσφαιρο και τον υπολογιστή, αφιερώνει χρόνο για να προσεύχεται, να νηστεύει, να μελετά τις γραφές και να εκπληρώνει τις ευθύνες του ως ιερέα. Επίσης φροντίζει να «πηγαίνει» στο σεμινάριο, το οποίο το κάνει μέσω Διαδικτύου λόγω απόστασης.

Το να κάνει αυτά τα πράγματα είναι μέρος της τακτικής πνευματικής συντήρησης που βοηθά να προσδιορίσει και να διορθώσει αδυναμίες, προτού οδηγήσουν σε κίνδυνο συντριβής πνευματικής φύσεως.

«Υπάρχουν μερικά πράγματα που απλώς πρέπει να κάνεις τακτικά—δημιουργώντας μια συνήθεια», λέει. «Δεν μπορείς να επιτρέψεις στη ζωή να αναλάβει τον έλεγχο».

Πνευματικές συντριβές

Ο Αντρέι έχει μάθει ότι αν δεν κάνουμε πνευματική συντήρηση συχνά, δυνάμεις όπως το άγχος ή η πίεση της παρέας μπορούν να υπερικήσουν την αντίστασή μας στον πειρασμό. Όταν συμβεί αυτό, δεν αργούμε να χάσουμε την κατεύθυνσή μας, τον έλεγχό μας και τελικά την πνευματική μας δύναμη.

Ακριβώς όπως ένα αεροπλάνο χωρίς δύναμη χάνει ύψος, όταν αμαρτάνουμε, χάνουμε πνευματική δύναμη και ύψος, απομακρύνοντας τον εαυτό μας από τους ουρανούς και οδηγούμενοι αργά ή γρήγορα σε μια πνευματική συντριβή.

Παρόλο που είναι δυνατόν μέσο της εξιλέωσης του Σωτήρος μας να μας συναρμολογήσει εκ νέου μετά τη συντριβή, είναι πολύ καλύτερα να βασιζόμαστε στην δύναμή Του να μας βοηθήσει να λύσουμε το πρόβλημα, όταν είναι μικρό—προτού προκαλέσει αυτό μια πνευματική καταστροφή.

Ο κίνδυνος να παραλείψουμε

Η σκέψη να παραλείψει την μηχανική συντήρηση ενός αεροπλάνου δεν έχει περάσει ποτέ από το μυαλό του Αντρέι. Η παράλειψη δεν είναι επιλογή. «Υπάρχουν νόμοι γι' αυτό», λέει. Αλλά αν *παρέλειπε* τη συντήρηση—μόνο μια φορά—παραδέχεται ότι «πιθανόν να μην συνέβαινε τίποτα».

Ίσως το μεγαλύτερο πρόβλημα με την παράλειψη δεν είναι ότι το αεροπλάνο θα συντριβεί κατευθείαν, αλλά ότι δεν θα συντριβεί. «Αν τίποτα κακό δεν συμβεί, αν το παραλείψω σήμερα, θα μπω πιο εύκολα

στον πειρασμό να το παραλείψω αύριο», λέει.

Όταν η συντήρηση παραλείπεται τακτικά, οι δυνάμεις και οι πιέσεις που ασκούνται στο αεροπλάνο—ή σε εμάς θα είναι η αιτία κάτι να χαλάσει αργά ή γρήγορα. «Τελικά θα συντριβούμε», λέει

Γι' αυτό ο Θεός μας έχει δώσει νόμους για την τακτική πνευματική συντήρηση επίσης. «Να συγκεντρώνεστε όλοι μαζί [στην εκκλησία] συχνά» (Νεφί Γ' 18:22. Η πλάγια γραφή προστέθηκε). Να προσεύχεστε *πάντοτε* (βλέπε Νεφί Γ' 18:19). Να ερευνάτε τις γραφές *με επιμέλεια*

(βλέπε Νεφί Γ' 23:1-5). «Η αρετή να στολίζει τις σκέψεις σου *ακατάπαντα*» (Δ&Δ 121:45. Η πλάγια γραφή προστέθηκε). Να επισκεφτεστε τον ναό *τακτικά*.¹

Η τήρηση αυτών των νόμων και η εκτέλεση τακτικής πνευματικής συντήρησης θα μας διατηρήσουν να πετάμε σωστά.

«Ένα αεροπλάνο έχει κατασκευασθεί να απογειώνεται, να αφήνει τον κόσμο», λέει ο Αντρέι. «Αυτό θέλει ο Επουράνιος Πατέρας για μας. Με τακτική συντήρηση, θα φτάσουμε με ασφάλεια εκεί που θέλουμε να πάμε—πίσω στον ουρανό». ■

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

1. Βλέπε Τόμας Μόνσον, «Ο Άγιος Ναός—ένας φάρος στον κόσμο», *Λιαχόνα*, Μάιος 2011, 92

«Εξετάζετε τον εαυτό σας, αν είστε στην πίστη» (Προς Κορινθίους Β' 13:5).

ΛΙΣΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ

Οι μηχανικοί αεροσκαφών συχνά έχουν μια λίστα πραγμάτων που πρέπει να επιθεωρούν τακτικά. Οι ηγέτες της Εκκλησίας έχουν προτείνει να έχουμε την δική μας τακτική πνευματική λίστα ελέγχου.¹ Παρακάτω είναι μερικές ερωτήσεις που μπορούν να σας βοηθήσουν να ελέγχετε την πνευματική σας υγεία κατά διαστήματα. Αν έχετε ανησυχίες για οιαδήποτε από τις απαντήσεις σας, μιλήστε με τους γονείς, τον επίσκοπο ή τον πρόεδρο κλάδου σας.

- Προσεύχομαι τακτικά και ειλικρινά;
- Χορταίνω με τον λόγο του Θεού στις γραφές και τις διδασκαλίες των ζώντων προφητών;
- Τηρώ την Ημέρα του Κυρίου αγία και παρευρίσκομαι στις συγκεντρώσεις της εκκλησίας τακτικά;
- Νηστεύω και πληρώνω τα δέκατα και τις προσφορές μου πρόθυμα;
- Είμαι πρόθυμος να συγχωρώ τους άλλους;
- Βρίσκω τακτικά τρόπους να υπηρετώ τους άλλους;
- Θυμάμαι τον Σωτήρα πάντοτε και ακολουθώ το παράδειγμά Του;
- Διατηρώ τις σκέψεις και τη γλώσσα μου καθαρές;
- Είμαι τίμιος σε όλα τα πράγματα;
- Τηρώ τον Λόγο Σοφίας;

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

1. Βλέπε Τζόζεφ Γουέρθλιν, «True to the Truth», *Ensign*, Μάιος 1997, 17.

ΕΙΣΧΩΡΗΣΕ ΣΤΙΣ ΓΡΑΦΕΣ

΄Ασε το σεμινάριο να σε μεταμορφώσει.

(Βλέπε Νεφί Α΄ 19:23.)

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΥΠΟ CARY HENRIE. Ο ΛΕΥΚΙ ΚΑΙ Ο ΛΑΟΣ ΤΟΥ ΦΤΑΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΓΗ ΤΗΣ ΕΤΙΛΑΓ-ΓΕΛΙΑΣ. ΥΠΟ ARNOID FRIBERG © 1951 IRI. Ο ΝΕΑΡΟΣ ΝΕΦΙ ΥΠΟΤΑΣΣΕΙ ΤΟΥΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΤΟΥ. ΥΠΟ ARNOID FRIBERG. ΚΑΤΟΤΙΝ ΑΔΕΛΙΑΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ. Ο ΑΒΙΝΑΔΑΙ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΑ ΝΟΕ. ΥΠΟ ARNOID FRIBERG © 1951 IRI

Χρόνος για συζήτηση

«Θα τιμώ τους γονείς μου και θα κάνω αυτό που μου αναλογεί για να ενδυναμώνω την οικογένειά μου» (Τα πρότυπά μου του Ευαγγελίου).

Υπό Χίλαρι Γουάτκινς Λέμον

Βασισμένο σε μια αληθινή ιστορία

Εντάξει. Ας έχουμε χρόνο για συζήτηση», είπε η μαμά. Η Τζόζι ανυπομονούσε να έχει χρόνο για συζήτηση όλη την ημέρα. Κάθε απόγευμα, η Τζόζι και οι δύο μικροί αδελφοί της, ο Μπεν και ο Γουές, συγκεντρώνονταν στο σαλόνι με την μαμά και τον μπαμπά για να μιλήσουν για το τι συνέβαινε στη ζωή τους.

Απόψε ο μπαμπάς είχε πει ότι θα βοηθούσε την Τζόζι να εξασκηθεί στο κείμενό της για τις πρωινές ανακοινώσεις. Το να διαβάσει κανείς τις πρωινές ανακοινώσεις ήταν ένα ξεχωριστό προνόμιο στο σχολείο της Τζόζι. Αύριο η Τζόζι θα παίξει ένα μικρό μέρος του αγαπημένου τραγουδιού της στα ηχεία του σχολείου και θα χρησιμοποιήσει το μικρόφωνο για να ανακοινώσει τις δραστηριότητες της ημέρας και το μεσημεριανό μενού.

Η Τζόζι έτρεξε στο σαλόνι, ενθουσιασμένη να εξασκηθεί στο κείμενό της.

«Να η διάσημή μας εκφωνήτρια!» Είπε ο μπαμπάς, όταν η Τζόζι πήδηξε στον καναπέ δίπλα του. «Πώς αισθάνεσαι για αύριο;»

«Είμαι ενθουσιασμένη αλλά λίγο

αγχωμένη. Φοβάμαι μήπως κάνω λάθος μπροστά σε όλο το σχολείο», είπε η Τζόζι.

«Γι' αυτό εξασκούμαστε», είπε ο μπαμπάς. «Ξεκίνα και διάβασε το κείμενό σου, κι εγώ θα ακούσω για να βρω σημεία που μπορείς να βελτιωθείς.»

«Ευχαριστώ, μπαμπά» είπε η Τζόζι.

Εκείνη και ο μπαμπάς έκαναν επανάληψη το κείμενο τόσες πολλές φορές που η Τζόζι έχασε το μέτρημα. Μετά η Τζόζι σηκώθηκε και ερμήνευσε το κείμενο μια τελευταία φορά για την οικογένειά της. Η μαμά και ο μπαμπάς επευφημούσαν. Έκαναν κόλλα το με τον Μπεν και ο Γουές χαμογέλασε και χειροκρότησε.

Η Τζόζι ξάπλωσε ευτυχισμένη και με αυτοπεποίθηση.

Την επομένη όλα κύλησαν ομαλά. Παρόλο που ήταν αγχωμένη, η Τζόζι χαμογέλασε, όταν άκουσε την μουσική της να παίζει στα ηχεία του σχολείου. Ήταν ευγνώμων που είχε εξασκηθεί στο κείμενό της με τον μπαμπά και το διάβασε σιγά και καθαρά χωρίς κανένα λάθος.

«Έκανες μια εξαιρετική δουλειά», είπε η κυρία Μπλέικ, η βοηθός διευθυντού.

Στο τέλος της σχολικής ημέρας, η Τζόζι στεκόταν στη σειρά για το λεωφορείο. Ένα μεγαλύτερο αγόρι γύρισε και την ρώτησε: «Είσαι το κορίτσι που διάβασε τις ανακοινώσεις σήμερα;»

Η Τζόζι χαμογέλασε. «Ναι», είπε.

«Γιατί διάλεξες αυτό το τραγούδι;» ρώτησε το αγόρι. «Ήταν ένα χαζό τραγούδι. Πραγματικά

χάλασες τις πρωινές ανακοινώσεις». Μετά την απεκάλεσε με ένα άσχημο όνομα και γέλασε με τους φίλους του.

Η Τζόζι κάθισε μόνη της στο μπροστινό κάθισμα του λεωφορείου. Είχε ναυτία.

Όταν η Τζόζι έφτασε στο σπίτι, βρήκε την μαμά να παίζει με τον Γουές.

«Μαμά, ξέρω ότι δεν είναι χρόνος για συζήτηση ακόμη, αλλά αναρωτιέμαι αν θα μπορούσαμε να μιλήσουμε τώρα», είπε η Τζόζι.

«Βεβαίως, Τζόζι», είπε η μαμά. «Τι έγινε; Πήγε κάτι στραβά με τις πρωινές ανακοινώσεις;»

«Όχι», είπε η Τζόζι. «Όλα ήταν τέλεια. Τουλάχιστον έτσι νόμιζα, μέχρι που ένα αγόρι μου είπε ότι διάλεξα ένα χαζό τραγούδι. Και με απεκάλεσε με ένα πολύ άσχημο όνομα επίσης».

Η μαμά κτύπησε με την

παλάμη της το πάτωμα δίπλα της. Η Τζόζι πήγε εκεί και κάθισε. Η μαμά της έδωσε μια μεγάλη αγκαλιά. Η Τζόζι και η μαμά μίλησαν για όλα όσα είχαν συμβεί εκείνη την ημέρα, συμπεριλαμβανομένης της φιλοφρόνησης της κυρίας Μπλέικ.

«Λυπάμαι που αυτό το αγόρι και οι φίλοι του ήταν αγενείς μαζί σου», είπε η μαμά. «Αλλά φαίνεται ότι άλλα άτομα που σέβασαι, όπως η κυρία Μλέικ, ήταν πολύ ευχαριστημένα με τον τρόπο που διάβασες τις ανακοινώσεις. Ο μπαμπάς κι εγώ είμαστε περήφανοι για εσένα. Εργάστηκες πολύ σκληρά, και αυτό απέδωσε!»

Η Τζόζι αγκάλιασε την μαμά ξανά. «Ευχαριστώ, μαμά» είπε η Τζόζι. «Αισθάνομαι πολύ καλύτερα». Η Τζόζι ήταν ευγνώμων που ο χρόνος για συζήτηση μπορεί να είναι οποτεδήποτε. ■

Δεν υπάρχει τίποτα πιο σημαντικό στη σχέση μεταξύ των μελών τις οικογένειας, από την ανοικτή, ειλικρινή επικοινωνία».

Πρεσβύτερος Ράσελ Μπάλαρντ της Απαρτίας των Δώδεκα αποστόλων, "Like a Flame Unquenchable," Λιαχόνα, Ιούλιος 1999, 103.

ΜΙΛΩΝΤΑΣ ΜΑΖΙ

Παρακάτω βρίσκονται μερικές προτάσεις για να έχετε τον δικό σας οικογενειακό «χρόνο για συζήτηση»:

- Ζητήστε από τους γονείς σας να αφιερώνουν μερικά λεπτά

κάθε ημέρα για να μιλά μαζί όλη η οικογένειά σας. Μπορεί να είναι κατά την διάρκεια του γεύματος ή κάποια συγκεκριμένη ώρα της ημέρας.

- Βεβαιωθείτε ότι όλοι έχουν την

σειρά τους να μιλήσουν και να ακούσουν. Συμπεριλάβετε όλους!

- Να δείχνετε σεβασμό για τις απόψεις των μελών της οικογένειάς σας. Βεβαιωθείτε ότι όλοι νιώθουν ότι είναι σημαντικόι.

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ

Χρειάζεστε ιδέες για τον χρόνο για συζήτηση; Προσπαθήστε αυτά τα παιχνίδια:

Σακούλα με φασόλια: Αν η οικογένειά σας είναι μεγάλη ή δυσκολεύεται με το ποιος έχει σειρά, χρησιμοποιήστε μια σακούλα με φασόλια για να δείχνετε τίνος είναι η σειρά να μιλήσει. Αφού πει το άτομο με τη σακούλα με τα φασόλια, ότι θέλει να πει, πετά τη σακούλα με τα φασόλια σε ένα άλλο μέλος της οικογένειας για να μιλήσει.

Δημοσιογράφος: Χωριστείτε σε ομάδες των δύο και πάρτε σειρά παριστάνοντας τους δημοσιογράφους. Σκεφτείτε μερικές ερωτήσεις για τον/την συμπαίκτη/συμπαίκτριά σας και ρωτήστε τον/την. Μπορείτε ακόμα να χρησιμοποιήσετε ένα πραγματικό μικρόφωνο ή ένα μαγνητόφωνο για τις συνεντεύξεις σας.

Τι θα έκανες; Με τη σειρά ρωτήστε την οικογένεια σας διαφορετικές ερωτήσεις που ξεκινούν με «Τι θα έκανες ... ;» Μερικά παραδείγματα είναι «Τι θα έκανες, αν χανόσουν;» και «Τι θα έκανες, αν μπορούσες να πας οπουδήποτε στον κόσμο;»

ΒΟΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ: ΧΡΟΝΟΣ ΕΝΑΣ ΠΡΟΣ ΕΝΑΝ

Όσο διασκεδαστικό κι αν είναι να μιλάτε ως οικογένεια, είναι επίσης σημαντικό για τους γονείς και τα παιδιά να περνάνε χρόνο ένας προς έναν μαζί. Επωφεληθείτε των στιγμών κατά τη διάρκεια της ημέρας για να μιλάτε με τα παιδιά σας ξεχωριστά. Προσκαλέστε ένα παιδί τη φορά να σας βοηθήσει με μια από τις δουλειές του σπιτιού, να σας συνοδέψει σε μια εξωτερική δουλειά ή να συζητήσει μαζί σας στο δωμάτιό σας για μερικά λεπτά. Μερικές σύντομες στιγμές απλώς μπορούν να οδηγήσουν σε συζητήσεις με νόημα.

Έσπασε τα ΔΕΣΜΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Από τον Πρεσβύτερο
Πάτρικ Κήρον
των Εβδομήκοντα

«Έχουν ζωή αιώνια μέσω του Χριστού, ο οποίος έσπασε τα δεσμά του θανάτου» (Μωσία 15:23).

Μια νύχτα, όταν τα παιδιά μας ήταν μικρά, είχαμε χρόνο για την οικογενειακή μελέτη των γραφών. Διαβάσαμε για τον Σωτήρα και μιλήσαμε για το ότι ποτέ δεν έκανε λάθη.

Αργότερα εκείνη τη νύχτα, η σύζυγός μου έβαλε την τρίχρονη

κόρη μας, την Σούζι, στο κρεβάτι. Η Σούζι κοίταξε την μητέρα της και είπε: «Μαμά, ο Ιησούς έκανε ένα λάθος».

«Τι εννοείς;» την ρώτησε η μητέρα της.

«Έσπασε κάτι», είπε η Σούζι.

Κάπως σαστισμένη, η μητέρα της την ρώτησε: «Τι έσπασε;»

«Ο Ιησούς έσπασε τα δεσμά του θανάτου», απάντησε η Σούζι.

Η σύζυγός μου συνειδητοποίησε ότι εκείνη και η Σούζι είχαν τραγουδήσει το τραγούδι της Προκαταρκτικής «Κατά τη διάρκεια μιας πανέμορφης άνοιξης» πολλές φορές και η Σούζι είχε μάθει τα λόγια «Κατά τη διάρκεια μιας πανέμορφης άνοιξης, ο Ιησούς Χριστός αναστήθηκε και έφυγε από τον τάφο όπου εκείτετο, έσπασε τα δεσμά του θανάτου»¹. Η μητέρα της Σούζι εξήγησε ότι το να σπάσει τα δεσμά του θανάτου σήμαινε ότι ο Ιησούς αναστήθηκε, ώστε να

μπορέσουμε όλοι να ξαναζήσουμε, αφού πεθάνουμε.

Αυτή η συζήτηση έχει δώσει πολλές ευκαιρίες στην σύζυγο μου και έμένα να διδάξουμε στις κόρες μας, Λίζι, Σούζι και Έμμα για το τι σημαίνει πραγματικά η εξιλέωση για τον καθέναν από εμάς. Η Σούζι είχε δίκιο: Ο Ιησούς έσπασε τα δεσμά του θανάτου. Αλλά δεν ήταν λάθος. Ήταν το μεγαλύτερο δώρο που θα μπορούσε να μας δώσει! (Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 14:7.)

Ο Σωτήρας πέθανε και αναστήθηκε, ώστε εμείς να μπορέσουμε να ζήσουμε με τον Επουράνιο Πατέρα και την οικογένειά μας σύμφωνα με τη χρηστότητά μας. Αν είμαστε άξιοι, κάποια ημέρα θα μπορέσουμε να απολαύσουμε τις ευλογίες της αθανασίας και της αιώνιας ζωής. Είμαι ευγνώμων που ο Ιησούς έσπασε κάτι—τα δεσμά του θανάτου! ■

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

1. “On a Golden Springtime,” *Children’s Songbook*, 88.

Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε το μάθημα αυτό και τη δραστηριότητα, για να μάθετε περισσότερα σχετικά με το θέμα της Προκαταρκτικής αυτού του μηνός.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

με διδάσκει να διαλέξω το σωστό

Το Πάσχα δεν θα είναι το ίδιο αυτόν τον χρόνο για τον Τάνερ. Ο παππούς του πέθανε και ο Τάνερ ήταν λυπημένος που δεν θα μπορέσει ποτέ να ξαναμοιραστεί αυτήν την ξεχωριστή εποχή μαζί του.

Αλλά κατά τη διάρκεια της Προκαταρκτικής, ο Τάνερ θυμήθηκε ότι ο λόγος που γιορτάζουμε το Πάσχα είναι επειδή ο Ιησούς ζει! Όταν

αναστήθηκε, το πνεύμα Του ενώθηκε με το σώμα Του για πάντα, για να μην βιώσει ποτέ τον θάνατο ξανά. Ο Τάνερ έμαθε ότι επειδή ο Ιησούς αναστήθηκε, όλοι θα αναστηθούν κάποια ημέρα, συμπεριλαμβανομένου του παππού του!

Ένα πασχαλινό τραγούδι γέμισε τον Τάνερ με χαρά καθώς το τραγουδούσε:
«Ο Ιησούς έχει

αναστηθεί, ο Ιησούς, ο φίλος μας. Χαρά γεμίζει την καρδιά μας. Ζει ξανά»¹. Ο Τάνερ ήθελε να μοιραστεί αυτά τα καλά νέα με όλους. Αποφάσισε πριν από το Πάσχα να τοποθετήσει στις πόρτες των γειτόνων του μικρά μπουκέτα με ανοιξιότικα λουλούδια με γραφές σχετικές με την ανάσταση του Ιησού. Φαντάστηκε τα χαμόγελα στο πρόσωπό τους, όταν θα έβρισκαν αυτό το δώρο το πρωί του Πάσχα. ■

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

1. "Jesus Has Risen," *Children's Songbook*, 70.

Τραγούδια και γραφές

- Κατά Ιωάννην 13:15
- Τραγούδι της επιλογής σας για τον Ιησού Χριστό
- Προτεινόμενο τραγούδι: «Πέθανε για να ξαναζήσουμε», *Λιαχόνα* 2005, Φ13.

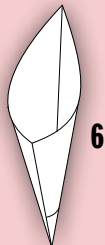
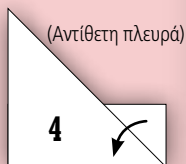
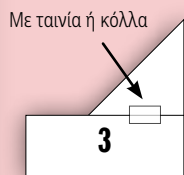
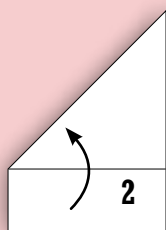
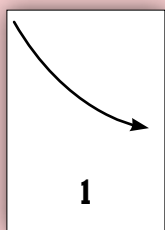
Δραστηριότητα ΔΤΣ

Πού στον κόσμο;

Μετά την ανάσταση του, ο Ιησούς Χριστός επισκέφθηκε ανθρώπους όχι μόνο στην περιοχή της Ιερουσαλήμ, αλλά επίσης και τον ενάρετο λαό στην Αμερική. Με την οικογένεια, ζωγραφίστε μια γραμμή από κάθε απεικόνιση ως την περιοχή (Ιερουσαλήμ ή Αμερική) που συνέβη. Με τη σειρά διαβάστε τις γραφές για να μάθετε περισσότερα για το τι συνέβη στις απεικονίσεις.

Μόνο εσύ

Μπορείς να κάνεις τα δικά σου πασχαλινά μπουκέτα όπως ο Τάνερ. Χρησιμοποίησε ένα ορθογώνιο κομμάτι άσπρο ή χρωματιστό χαρτί και ακολούθησε τα παρακάτω βήματα. Γέμισε τον κώνο με μικρά λουλούδια ή γλυκά για να κάνεις έκπληξη σε έναν φίλο ή μέλος της οικογένειάς σου!

Ιερουσαλήμ

Ο Ιησούς ευλογεί τα παιδιά
Νεφί Γ' 17:11-25

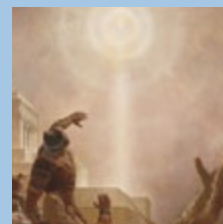
Ο Ιησούς εμφανίζεται στη Μαρία την Μαγδαληνή
Κατά Ιωάννην 20:14-18

Ο Ιησούς διδάσκει στην Αμερική
Νεφί Γ' 11:8-11

Ο Ιησούς ανεβαίνει στους ουραμούς
Πράξεις 1:9-11

Ο Ιησούς εμφανίζεται στον ενάρετο λαό
Νεφί Γ' 11:1-8

Ο Ιησούς δείχνει τις πληγές Του στους αποστόλους Του
Κατά Λουκάν 24:36-40

Ο Ιησούς ρωτά για τα χρονικά των Νεφιτών
Νεφί Γ' 23:7-13

Ο Ιησούς εμφανίζεται στους αποστόλους Του
Κατά Ματθαίον 28:16-20

Αμερική

Σαν τον, Ιησού

θα γίνω με προσιπάθεια

Απλοποιημένο

Με αφοσίωση ♩ = 104-116

Λόγια και μουσική υπό Janice Kapp Perry

1. Σαν τον Ιησού θα γίνω με προσιπάθει
(2. Α) - γάπηθα έχω γι' άλλους και θα τους υ

α κι ε - γώ. Α - γά - πηθα έ - χω
πη - ρε - τώ. Τη μέ - ρα χα - ρός προ -

πά - ντα ό - πως εί - χε και Αυ - τός. Κι αν
σμέ - νω που πά - λι θα έλθ' Αυ - τός. Τα

© 1980 υπό Janice Kapp Perry. Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα.
Αυτό το τραγούδι μπορεί να αντιγραφεί για μουσική επένδυση, μη εμπορική κατ' οίκον χρήση ή στην εκκλησία.
Αυτή η σημείωση πρέπει να συμπεριλαμβάνεται σε κάθε αντίτυπο που γίνεται.

πά - ω να κά - νω κα - κή ε - κλο - γή, είν' τόν' που α -
μα - θή - μα - τά Του 'γω δεν λη - σμο - νώ, τό - τε το Πνεύ -

κού - ω τη μι - κρή φω - νή που λέει: «Πά - ντες α - γά - πα ό -
μα Του μπαί - νει μες στο μυα - λό που λέει:»

πως ο Χρι - στός. Σ' ό - λα που κά - νεις δεί - ξε το κα -

λό. Ευ - γέ - νειακι α - γά - πη σε πρά - ξη και νου, για -

τί 'ναι δι - δα - χή Χρι - τού». 1. 2. Αυ - τού».

Αδελφές στο όνομα και την πίστη

Υπό Χέδερ Ρίγκλυ

Περιοδικά της Εκκλησίας

Η Μαρία και η Ντιάνα Ντ. δεν είναι μόνον αδελφές, είναι επίσης καλύτερες φίλες. Η Ντιάνα είναι 10 χρόνων και η Μαρία έκλεισε τα 12 τον προηγούμενο Αύγουστο. Ζουν στη Ρουμανία, όπου υπάρχουν περίπου 3.000 μέλη της Εκκλησίας. Διατηρούν δυνατή την πίστη τους στον Ιησού Χριστό με το να πηγαίνουν στην εκκλησία, να διαβάζουν τις γραφές και να προσεύχονται.

«Στην εκκλησία έμαθα να έχω πίστη στον Θεό», λέει η Μαρία. Μια ημέρα είχε ένα διαγώνισμα, κι έτσι προσευχήθηκε στον Επουράνιο Πατέρα στο όνομα του Ιησού Χριστού για βοήθεια. Όταν πήρε καλό βαθμό, αισθάνθηκε ότι ο Επουράνιος Πατέρας την είχε βοηθήσει.

Η Ντιάνα λέει ότι το Βιβλίο του Μόρμον την βοηθά να έχει πίστη. «Κάθε ημέρα που διαβάζω το Βιβλίο του Μόρμον, έχω μία καλή ημέρα», λέει. Η αγαπημένη της ιστορία των γραφών είναι η ιστορία του Τζόζεφ Σμιθ. «Προσευχήθηκε και ο Θεός και ο Ιησούς Χριστός τον βοήθησαν», λέει. ■

ΣΟΚΟΛΑΤΑ

Το αγαπημένο επιδόρπιο και των δύο αδελφών είναι η σοκολάτα: της Μαρίας της αρέσουν τα μπράουνις και της Ντιάνα το κέικ σοκολάτας.

ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Τόσο η Μαρία όσο και η Ντιάνα παίζουν πιάνο. Το αγαπημένο τραγουδι της Μαρίας είναι το «Να αγαπάτε ο ένας τον άλλον». Σχετίζεται με την εντολή του Ιησού να αγαπάμε τους άλλους. Η Ντιάνα το παίζει σχεδόν τέλεια, αλλά στο τέλος είναι το δυσκολότερο μέρος, λέει.

Μ' ΑΡΕΣΕΙ ΝΑ ΒΛΕΠΩ ΤΟΝ ΝΑΟ

Η Μαρία και η Ντιάνα θέλουν να παντρευτούν στον ναό μια μέρα. Ζουν στην Περιφέρεια Ναού του Κιέβου της Ουκρανίας.

Όταν μεγαλώσει η Ντιάνα, θα πάει στον Ναό του Κιέβου της Ουκρανίας να κάνει βαπτίσεις για τους νεκρούς. Η Μαρία είναι αρκετά μεγάλη για να πάει. Ο ναός απέχει περίπου 805 χιλιόμετρα.

ΠΡΩΤΑ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Η Μαρία και η Ντιάνα αγαπούν τους γονείς τους. «Η μαμά μάς κάνει να αισθανόμαστε καλύτερα, όταν αρρωσταίνουμε», λέει η Μαρία. «Ο μπαμπάς μάς πηγαίνει στο σχολείο», λέει η Ντιάνα.

ΥΜΝΟΙ

Ο αγαπημένος ύμνος της Ντιάνα είναι «Στης Ιουδαίας τα βουνά», το οποίο λέει για τη γέννηση του Ιησού Χριστού. Τα μέλη στη Ρουμανία χρησιμοποιούν το πράσινο υμνολόγιο της Εκκλησίας. «Imnuri» σημαίνει «ύμνοι» στα Ρουμανικά.

Τι μπορώ να κάνω, για να ακολουθήσω το σχέδιο του ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΥ ΠΑΤΕΡΑ για μένα;

Ο Πρεσβύτερος
Ρίτσαρντ Σκοτ της Απαρτίας
των Δώδεκα Αποστόλων μοιρά-
ζεται μαζί μας κάποιες σκέψεις
επ' αυτού του θέματος.

Μάθε για το μέγα σχέδια ευδαιμονίας με
το να μελετάς τις γραφές.

Άκου την φωνή των σύγχρονων και παλαιών
προφητών.

Να υπακούς το εσωτερικό συναίσθημα που
έρχεται ως προτροπή από το Άγιο Πνεύμα.

Όταν είναι απαραίτητο, να επιζητείς τη συμβουλή και καθοδήγηση των γονέων σου και των ηγετών της ιεροσύνης.

Από το "The Joy of Living the Great Plan of Happiness," Ensign, Νοέμβρ. 1996, 75.

ΤΑ ΠΡΟΤΥΠΙΑ ΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Θα ακολουθώ το σχέδιο του Επουράνιου Πατέρα για μένα.

Θα θυμάμαι τη διαθήκη του βαπτίσματός μου και θα ακούω το Άγιο Πνεύμα.

Θα επιλέγω το σωστό. Ξέρω ότι μπορώ να μετανοώ, όταν κάνω λάθος.

Θα είμαι ειλικρινής με τον Επουράνιο Πατέρα, τους άλλους και τον εαυτό μου.

Θα χρησιμοποιώ το όνομα του Επουράνιου Πατέρα και του Ιησού Χριστού ευλαβικά. Δεν θα βρίζω ούτε θα χρησιμοποιώ χυδαίες εκφράσεις.

Θα κάνω εκείνα τα πράγματα την Ημέρα του Κυρίου που θα με βοηθούν να αισθάνομαι κοντά στον Επουράνιο Πατέρα και τον Ιησού Χριστό.

Θα τιμώ τους γονείς μου και θα κάνω αυτό που μου αναλογεί για να ενδυναμώνω την οικογένειά μου.

Θα τηρώ τον νου και το σώμα μου ιερά και αγνά και δεν θα παίρνω πράγματα που είναι επιβλαβή για μένα.

Θα ντύνομαι σεμνά για να δείχνω σεβασμό στον Επουράνιο Πατέρα και τον εαυτό μου.

Θα διαβάζω και θα βλέπω μόνο πράγματα που είναι ευχάριστα στον Επουράνιο Πατέρα.

Θα ακούω μόνο μουσική που είναι ευχάριστη στον Επουράνιο Πατέρα.

Θα αναζητώ καλούς φίλους και θα φέρομαι στους άλλους καλοσυνάτα.

Θα ζω τώρα για να είμαι άξιος να πάω στον ναό και να κάνω αυτό που μου αναλογεί, για να έχω μια αιώνια οικογένεια.

ΕΙΜΑΙ ΘΕΟΥ ΠΑΙΔΙ

Ξέρω ότι ο Επουράνιος Πατέρας με αγαπά, κι εγώ Τον αγαπώ.

Μπορώ να προσείχομαι στον Επουράνιο Πατέρα οποτεδήποτε και οπουδήποτε.

Προσπαθώ να θυμάμαι και να ακολουθώ τον Ιησού Χριστό.

Βλέποντας την χαρά του Πάσχα

Βασισμένο σε μια αληθινή ιστορία

4. Γιατί δεν είστε ενθουσιασμένοι για το Πάσχα;

Το Πάσχα είναι μια λυπητερή ημέρα. Είναι όταν πέθανε ο Ιησούς.

5. Θυμάστε τι έγινε την Κυριακή του Πάσχα;

6. Ξέρω! Ο Ιησούς ξαναζωντάνεψε!

Κι εμείς μπορούμε να ξαναζωντανέψουμε.

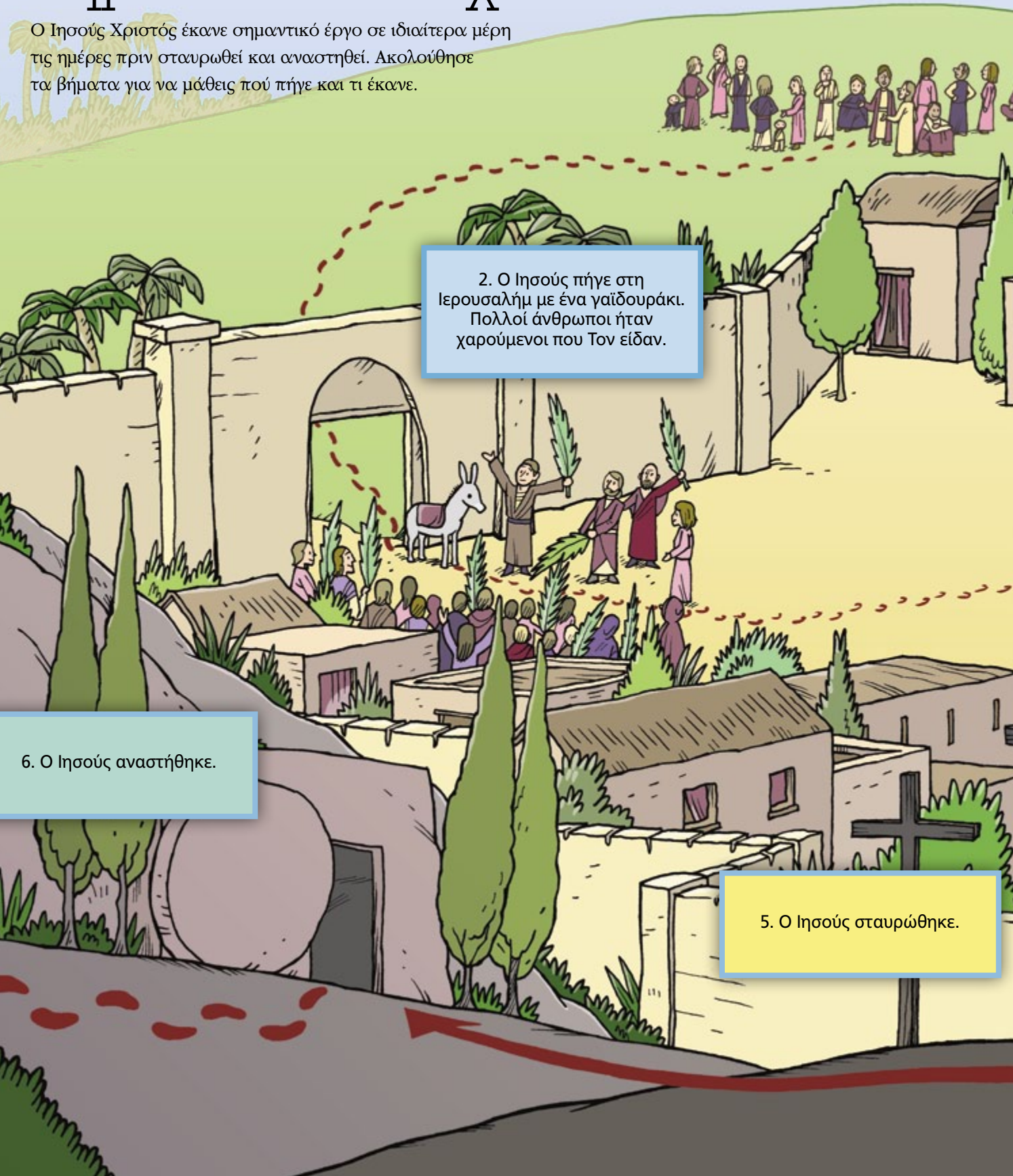
7. Σωστά. Το Πάσχα είναι μια χαρούμενη γιορτή που γιορτάζουμε την Ανάσταση του Ιησού.

8. Αγαπώ το Πάσχα.

Κι εγώ.

Βήματα του Πάσχα

Ο Ιησούς Χριστός έκανε σημαντικό έργο σε ιδιαίτερα μέρη τις ημέρες πριν σταυρωθεί και αναστηθεί. Ακολούθησε τα βήματα για να μάθεις πού πήγε και τι έκανε.

2. Ο Ιησούς πήγε στη Ιερουσαλήμ με ένα γαϊδουράκι. Πολλοί άνθρωποι ήταν χαρούμενοι που Τον είδαν.

6. Ο Ιησούς αναστήθηκε.

5. Ο Ιησούς σταυρώθηκε.

1. Ο Ιησούς δίδαξε στους ανθρώπους σε έναν λόφο που ονομαζόταν Όρος των Ελαιών.

3. Ο Ιησούς θεράπευσε ανθρώπους στον ναό.

4. Στον Κήπο της Γεθσημανή, ο Ιησούς προσευχήθηκε στον Επουράνιο Πατέρα και υπέφερε για τις αμαρτίες μας.

Η Παγκόσμια εκπαίδευση ηγεσίας φωτίζει εντονότερα την οδό προς την αληθινή ανάπτυξη

Από τη Χέδερ Γουίτλ Ρίγκλυ

Νέα της Εκκλησίας και συμβάντα

Οι ηγέτες της Εκκλησίας εξήγησαν τη σπουδαιότητα της «αληθινής ανάπτυξης» και πώς να την επιτύχουμε, κατά τη διάρκεια της Παγκόσμιας συγκέντρωσης εκπαίδευσης ηγεσίας στις 11 Φεβρουαρίου 2012.

Ο Πρόεδρος Ντίτερ Ούχτντορφ, Δεύτερος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία και μέλη της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, η Προεδρία των Εβδομήκοντα και οι προεδρίες των βοηθητικών οργανώσεων της Εκκλησίας παρευρέθησαν στη διδασκαλία των ηγετών της Εκκλησίας ανά τον κόσμο.

«Κατά την ορολογία της Εκκλησίας, η *ανάπτυξη* θα μπορούσε να οριστεί ως 'νέα μέλη'... Η *αληθινή ανάπτυξη*, ωστόσο, ορίζεται ως 'αύξηση του αριθμού των ενεργών μελών', εξήγησε ο Πρόεδρος Ούχτντορφ.

Ο Πρεσβύτερος Ράσελ Μπάλαρντ, της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, πρόσθεσε: «Η (πνευματική) ανάπτυξη επέρχεται, όταν η προσωπική, διά βίου μεταστροφή στο Ευαγγέλιο καταλήγει σε αυξημένη πίστη για το κάθε άτομο και κάθε οικογένεια».

Αυτή η αυξημένη πίστη περιλαμβάνει πράγματα που δεν μπορούν εύκολα να μετρηθούν, όπως η καθημερινή προσευχή, η μελέτη των γραφών, η οικογενειακή βραδιά, η αγάπη στο σπιτικό και οι προσωπικές εμπειρίες με την εξιλέωση, είπε ο Πρόεδρος Ούχτντορφ.

«Πολύ συχνά, περιπλέκουμε την ομορφιά και την απλότητα του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού με ατελείωτους καταλόγους σχολαστικών και οδυνηρών προσδοκιών», είπε. «Παρ' όλα αυτά, όταν επικεντρώνουμε στον σκοπό του Ευαγγελίου, ένα μεγάλο μέρος της σύγχυσης απομακρύνεται».

Μεγάλο μέρος της εκπομπής επικεντρώθηκε σε διδασχές και αρχές-κλειδιά, οι οποίες προσφέρουν απαντήσεις για τον σκοπό.

«Οι σωστές ερωτήσεις για τον σκοπό του Ευαγγελίου θα μας οδηγήσουν στις σωστές αποφάσεις για ποιον ισχύει, τι να κάνουμε γι' αυτό, πότε πρέπει να κάνουμε αυτά τα πράγματα, πού να

τα κάνουμε, γιατί και πώς να τα κάνουμε», είπε ο Πρόεδρος Ούχτντορφ.

Γάμος και οικογένεια στο σχέδιο

«Η Εκκλησία απαρτίζεται από οικογένειες», είπε ο Πρόεδρος Μπόνιτ Πάκερ, Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. «Οι τομείς και οι πάσσαλοι είναι εκεί για να στηρίζουν οικογένειες. Όταν μιλάμε για οικογένειες, τότε βλέπουμε την αληθινή ανάπτυξη στην Εκκλησία».

Δήλωσε ότι κάθε σύζυγος και πατέρας θα πρέπει να είναι ένα άτομο που φέρει και χρησιμοποιεί την ιεροσύνη στο σπιτικό του και προεδρεύει της οικογένειάς του με χρηστότητα. Κατά τον ίδιο τρόπο, είπε, οι ηγέτες της ιεροσύνης θα πρέπει να ηγούνται άξια — αν και ποικίλουν οι διάφορες θέσεις στην ιεροσύνη, κάθε άξιος φέρων την ιεροσύνη να έχει τόση ακριβώς ιεροσύνη, όσο και ο άλλος (βλέπε Δ&Δ 1:20).

Ο Πρεσβύτερος Ράσελ Νέλσον της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων τόνισε ότι ο σύζυγος και η σύζυγος, οι πατέρες και οι μητέρες, θα πρέπει να οικοδομούν μία σχέση αγάπης, μετάνοιας και προσευχής, ώστε να ενδυναμώνουν και να προστατεύουν με επιτυχία την οικογένεια, η οποία είναι «ψίσιτος σπουδαιότητος στο σχέδιο του Δημιουργού για τον αιώνιο προορισμό των παιδιών Του» («Η οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο», *Λιαχόνα* και *Ensign*, Νοέμβρ. 2010, 129).

«Τρεις φορές στην ιερή γραφή δίνεται η προειδοποίηση ότι ολόκληρη η γη θα χανόταν εντελώς κατά τον ερχομό του Κυρίου, αν δεν ίσχυαν ορισμένες προϋποθέσεις», είπε. «Σε κάθε περίπτωση αυτή η προειδοποίηση αφορά στην κατάσταση των ανθρώπων χωρίς τις διατάξεις επισφράγισης του ναού. Χωρίς αυτές τις διατάξεις υπερύψωσης, η δόξα του Θεού δεν θα πραγματοποιείτο».

Η επίτευξη αυτού του τελικού στόχου — της αιώνιας ζωής και της υπερύψωσης για όλα τα τέκνα του Θεού— απαιτεί να επέλθει αυτή η αληθινή ανάπτυξη στο σπιτικό μας, στους τομείς και κλάδους και σε ολόκληρη την Εκκλησία.

Εφαρμογή του Ευαγγελίου

Η αληθινή ανάπτυξη και μεταστροφή έρχεται από την εφαρμογή του Ευαγγελίου στην καθημερινή ζωή. Σε μία συζήτηση με ερωτήσεις και απαντήσεις, ο Πρεσβύτερος Τομ Πέρι και ο Πρεσβύτερος Τοντ Κριστόφερσον της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, εξήγησαν ότι η υπέρτατη εφαρμογή του Ευαγγελίου είναι να συνάπτουμε και να τηρούμε τις διαθήκες του ναού. Η υπακοή στις διαθήκες, είπε ο Πρεσβύτερος Κριστόφερσον, μπορεί να αλλάξει με τον καιρό τον φυσικό άνθρωπο σε Άγιο.

Το να προσεγγίζουμε τους άλλους είναι μια ακόμα σημαντική πτυχή της εφαρμογής του Ευαγγελίου. Τα μέλη είναι υπεύθυνα ατομικά και ως Εκκλησία να προσεγγίσουν για να σώσουν εκείνους που βρίσκονται σε υλική και πνευματική ανάγκη, είπαν οι ηγέτες.

Δεν θα πρέπει να διστάζουμε να ενώσουμε τα χέρια με ανθρώπους άλλων πίστεων και οργανώσεων, προσανατολισμένων στην προσφορά υπηρεσίας για τη φροντίδα του φτωχού και του έχοντος ανάγκη, είπε ο Πρεσβύτερος Κριστόφερσον. Οι ηγέτες της ιεροσύνης θα πρέπει να ηγηθούν αυτών των προσπαθειών, όμως τα μέλη και οι ιεραπόστολοι θα πρέπει να στηρίζουν, επίσης, αυτόν τον ρόλο.

Σε μία συζήτηση με ομάδα ατόμων, δόθηκε έμφαση στο να επικεντρώνουμε στη διακονία των οικογενειών, στην ενδυνάμωση των φερόντων τη Μελχισεδική Ιεροσύνη και να βοηθάμε στην οικοδόμηση της πίστης και της μαρτυρίας των νέων. Συμμετείχαν ο Πρεσβύτερος Μπάλαρντ και ο Πρεσβύτερος Νιλ Άντερσεν της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων μαζί με τον Πρεσβύτερο

Ο Πρεσβύτερος Ράσελ Μπάλαρντ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων μιλά κατά τη διάρκεια μιας συζήτησης με ομάδα ατόμων, που πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια της Παγκόσμιας συγκέντρωσης εκπαίδευσης ηγεσίας τον Φεβρουάριο του 2012.

Κατά τη διάρκεια της Παγκόσμιας συγκέντρωσης εκπαίδευσης ηγεσίας τον Φεβρουάριο, ο Πρόεδρος Ντίτερ Ούχτντορφ, Δεύτερος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, είπε: «Το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνουμε είναι να καταλάβουμε. Το δεύτερο είναι να μετατρέψουμε την κατανόησή μας σε πράξη... Δεν προσφέρει πολλά να ακούμε τον λόγο του Θεού, αν δεν εφαρμόζουμε αυτό που ακούμε στη ζωή μας».

Προσκάλεσε τους ηγέτες της Εκκλησίας να κάνουν τρία πράγματα μετά την εκπομπή ηγεσίας και κατά τη διάρκεια της υπηρετήσής τους στις κλήσεις τους, για να επωφεληθούν όσο το δυνατόν περισσότερο από τη διδασκαλία των ηγετών της Εκκλησίας:

1. Ατομικά και ως συμβούλια, να συλλογίζεστε με προσευχή τη διδασκαλία που λάβατε και να βρείτε τον σκοπό της υπηρετήσεως και της διακονίας σας.
2. Αφού συλλογιστείτε και συζητήσετε, προσδιορίστε μερικές συγκεκριμένες πράξεις που θα δεσμευθείτε να υλοποιήσετε. Οι πράξεις θα είναι προσαρμοσμένες στις περιστάσεις και τις ανάγκες κάθε οργάνωσης, τομέα, πασσάλου, οικογένειας ή ατόμου.
3. Όταν αναλάβετε αυτές τις δεσμεύσεις, συνεχίστε με βάση αυτές μέσα στα πλαίσια των ευθυνών και κλήσεών σας, σε κάθε μία από τις συγκεντρώσεις του συμβουλίου σας.

Ρόναλντ Ράσμπαντ της Προεδρίας των Εβδομήκοντα· η Ιλέιν Ντάλτον, γενική πρόεδρος των Νέων Γυναικών και η Ρόζμαρυ Γουίξομ, γενική πρόεδρος της Προκαταρκτικής.

Ο Πρεσβύτερος Ράσμπαντ είπε ότι θα πρέπει να περιληφθεί κάθε ηγέτης, για να φέρει μέλη σε πλήρη δραστηριότητα και ο Πρεσβύτερος Άντερσεν τόνισε ότι οι νέοι θα πρέπει να ασχοληθούν περισσότερο με την επανενεργοποίηση και την ενδυνάμωση άλλων νέων.

Επιτυγχάνοντας αληθινή ανάπτυξη

Η αληθινή ανάπτυξη έρχεται καθώς εφαρμόζουμε αρχές του Ευαγγελίου στην καθημερινή ζωή μας, τόνισε ο Πρόεδρος Ούχτντορφ.

«Καθώς συλλογίζεστε αυτά τα θέματα, αναρωτηθείτε γιατί προσφέρετε υπηρετήση και διακονία και τι θα πρέπει να κάνετε ως επακόλουθο, σχετικά με τις ευθύνες σας ως άτομα και ως συμβούλια», είπε.

Μάθετε περισσότερα

Τα άτομα μπορούν να παρακολουθήσουν, να ακούσουν προσεκτικά, να εκτυπώσουν και να κατεβάσουν υλικό από την εκπομπή σε δωδεκάδες γλώσσες, πηγαίνοντας στο lds.org/study/other-addresses και επιλέγοντας το **Worldwide Leadership Training**. ■

Πρόσκληση για άρθρα

Η Λιαχόνα ενδιαφέρεται να διαβάσει σχετικά με τις χριστουγεννιάτικες παραδόσεις σας:

- Πώς γιορτάζει η οικογένειά σας αυτή την εποχή;
- Ποιες είναι οι συνηθισμένες παραδόσεις στην κουλτούρα σας;
- Τι παραδόσεις έχετε δημιουργήσει, ώστε να φέρετε εσάς και την οικογένειά σας πιο κοντά στον Σωτήρα;
- Για ποιες αλησιμόνητες εμπειρίες Χριστουγέννων —ιδίαιτερα αυτές που έχουν σχέση με τις παραδόσεις— μπορείτε να μας μιλήσετε;

Παρακαλούμε, στείλτε τις αναμνήσεις και τις ιδέες σας στη Λιαχόνα έως την 1η Ιουνίου 2012, στο liahona@ldschurch.org. ■

Το BibleVideos.LDS.org είναι δώρο προς τον κόσμο

Κατά τη διάρκεια της Πνευματικής συγκεντρώσεως Χριστουγέννων της Πρώτης Προεδρίας, οι ηγέτες της Εκκλησίας παρουσίασαν τον ιστότοπο Βίντεο από τη Βίβλο για τη ζωή του Ιησού Χριστού, ένα «δώρο» προς τον κόσμο.

Το BibleVideos.lds.org είναι ένας χώρος για πρωτότυπα, μικρού μήκους βίντεο που απεικονίζουν σκηνές από τη ζωή του Χριστού, ξεκινώντας από τον άγγελο που προλέγει τη γέννηση του Χριστού έως την Ανάσταση του Σωτήρος.

Ο Πρόεδρος Χένρυ Άιρινγκ, πρώτος σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, ανήγγειλε τον ιστότοπο κατά τη διάρκεια της πνευματικής συγκέντρωσης.

«Σαν τις γραφές τις οποίες αυτές οι σύντομες ταινίες ακολουθούν πιστά, μπορεί να σας φανούν γαλήνιες», είπε. «Η πίστη σας και το Άγιο Πνεύμα θα δημιουργήσουν το συναίσθημα που αξίζουν αυτά τα γεγονότα τα οποία άλλαξαν τον κόσμο.»

Το υλικό για τα βίντεο αυτά εξασφαλίστηκε από κινηματογραφική ταινία που γυρίστηκε στο νέο LDS Motion Picture Studio South Campus της Εκκλησίας, στο Γκόσεν της Γιούτα, όπου τον Αύγουστο του 2011 άρχισε η κινηματογράφηση για το Σχέδιο βιβλιοθήκης των γραφών για την Καινή Διαθήκη.

Το όλο σχέδιο θα έχει περισσότερα από 100 μικρού μήκους βίντεο που θα αναπαριστούν τη ζωή του Χριστού, παρμένα κατευθείαν από το κείμενο της Βίβλου, εκδόσεως Βασιλέως Ιακώβου.

Ο ιστότοπος έχει έναν φιλικό προς κινητά σχεδιασμό και είναι διαθέσιμος στα Αγγλικά (BibleVideos.lds.org), Ισπανικά (videosdelabiblia.org) και Πορτογαλικά (videosdabiblia.org). Επίσης, είναι διαθέσιμη μία εφαρμογή iPad, που προσφέρει έναν νέο τρόπο να βιώσουμε τις ιστορίες της Βίβλου μέσω εικόνας, ήχου και αφήξης. ■

Τέλος, περίπου 100 βίντεο που απεικονίζουν σκηνές από την Καινή Διαθήκη για τη ζωή του Χριστού θα είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο The Life of Jesus Christ Bible Videos (βίντεο από τη Βίβλο για τη ζωή του Ιησού Χριστού).

Ο Πρεσβύτερος Κριστόφερσον και ο Πρεσβύτερος Γιένσεν διδάσκουν μέλη στην Αργεντινή

Το Σάββατο 12 Νοεμβρίου 2011, ο Πρεσβύτερος Τοντ Κριστόφερσον της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων και ο Πρεσβύτερος Τζέι Γιένσεν της Προεδρίας των Εβδομήκοντα, μίλησαν σε νέους, νέους ενηλίκους, ηγέτες ιεροσύνης, ιεραποστόλους και μέλη, στη Σάλτα της Αργεντινής.

Παρόντες, επίσης, ήταν ο Πρεσβύτερος Μέρβιν Άρντολντ, Πρόεδρος της Νότιας Περιοχής στη Νότια Αμερική, η σύζυγός του, Ντεβόνα και ο Πρεσβύτερος Ρούμπεν Σπιτάλε, Μέλος Ευρύτερης Περιοχής-Μέλος των Εβδομήκοντα. Παρευρέθηκαν, επίσης, η σύζυγος του Πρεσβυτέρου Κριστόφερσον, Κάθυ, και η σύζυγος του Πρεσβυτέρου Γιένσεν, Λόνα.

Σχεδόν 1.300 νέοι και γονείς παρευρέθηκαν στην εστιακή συγκέντρωση, όπου μίλησαν ο Πρεσβύτερος Κριστόφερσον και ο Πρεσβύτερος Γιένσεν. Άλλα 10.000 μέλη σε 70 κέντρα πασάλων σε όλη την Αργεντινή παρακολούθησαν τη μετάδοση.

Ο Πρεσβύτερος Γιένσεν, ο οποίος είχε υπηρετήσει προηγουμένως ως Πρόεδρος της Νότιας Περιοχής στη Νότια Αμερική, είπε: «Εάν δεν θυμάστε τίποτα από όσα είπα, θα ήθελα να θυμάστε μία φράση από έναν προφήτη, τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον, για τον οποίο δίνω μαρτυρία ότι είναι αληθινός προφήτης τού Θεού. Αυτή είναι η φράση: ‘Οι αποφάσεις καθορίζουν τον προορισμό’».

Έχουμε την ελεύθερη βούληση —την ικανότητα και το προνόμιο να λαμβάνουμε αποφάσεις— είτε

ο Πρεσβύτερος Γιένσεν, και με τις αποφάσεις αυτές επιλέγουμε τον προορισμό μας.

Διηγήθηκε την ιστορία ενός φίλου που επέλεξε ένα βράδυ να οδηγήσει, ενώ είχε πει και προκάλεσε ένα ατύχημα που σκότωσε δύο ανθρώπους. Την αντιπαρέθεσε με την ιστορία τής δικής του επιλογής και της επιλογής τής συζύγου του να αναβάλουν τον γάμο, ώστε να μπορέσει να υπηρετήσει μια ιεραποστολή ως νέος άνδρας.

«Όταν [επέστρεψα], παντρευτήκαμε στον ναό. Συνήψαμε διαθήκες, τις οποίες ανανεώναμε κάθε εβδομάδα στη διάρκεια της ζωής μας. Πήραμε μια απόφαση που καθόρισε τον προορισμό μας», είπε.

Ακολούθησε η αδελφή Κριστόφερσον, που μίλησε για τη μαρτυρία της σχετικά με τις ευλογίες που έχουμε τηρώντας διαθήκες και ο Πρεσβύτερος Κριστόφερσον έκλεισε τη συγκέντρωση.

«Το μοναδικό πράγμα που πραγματικά χρειάζεστε είναι αγάπη και πίστη», είπε ο Πρεσβύτερος Κριστόφερσον. «Η πίστη είναι αυτό που μας βοηθά στον γάμο μας, στην οικογένεια, στο επάγγελμα [και] την εργασία μας».

Τόνισε ότι οι εντολές δίνουν κατεύθυνση στη ζωή μας και μας βοηθούν να λάβουμε αυτό που είναι πραγματικά σημαντικό.

Κατόπιν, συμβούλεψε τόσο τους νέους, όσο και τους γονείς τους να δεσμευθούν να ακολουθούν τη συμβουλή που βρίσκεται στο φυλλάδιο *Για την ενδυνάμωση των νέων*.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΥΠΟ: JAMES DALRYMPLE

«Αυτό θα ενδυναμώσει εξαιρετικά τα παιδιά σας, ακόμα κι όταν είναι μόνα τους — το να ξέρουν ότι οι γονείς τους ακολουθούν αυτές τις ίδιες αρχές», είπε.

Ο Πρεσβύτερος Κριστόφερσον έκλεισε με μια έκφραση αγάπης προς τα μέλη στην Αργεντινή, όπου είχε υπηρετήσει μια ιεραποστολή πριν από πέντε δεκαετίες περίπου.

Ενόςω βρισκόνταν στη Σάλτα, ο Πρεσβύτερος Κριστόφερσον και ο Πρεσβύτερος Γιένσεν συναντήθηκαν με τοπικούς ιεραπόστολους και νέους ανύπανδρους ενηλίκους προς τους οποίους έδωσαν την αγάπη εκ μέρους των αδελφών.

Για να διαβάσετε περισσότερα σχετικά με τη διακονία των σύγχρονων Αποστόλων, επισκεφθείτε το Προφήτες και Απόστολοι μιλούν σήμερα (Prophets and Apostles Speak Today) στο LDS.org. ■

Τόσο ο Πρεσβύτερος Κριστόφερσον, όσο και ο Πρεσβύτερος Γιένσεν μίλησαν σε ιεραπόστολους από την Ιεραποστολή Ρεζιστάνσια της Αργεντινής, στις αρχές Νοεμβρίου 2011.

Ο Ναός Κουετζαλτενάγκο της Γουατεμάλας, που αφιερώθηκε στις 11 Δεκεμβρίου 2011 από τον Πρόεδρο Ντίτερ Ούχτντορφ, είναι ο 136ος ναός της Εκκλησίας.

Αφιέρωση του Ναού Κουετζαλτενάγκο της Γουατεμάλας

Ο Ναός Κουετζαλτενάγκο της Γουατεμάλας αφιερώθηκε την Κυριακή 11 Δεκεμβρίου 2011, σε τρεις συγκεντρώσεις, από τον Πρόεδρο Ντίτερ Ούχτντορφ, Δεύτερο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία. Οι συγκεντρώσεις αφιέρωσης μεταδόθηκαν στα εκκλησιάσματα της Εκκλησίας εντός της περιφέρειας του ναού.

«Πόσο όμορφος ναός είναι», είπε ο Πρόεδρος Ούχτντορφ στον πολιτιστικό εορτασμό τού Σαββάτου, όπου νέοι εκτελεστές έργου από τα εκκλησιάσματα περιοχής χόρεψαν, τραγούδησαν και προσέφεραν μια οπτική επίδειξη τοπικής ιστορίας και κουλτούρας. «Έχει μια λαμπρότητα λάμψης σαν πολύτιμος λίθος και είναι ένας πολύτιμος λίθος για την περιοχή αυτή της χώρας».

Ο Ναός Κουετζαλτενάγκο της Γουατεμάλας είναι ο 136ος ναός της Εκκλησίας στον κόσμο και πέμπτος στην Κεντρική Αμερική. Αυτός ο ναός

θα εξυπηρετήσει περίπου 60.000 Αγίους των Τελευταίων Ημερών.

Η Εκκλησία κάνει τελετή σκαψίματος εδάφους για τον έβδομο ναό στη Βραζιλία

Στις 15 Νοεμβρίου 2011, ο Πρεσβύτερος Ντέιβιντ Μπέντναρ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων προήδρευσε της τελετής σκαψίματος εδάφους για τον Ναό Φορταλέζα της Βραζιλίας, τον έβδομο ναό της Εκκλησίας στη Βραζιλία.

«Αυτός ο ναός θα είναι μια πηγή ελπίδας, φωτός και πίστης στον Θεό για όλους εκείνους που έρχονται και περπατούν εδώ και στην περιοχή αυτή», είπε ο Πρεσβύτερος Μπέντναρ. «Αυτή η πόλη θα είναι πάντοτε καλύτερη και διαφορετική χάρη στον ναό που θα οικοδομηθεί εδώ».

Ο ναός θα οικοδομηθεί στο Αβενίδα Σάντος Ντιμόντ στη Φορταλέζα, στο Σεαρά της Βραζιλίας. Ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον ανακοίνωσε την οικοδόμηση τού Ναού στη Φορταλέζα της Βραζιλίας κατά τη γενική συνέλευση του Οκτωβρίου 2009. ■

Συναυλία στο Πουέρτο Ρίκο ελκύει χιλιάδες

Στις 18 Δεκεμβρίου 2011, μέλη από τους πέντε πασσάλους τού Πουέρτο Ρίκο συμμετείχαν σε μία χριστουγεννιάτικη συναυλία που έλαβε χώρα στο Πασέο δε las Artes, στην πόλη Κάγκουας. Περίπου 85 μέλη της Εκκλησίας έλαβαν μέρος και παρευρέθησαν γύρω στα 2.500 μέλη από την κοινότητα.

Νέο κέντρο νέων ενηλίκων, το τρίτο στην Αφρική

Στις 4 Νοεμβρίου 2011, νέοι ενήλικοι από τον πάσσαλο Σοβέτο της Νότιας Αφρικής είχαν την πρώτη τους δραστηριότητα σε ένα νέο κτήριο που θα χρησιμοποιείται αποκλειστικά ως κέντρο νέων ενηλίκων.

Περισσότερα από 140 κέντρα υπάρχουν σε όλη την Ευρώπη και αρκετά είναι διασκορπισμένα στις Ηνωμένες Πολιτείες. Το κέντρο στο Σοβέτο είναι το τρίτο στην Αφρική. Τα άλλα βρίσκονται στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό και στη Ζιμπάμπουε.

Μοναδική προσέγγιση παρακινεί για ερωτήσεις

Ένα ρολό από χαρτί ήταν η γένεση της ιεραποστολικής δραστηριότητας «Ερωτήσεις για τον Θεό» στο Νιζνί Νοβγκόροντ στη Ρωσία, στις 9 Οκτωβρίου 2011.

Κατά τη διάρκεια μερικών ωρών, περισσότερα από 150 άτομα πέρασαν μπροστά από δύο τραπέζια σε έναν πολυσύχναστο δρόμο, πήραν μαρκαδόρους και έγραψαν τις ερωτήσεις τους. Συνολικά, γράφηκαν 84 ερωτήσεις στο ρολό από χαρτί. Πολλοί άνθρωποι εξέφρασαν την επιθυμία για μια απάντηση από τους ιεραπόστολους που ήταν παρόντες.

Για να διαβάσετε περισσότερες από αυτές και άλλες ιστορίες, παρακαλούμε επισκεφθείτε το news.lds.org. ■

Μια απαραίτητη πυξίδα

Η *Λιαχόνα* είναι ο πυρσός μου σε αυτή τη ζωή. Με αυτή, δεν θα χαθώ ποτέ. Πιστεύω ότι όλοι όσοι διαβάζουν τα περιοδικά της Εκκλησίας, μπορούν να βρουν ακριβώς αυτό που χρειάζονται. Είμαι η πρόεδρος της Προκαταρκτικής και βλέπω ότι στα παιδιά αρέσει να ακούν ιστορίες για παιδιά όπως αυτά τα ίδια στο περιοδικό. Η *Λιαχόνα* είναι μια πολύ απαραίτητη πυξίδα στη ζωή μας. Μας βοηθά να αποφεύγουμε τις παγίδες του Σατανά.

Γιανίνα Ιβάνιβνα Νταβιντένκο, Ουκρανία

Οι εμπειρίες προσφέρουν παρηγοριά

Η *Λιαχόνα* με βοήθησε τόσο πολύ μέσα από τα μηνύματα και τα άρθρα της. Με την ταραχώδη ζωή που έχουμε, συχνά σταματώ στη διάρκεια της ημέρας και διαβάζω ένα άρθρο από το περιοδικό που μιλά για τις εμπειρίες της ζωής άλλων μελών. Αυτά τα άρθρα πάντοτε με βοηθούν να βρω λίγη πνευματική παρηγοριά και να ανανεώσω την επιθυμία μου να επιστρέψω στην παρουσία του Θεού και του Ιησού Χριστού με την οικογένειά μου.

Ζοάο Κάρλος, Βραζιλία

Παρακαλούμε, στείλτε τη δική σας ανατροφοδότηση ή προτάσεις στο liahona@ldschurch.org. Όσα υποβάλλετε, ίσως αλλάξουν για λόγους μεγέθους ή σαφήνειας. ■

Αυτό το τείχος περιλαμβάνει άρθρα και δραστηριότητες που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την οικογενειακή βραδιά. Παρακάτω δίνονται δύο παραδείγματα.

«Οι ευλογίες τού σεμιναρίου», σελίδα 20: Επανεξετάστε το άρθρο εγκαίρως και καταλήξτε πώς θα εφαρμόσετε καλύτερα το μήνυμα για την οικογένειά σας. Εάν έχετε εφήβους στο σεμινάριο, αρχίστε ρωτώντας τους γιατί το σεμινάριο είναι σημαντικό γι' αυτούς. Κατόπιν, διαβάστε το τμήμα με τίτλο «Λαμβάνοντας τις υπεσχημένες ευλογίες». Παροτρύνετε τα μικρότερα παιδιά να προετοιμαστούν για να παρευρεθούν στο σεμινάριο, όταν θα είναι αρκετά μεγάλα. Εάν δεν έχετε νέους ηλικίας σεμιναρίου, μπορείτε, αν θέλετε, να διαβάσετε το άρθρο και κατόπιν να συζητήσετε τη σπουδαιότητα του σεμιναρίου για τους σημερινούς νέους.

«Όλοι γνωρίζουν τον Μπλεκ», σελίδα 42: Σκεφθείτε να τραγουδήσετε το «Κάν' το σωστό» (*Υμνοι και παιδικά τραγούδια*, αρ. 34) ως εναρκτήριο ύμνο. Διαβάστε ή συνοψίστε την ιστορία για τον Μπλεκ. Ζητήστε από τα μέλη της οικογένειας να μιλήσουν για μια εμπειρία όπου έπρεπε να πάρουν μια δύσκολη απόφαση ανάμεσα σε διαφορετικούς δρόμους και ποιες ήταν οι συνέπειες της απόφασής τους. Κλείστε, διαβάζοντας το παράθεμα από τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον. ■

Απλή, ήρεμη και αλησμόνητη

Ήταν μια αλησμόνητη οικογενειακή βραδιά με τα δυο μικρά κορίτσια μας, την Ανζελίκ, 6 ετών και την Μπετανί, 4 ετών. Ο σύζυγός μου κι εγώ είχαμε βουλιάξει στις καρέκλες μας, κουρασμένοι, μην ξέροντας από πού να αρχίσουμε. Έτσι, οι κόρες μας πήραν την πρωτοβουλία και γύρισαν τον τροχό αναθέσεων της οικογενειακής βραδιάς, δίνοντας μια ανάθεση στον καθέναν μας. Δουλειά τού συζύγου μου ήταν να διευθύνει, η Μπετανί είχε τη μουσική, εγώ δραστηριότητες και η Ανζελίκ το μάθημα.

Η Μπετανί διάλεξε το "I Love to See the Temple" (*Children's Songbook*, 95) και το τραγουδήσαμε μαζί. Ο μπαμπάς έκανε την εναρκτήρια προσευχή. Μετά, η Ανζελίκ πήρε το πιο πρόσφατο τεύχος τής *Λιαχόνα* και διάλεξε ένα άρθρο από το τμήμα για παιδιά. Μαθαίνει να διαβάζει στο σχολείο κι έτσι μας διάβασε το άρθρο. Το συναίσθημα στο σπίτι μας ήταν αυτό της ηρεμίας. Το Πνεύμα έδωσε μαρτυρία ότι αυτό που διάβαζε ήταν αληθινό.

Παίξαμε μαζί μερικά παιχνίδια και έκανα την τελική προσευχή. Όσο προσευχόμουν, δεν μπορούσα να μην ευχαριστήσω τον Επουράνιο Πατέρα μας για το Πνεύμα Του και την αγάπη Του και διότι είχε ευλογήσει το σπιτικό μας με αυτά τα δύο μικρά πνεύματα. Ο σύζυγός μου κι εγώ ξέρουμε ότι ευθύνη μας είναι να φροντίζουμε για αυτά και να τους διδάσκουμε το Ευαγγέλιο. Το να έχουμε οικογενειακή βραδιά είναι μέρος αυτής της ιερής ευθύνης. ■

Συλβί Πουσέν, Ρεϊνιόν

Από τον επίσκοπο
Ρίτσαρντ Έντζλι

Πρώτο Σύμβουλο στην
Προεδρεύουσα Επισκοπική Ηγεσία

ΕΛΠΙΔΑ ΣΤΗΝ ΕΞΙΛΕΩΣΗ

Εχω συναντήσει άτομα που έχουν χάσει όλη την ελπίδα τους. Αισθάνονται ότι η μετάνοια είναι πάνω από τις δυνατότητές τους και η συγχώρεση δεν είναι διαθέσιμη γι' αυτούς. Τέτοιοι δεν καταλαβαίνουν την καθαριστική δύναμη της εξιλέωσης. Ή αν το καταλαβαίνουν, δεν έχουν εσωτερικεύσει το νόημα των παθών του Ιησού Χριστού στη Γεθσημανή και επάνω στον σταυρό. Για οποιονδήποτε από εμάς, το να χάσει την ελπίδα του να καθαριστεί η ζωή του σημαίνει ότι απαρνείται το βάθος, την δύναμη και την έκταση των παθών Του για λογαριασμό μας.

Πριν από λίγα χρόνια, είχα την ανάθεση κατά την διάρκεια μιας συνέλευσης πασσάλου να κάνω συνέντευξη με έναν άνδρα 21 ετών, για να προσδιορίσω αν είναι άξιος να υπηρετήσει μια ιεραποστολή. Λοιπόν, τα Μέλη της Γενικής Εξουσίας συνήθως δεν κάνουν συνεντεύξεις σε υποψήφιους ιεραποστόλους. Κι έτσι αυτό ήταν ασυνήθιστο. Καθώς διάβαζα το ιστορικό σχετικά με τον λόγο για την συνέντευξή μου, η καρδιά μου πόνεσε. Αυτό το αγόρι είχε διαπράξει σοβαρές παραβάσεις. Αναρωτήθηκα γιατί μου ζητήθηκε να μιλήσω με κάποιον με τέτοιο ιστορικό, συμπεραίνοντας ότι θα ήταν εντελώς ασυνήθιστο να τον προτείνω για να εγκριθεί ως ιεραπόστολος.

Μετά τη συγκέντρωση του απογεύματος Σαββάτου της συνέλευσης, πήγα στο γραφείο του προέδρου του πασσάλου για την συνέντευξη. Καθώς περίμενα, ένας όμορφος νεαρός με υπέροχη όψη πλησίασε. Αναρωτήθηκα πως μπορούσα να δικαιολογηθώ, επειδή φάνηκε ότι ήθελε να μιλήσει κι εγώ είχα ραντεβού με ένα νεαρό με πολλά προβλήματα. Κατόπιν συστήθηκε. Αυτός ήταν ο νεαρός για τον οποίον ήμουν εκεί.

Η ελπίδα δεν πρέπει να βασίζεται μόνο στην γνώση και την μαρτυρία, αλλά επίσης στην εξατομίκευση της εξιλέωσης.

Στην ηουχία του γραφείου, του έκανα απλώς μία ερώτηση: «Γιατί σου κάνω συνέντευξη;»

Μου εξιστόρησε το παρελθόν του. Όταν τελείωσε, άρχισε να μου εξηγεί τα βήματα και τον προσωπικό πόνο που πέρασε. Μίλησε για την εξιλέωση—την απέραντη δύναμη της εξιλέωσης. Έδωσε τη μαρτυρία του και εξέφρασε την αγάπη του για τον Σωτήρα. Και μετά είπε: «Πιστεύω ότι τα προσωπικά πάθη του Σωτήρος στη Γεθσημανή και η θυσία Του επάνω στον σταυρό είναι αρκετά δυνατά για να σώσουν ακόμα και έναν άνδρα σαν και εμένα».

Συγκινημένος από την ταπεινότητα του και από το Πνεύμα, είπα: «Θα σε προτείνω για να υπηρετήσεις ως αντιπρόσωπος του Ιησού Χριστού». Και μετά του είπα: «Θα ζητήσω μόνο ένα πράγμα από εσένα. Θέλω να είσαι ο καλύτερος ιεραπόστολος σε όλη την Εκκλησία. Αυτό είναι όλο».

Τρεις ή τέσσερις μήνες αργότερα, η αδελφή Έντζλι κι εγώ μιλήσαμε στο ιεραποστολικό εκπαιδευτικό κέντρο. Στο τέλος της πνευματικής συγκέντρωσης, μιλούσα με ιεραποστόλους, όταν είδα έναν νεαρό άνδρα με γνωστή φυσιογνωμία.

Με ρώτησε: «Με θυμάστε;»

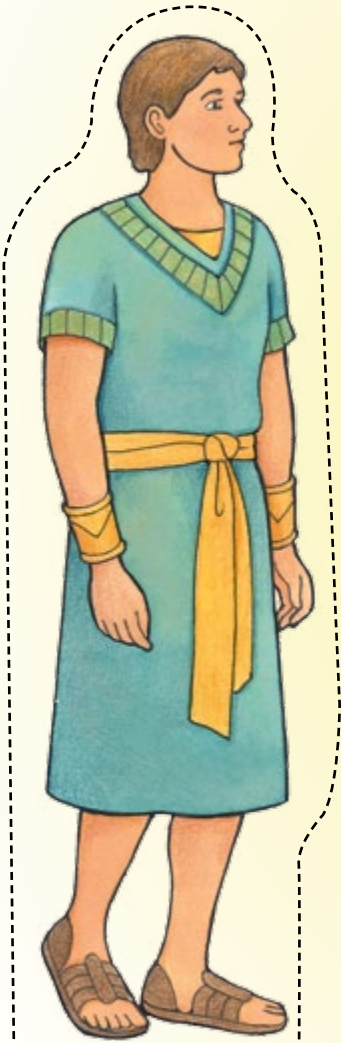
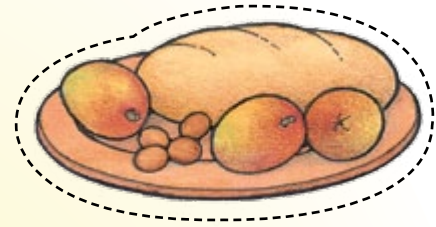
Λίγο αμήχανος είπα: «Συγγνώμη. Ξέρω ότι θα έπρεπε, αλλά απλώς δεν θυμάμαι».

Τότε είπε: «Επιτρέψατέ μου να σας πω ποιος είμαι. Είμαι ο καλύτερος ιεραπόστολος στο ιεραποστολικό εκπαιδευτικό κέντρο». Και τον πίστεψα.

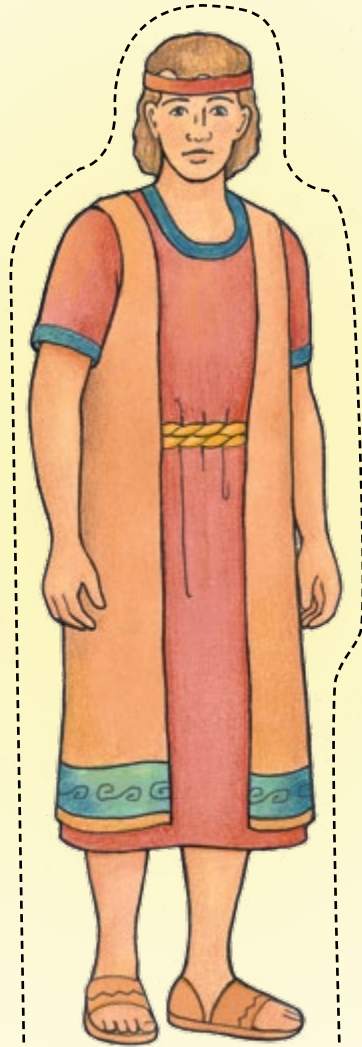
Η ελπίδα αυτού του νεαρού δεν βασίστηκε μόνο στην γνώση και την μαρτυρία της εξιλέωσης, αλλά και στην εξατομίκευση αυτής της δωρεάς. Κατάλαβε ότι ήταν γι' αυτόν προσωπικά! Ήξερε την δύναμη της εξιλέωσης και την ελπίδα που δίνει, όταν όλα ενδεχομένως να φαίνονται ότι έχουν χαθεί ή είναι χωρίς ελπίδα. ■

Από μια ομιλία πνευματικής συγκέντρωσης που εδόθη στο Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ στις 4 Νοεμβρίου του 2008. Για το πλήρες κείμενο στα Αγγλικά, επισκεφθείτε το speeches.byu.edu.

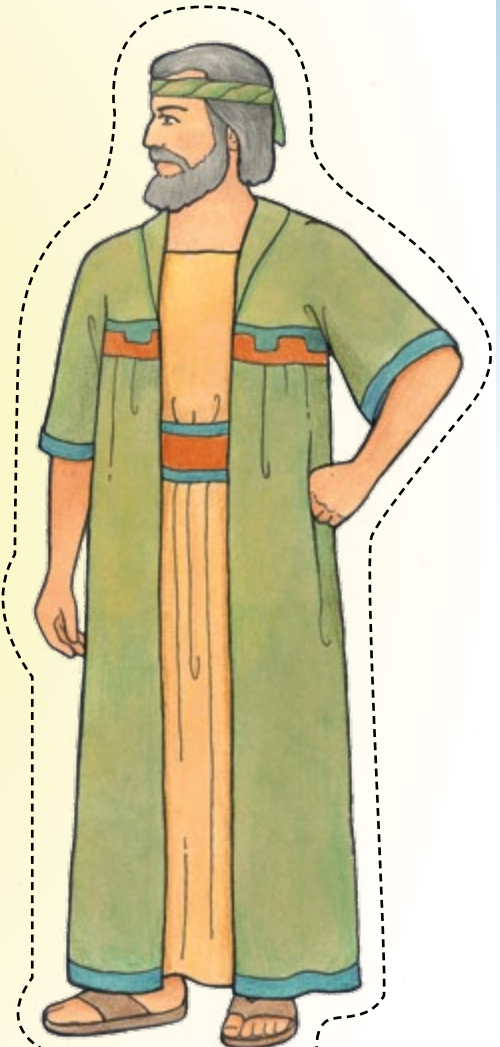
Αυτόν τον χρόνο πολλά θέματα από την *Λιαχόνα* θα περιέχουν μια σειρά από μορφές γραφών του Βιβλίου του Μόρμον. Για να τις κάνετε γερές και εύχρηστες, κόψτε τις και κολλήστε τις σε σκληρό χαρτόνι, σε μικρούς σωρούς χαρτιών ή σε ραβδιά χειροτεχνίας. Φυλάξτε κάθε σειρά σε έναν φάκελο ή τσάντα, με ένα τετράγωνο να γράφει που βρίσκεται η ιστορία των γραφών που ταιριάζει με τις μορφές.

Άλμα

Αμουλέκ

Ζεζρώμ

Η ιεραποστολή του Άλμα και του Αμουλέκ στην Αμμωνίχα

Άλμα 8–14

«Εσείς κι εγώ, σε μια στιγμή αδυναμίας μπορεί να φωνάξουμε: 'Κανείς δεν καταλαβαίνει. Κανείς δεν ξέρει', γράφει ο Πρεσβύτερος Ντέιβιντ Μπέντναρ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. «Κανένας άνθρωπος ίσως να μην γνωρίζει. Όμως, ο Υιός του Θεού γνωρίζει τέλεια και καταλαβαίνει, διότι αισθάνθηκε και έφερε τα φορτία μας πριν από εμάς. Και επειδή πλήρωσε το υπέρτατο τίμημα και έφερε εκείνο το φορτίο, έχει τέλεια συμπόνια και μπορεί να μας τείνει τον βραχίονά Του ευσπλαχνίας σε τόσες πολλές φάσεις της ζωής μας. Μπορεί να μας προσεγγίσει, να μας αγγίξει, να μας συμπαρασταθεί – στην κυριολεξία να τρέξει προς εμάς – και να μας ενδυναμώσει».

Βλέπε «Η εξιλέωση και το ταξίδι της θνητότητας», σελίδα 12.